

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

"Bharati Patakal" - English Translation,

part 7, poems 201-250

edited by Sekkizhar-Adi-p-Podi T.N. Ramachandran

(Thillaisthanam Natarajan Ramachandran)

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தி. நா. இராமசந்திரன் (தொகுப்பு),

பாகம் 7 (பாடல்கள் 201-250)

In unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2024.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<https://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

BHARATI PATALKAL - English Translation - part 7 (verses 201-250)

edited by T.N. Ramachandran

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தி. நா. இராமசுந்திரன் (தொகுப்பு),

Source:

BHARATI PATALKAL

Edited by Sekkizhar Adi-p-Podi T.N. RAMACHANDRAN

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR Tamil Nadu - India

ISBN: 81-7090-137-5

Tamil University Publication No. : 117

Thiruvalluvar Year 2020; Purattasi - October 1989

Title : Bharati Patalkal, Editor T. N. Ramachandran

Price : Rs. 100-00, Edition : First - 1989

Press : Tamil University (Offset) Press, Thanjavur - 613 001.

LIST OF TRANSLATORS

P.N.A	Thiru P.N. Appuswami	C.R.	Thiru C. Rajagopalachariar
R.E.A.	Prof. R.E. Asher	T.N.R.	Thiru T.N. Ramachandran
C.S.B.	Mahakavi C.Subramania Bharati.	S.R.K.	Prof. S. Ramakrishnan
D.B.	Thiru David Buck	A.K.R.	Prof. A.K. Ramanujan
K.C.	Prof. K. Chellappan	S.R.	Prof. S. Raman
J.H.C.	James H.Cousins	S.A.S.	Thiru S.A. Sankaranarayanan
H.J.	Prof. Hephzibah Jesudasan	K.G.S.	K.G. Seshadri
Mrs.K.	Prof. (Mrs.)	A.S.R.	Prof. A. Srinivasa Raghavan
P.M.	Prof. P. Mahadevan	P.S.S.	Prof. P.S. Sundaram
P.N.	Dr. Prema Nandakumar	K.S.	Prof. K. Swaminathan

-----

201 நவராத்திரிப் பாட்டு
(மாதா பராசக்தி)

பரா சக்தி (மூன்றும் ஒன்றாகிய மூர்த்தி)
மாதா பராசக்தி வையமெலாம் நீ நிறைந்தாய்?
ஆதாரம் உன்னையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே?
ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எமதுயிரே!
வேதாவின் தாயே! மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே

வாணி
வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெலாங் காட்டுவதாய்
மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே.

ஸ்ரீதேவி
பொன்னரசி நாரணனார் தேவி,புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்.
அன்னையவள் வையமெலாம் ஆதரிப்பாள்,ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

பார்வதி
மலையிலே தான்பிறந்தாள்,சங்கரனை மாலையிட்டாள்,
உலையிலே யூதி உலகக் கனல்வளர்ப்பாள்,
நிலையில் உயர்ந்திடுவாள்,நேரே அவள்பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே.

201. On Vani, Sri Devi and Parvati

Parasakti

1. Mother Parasakti, you do pervade and fill
All worlds! Other than you, who is our support true?
Show us some way, oh our Life, Mother of Brahma!
We do adore you nieekly and thus will we live.

Vani

2. Vani, Goddess of Arts, will grant us utterances, all gems!
 She wears a Wreath of Wisdom, like a chain of pure pearls!
 As sight and as the revealer of all that's seen
 She stands majestic; we will Her flower feet hail!

Sri Devi

-F

3. The golden queen, Vishnu's Devi, the queen of fame!
 Her body sports the sheen of the nine precious gems!
 She is the nurturing Mother, Goddess of Wealth:
 We take refuge in Her golden feet twain to thrive.

Parvati

4. She was born in the mountain; She married Siva;
 She tends the oven and thus the Cosmic Flame!
 She is of lofty stature non-pareil; we wear
 Her feet on our head to flourish well on earth:

- T.N.R.

-----

202 ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம்
கலைமகளை வேண்டுகல் - நொண்டிச் சிந்து

எங்ஙனம் சென்றிருந்தீர்?-என
 தின்னுயிரே!என்தன் இசையமுதே!
 திங்களைக் கண்டவுடன்-கடல்
 திரையினைக் காற்றினைக் கேட்டவுடன்
 கங்குலைப் பார்த்தவுடன்-இங்கு
 காலையில் இரவியைத் தொழுதவுடன்,
 பொங்குவீர் அமிழ்தெனவே-அந்தப்
 புதுமையி லேதுயர் மறந்திருப்பேன்.

மாதமொர் நான்காய்நீர்-அன்பு
 வறுமையி லேயெனை வீழ்த்திவீட்டீர்;
 பாதங்கள் போற்றுகின்றேன் என்தன்

பாவமெலாங் கெட்டு ஞானகங்கை
 நாதமொ டெப்பொழுதும்-என்தன்
 நாவினி லேபொழிந் திடவேண்டும்;
 வேதங்க ளாக்கிடுவீர்-அந்த
 விண்ணவர் கண்ணிடை விளங்கிடுவீர்.

கண்மணி போன்றவரே!-இங்குக்
 காலையும் மாலையும் திருமகளாம்
 பெண்மணி யின்பத்தையும்;-சக்திப்
 பெருமகள் திருவடிப் பெருமையையும்,
 வண்மையில் ஓதிடுவீர்!-என்தன்
 வாயிலும் மதியிலும் வளர்ந்திடுவீர்;
 அண்மையில் இருந்திடுவீர்!இனி
 அடியனைப் பிரிந்திடல் ஆற்றுவனோ!

தானெனும் பேய்கெடவே,-பல
 சஞ்சலக் குரங்குகள் தலைப்படவே,
 வானெ னும் ஒளி பெறவே,-நல்ல
 வாய்மையி லேமதி நிலைத்திடவே.
 தேனெனப் பொழிந்திடுவீர்!-அந்தத்
 திருமகள் சினங்களைத் தீர்த்திடுவீர்!
 ஊனங்கள் போக்கிடுவீர்!-நல்ல
 ஊக்கமும் பெருமையும் உதவிடுவீர்!

தீயினை நிறுத்திடுவீர்!-நல்ல
 தீரமுந் தெளிவுமிங் கருள்புரிவீர்!
 மாயையில் அறிவிழந்தே-உம்மை
 மதிப்பது மறந்தனன்; பிழைகளெல்லாம்,
 தாயென உமைப்பணிந்தேன்-பொறை
 சார்த்திநல் லருள்செய வேண்டுகின்றேன்.
 வாயினிற் சபத மிட்டேன்;இனி
 மறக்ககி லேன்.எனை மறக்ககிலீர்!

-----

202. Prayer to Saraswati

1. How could you have gone away, my sweet life,
my ambrosial music? When the moon on high is beheld and when
roaring waves and wind are heard, When darkness is seen, when the rising sun
on the morning is here hailed, You gush forth like nectar, a new wonder;
then shall I my sorrows forget.

2. For four months, you have caused poor me plummet
into indigence of love. I hail your feet; may my sins perish clean;
may you resound in my tongue For ever and aye, as Ganga of Wisdom
and pour thenceforth endlessly. You have wrought the Vedas and you abide
in the eyes of heavenly lords.

3. O pupil of eye! Here at morn and eve
the sweetness of jewelled Sri And the great glory of the divine feet
of Sakti -- Magna Mater -- You chant abundantly! Be pleased to abide
in my tongue and intellect. Be by my side always; never can this slave
suffer your separation.

4. To destroy the demon of egoism
to fetter griefs -- the monkeys --, To come by the light divine, to stablish
the buddhi in truth steadfast, Like honey sweet pour and do away
with the "wraths" of Sri Devi. Cure my imperfections and me endow
with vigour and glory great.

5. Pray, tend the flame and do grant us the grace
of courage and clarity. I the brainless, wallowing in Maya
failed to hail you, forgive me. I hail you Mother; in enduring patience,
pray, grant me all goodly grace. I do hereby swear: "Henceforth I will not
forget you." Forget me not.

- T.N.R.

**203. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது ஸ்துதி
கண்ணனை வேண்டுகல்**

வேத வானில் விளங்கி" அறஞ்செய்மின்,
சாதல் நேரினுஞ் சத்தியம் பூணுமின்,
தீத கற்றுமின்" என்று திசையெல்லாம்
மோத நித்தம் இடித்து முழுங்கியே.

உண்ணுஞ் சாதிக் குறக்கமும் சாவுமே
நண்ணு றாவணம் நன்கு புரந்திடும்
எண்ண ரும்புகழ்க் கீதையெனச் சொலும்
பண்ண மிழ்தத் தருள்மழை பாலித்தே,

எங்க ளாரிய பூமி யெனும்பயிர்
மக்க ளம்பெற நித்தலும் வாழ்விக்கும்
துங்க முற்ற துணைமுகி லே! மலர்ச்
செங்க ணாய்நின் பதமலர் சிந்திப்பாம்

வீரர் தெவ்தம் கர்ம விளக்குநற்
பார தர்செய் தவத்தின் பயனெ னும்
தார விர்ந்த தடம்புயக் பாத்தனோர்
கார ணம்மெனக் கொண்டு கடவுள்நீ.

நின்னை நம்பி நிலத்திடை யென்றுமே
மன்னு பாரத மாண்குலம் யாவிற்கும்
உன்னுங் காலை உயர்துணை யாகவே
சொன்ன சொல்லை யுயிரிடைச் சூடுவோம்.

ஐய கேளினி யோர்சொல் அடியர்யாம்
உய்ய நின்மொழி பற்றி யோழுகிய
மைய றும்புகழ் வாழ்க்கை பெறற்கெனச்
செய்யும் செய்கையி னின்னருள் சேர்பையால்.

ஒப்பி லாத உயர்வொடு கல்வியும்

எய்ப்பில் வீரமும் இப்புவி யாட்சியும்
தப்பி லாத தருமமுங் கொண்டுயாம்
அப்ப னேநின் னடிபணிந் துய்வமால்.

மற்று நீயிந்த வாழ்பு மறுப்பையேல்
சற்று நேரத்துள் எம்முயிர் சாய்த்தருள்
கொற்ற வா!நின் குவலய மீதினில்
வெற்று வாழ்க்கை விரும்பி யழிகிலேம்.

நின்தன் மாமர பில்வந்து நீசராய்ப்
பொன்றல் வேண்டிலம் பொற்கழ லாணைகாண்
இன்றிங் கெம்மை யதம்புரி, இல்லையேல்
வென்றி யும்புக முந்தரல் வேண்டுமே.

203. Krishnanjati

1. Rising bright in Vedic Skyey Expanse
You thunder vibrant all the directions:
"Practise righteousness; from Truth never swerve,
Though doomed to death; abolish all evil."
2. You expound the Gita of endless fame
Which doth like ambrosial music rain,
Panoplying the consuming race against
The onslaught of morbid slumber and death.
3. You do guard our crops, the Arya-Varta
And make it thrive and prosper;
O our Aid Exalted! O Cloud! O Lord of flower-soft
Red eyes! We will your flower-feet meditate.
4. Arjuna -- heroes' idol, lamp of Karma,
Fruit of tapas wrought by sons of Bharat,

Broad-shouldered, wearer of blowing garlands --
 Were to you, in sooth, a chance pretext.

5. O God, we treasure in our very life .
 Your assurance that you 'll the lofty help
 Be, to all the sons of Bharaty that firm
 Believe you, and live meditating you.

6. Lord, hearken to a word; we are your slaves;
 To your Word conforming, we play our part
 To attain blemishless life of renown;
 Do bless our acts with your energising grace.

7. With loftiness and learning all unique,
 With unfailing courage and lordship of earth,
 With unerring righteousness, we will be
 Blessed, O Father! and hail your saving feet.

8. Should You to us, such life deny, O Lord!
 Then let your grace in a trice sear our life Away;
 O Monarch! in this world of Yours
 We will not live empty, waste and perish.

9. Sprung from your dynasty great, we will not
 Wilt as wastrels; we by your golden feet
 Swear! Consume us in annihilation;
 Or else, grant us victory and glory.

- T.N.R.

-----

204. யேசு கிறிஸ்து

ஈசன் வந்து சிலுவையில் மாண்டான்;
எழுந் துயிர்த்தனன் நாள் ஒரு மூன்றில்;
நேச மா மரியா மக்தலேனா
நேரிலே யிந்தச் செய்தியைக் கண்டாள்'.
தேசத்தீர்! இதன் உட்பொருள் கேளீர்:-
தேவர் வந்து நமக்குட் புகுந்தே
நாச மின்றி நமை நித்தங் காப்பார்,
நம் அஹந்தையை நாம் கொன்று விட்டால்,

2. அன்பு காண் மரியா மக்தலேனா,
ஆவி காணுதிர் யேசு கிறிஸ்து
முன்பு தீமை வடிவினைக் கொன்றால்
மூன்று நாளினில் நல்லுயிர் தோன்றும்.
பொன் பொலிந்த முகத்தினிற் கண்டே,
போற்றுவாள் அந்த நல்லுயிர் தன்னை,
அன்பெனும் மரியா மக்தலே னா.
ஆஹ! சாலப் பெருங்களி யிஃதே.-

3. உண்மை யென்ற சிலுவையிற் கட்டி,
உணர்வை ஆணித் தவங்கொண் டடித்தால்
வண்மைப் பேருயிர் – யேசு கிறிஸ்து
வான மேனியில் அங்கு விளங்கும்.
பெண்மை காண் மரியா மக்தலே னா,
பேணும் நல்லறம் யேசு கிறிஸ்து.
நுண்மை கொண்ட பொருளிது கண்டீர்
நொடியி லிஃது பயின்றிட லாகும்.

204. Jesus Christ

1. The Lord came and died upon the cross,
And rose up resurrected on the third day.
Devoted and glorious Mary Magdalene

Was witness to this wondrous event.

Listen, countrymen, to its secret meaning:

The gods will come and dwell within us,

And shield us from evil, and redeem us for ever,

If only we would shed our pride of self.

2. Look! Mary Magdalene is Love incarnate;

And look! Jesus Christ is the Holy Spirit:

If first we shed this embodied evil,

Goodly sacred life will manifest itself in three days.

Mary Magdalene, Love incarnate, saw the radiant vision

Of that goodly sacred life beaming from that face

Of golden splendour, and praised it in adoration,

'This is bliss indeed! the greatest, most ecstatic bliss!'

3. If you tie the senses fast to the Cross called Truth,

And hammer them down with the nails of austere penance,

Gloriously great and sacred life will shine with radiant splendour

In the sublime and celestial body of Lord Jesus Christ.

Look! Mary Magdalene is true womanhood incarnate, And Jesus

Christ is eternal virtue, which all cherish and revere! Look!

This is the finest, greatest secret, and inmost, mystic meaning:

Yet any one can learn and practise it in just a moment's time.

- P.N.A.

-----

205. பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து

அறத்தினால் வீழ்ந்து விட்டாய்,

அன்னியன் வலியனாகி

மறத்தினால் வந்து செய்த

வன்மையைப் பொறுத்தல் செய்வாய்,
 முறத்தினால் புலியைத் தாக்கம்
 மொய்வரைக் குறப்பெண் போலத்
 திறத்தினான் எளியை யாகிச்
 செய்கையால் உயர்ந்து நின்றாய்!
 வண்மையால் வீழ்ந்து விட்டாய்!
 வாரிபோற் பகைவன் சேனை
 திண்மையோடு அடர்க்கும் போதில்
 சிந்தனை மெலித லின்றி
 ஒண்மைசேர் புகழே மேலென்று
 உளத்திலே உறுதி கொண்டாய்,
 உண்மைதேர் கோல நாட்டார்
 உரிமையைக் காத்து நின்றாய்.
 மானத்தால் வீழ்ந்து விட்டாய்!
 மதங்ப்பிலாப் பகைவர் வேந்தன்
 வானத்தாற் பெருமை கொண்ட
 வலிமைதான் உடைய னேனும்.
 ஊனத்தால் உள்ள மஞ்சி
 ஒதுங்கிட மனமொவ் வாமல்
 ஆசனத்தைச் செய்வோ மென்றே
 அவன்வழி யெதிர்த்து நின்றாய்!
 வீரத்தால் வீழ்ந்து விட்டாய்!
 மேல்வரை யுருளுங் காலை
 ஓரத்தே ஒதுங்கித் தன்னை
 ஒளித்திட மனமொவ் வாமல்
 பாரத்தை எளிதாக் கொண்டாய்,
 பாம்பினைப் புழுவே யென்றாய்
 நேரத்தே பகைவன் தன்னை
 எநிலென முனைந்து நின்றாய்.
 துணிவினால் வீழ்ந்து விட்டாய்!
 தொகையிலாப் படைக னோடும்
 பிணிவலர் செருக்கி னோடும்
 பெரும்பகை எதிர்த்த போது
 பணிவது கருத மாட்டாய்,
 பதுங்குதல் பயனென் றெண்ணாய்
 தணிவதை நினைக்க மாட்டாய்,
 நில் லெனத் தடுத்தல் செய்தாய்.
 வெருளுத லறிவென் றெண்ணாய்,

விபத்தையோர் பொருட்டாக் கொள்ளாய்,
 சுருளலை வெள்ளம் போலத்
 தொகையிலாப் படைகள் கொண்டே
 மருளுறு பகைவர் வேந்தன்
 வலிமையாற் புகுந்த வேளை,
 உருளுக தலைகள் மானம்
 ஓங்குகென் றெதிர்த்து நின்றாய்.
 யாருக்கே பகையென் றாலும்
 யார் மிசை இவன்சென் றாலும்
 ஊருக்குள் எல்லை தாண்டி
 உத்திர வெண்ணி டாமல்,
 போருக்குக் கோலம் பூண்டு
 புகுந்தவன் செருக்குக் காட்டை
 வேருக்கும் இடமில் லாமல்
 வெட்டுவேன் என்று நின்றாய்.
 வேள்வியில் வீழ்வ தெல்லாம்
 வீரமும் புகழும் மிக்கு
 மீள்வதுண்டு டுலகிற் கென்றே
 வேதங்கள் விதிக்கும் என்பர்,
 ஆள்வினை செய்யும் போதில்,
 அறத்திலே இளைத்து வீழ்ந்தார்
 கேள்வியுண் டுடனே மீளக்
 கிளர்ச்சிகொண் டுயிர்த்து வாழ்தல்.
 விளக்கொளி மழுங்கிப் போக
 வெயிலொளி தோன்றும் மட்டும்,
 களக்கமா ரிருளின் மூழ்குங்
 கனக மாளிகையு முண்டாம்,
 அளக்கருந் தீதுற் றாலும்
 அச்சமே யுளத்துக் கொள்ளார்,
 துளக்கற ஓங்கி நிற்பர்,
 துயருண்டோ துணிவுள் ளோர்க்கே?

205. Ode To Belgium

1. Righteousness it was that laid you low!

When the stranger, swollen with arrogant might,
 Came with fell intent to do cruel wrong,
 You did not meekly suffer it -- No!
 But, like the lass of yore of the highland tribe
 Who with a winnow beat a fierce tiger off,
 Though poor indeed you were in strength,
 Yet by your deeds did you to glory rise.

2. Generosity it was that laid you low!
 When the enemy came down like a heavy flood
 And rushed on you with massive might,
 You did not waver, did not quail
 But, firmly within your heart believing
 That glorious fame alone is noblest, best,
 You boldly dared to guard the rights
 Of the true patriots of your beautiful land.

3. Honour it was which laid you low!
 Immeasurable in might was the enemy king;
 His strength was as limitless as the sky;
 Though you were ravaged, undaunted was your heart.
 And you scorned to step aside;
 But, eager to do all the that you could,
 Right across his path you bravely stood,
 Barring the mighty, overwhelming foe.

4. Chivalry it was which laid you low!
 When heaviest rocks rolled down on you,
 You disdained with all your noble heart
 To step aside, or to screen yourself.
 The burden that bore you down you held as naught;

You declared that the serpent was a mere worm;
 And when the moment came, you cried 'Halt' to the foe,
 And ready for battle resolute stood.

5. Courage it was which laid you low!
 With the serried host of his countless armies.
 And in his pride which like a canker grew,
 Your mighty enemy most fully attacked you.
 Never did you think of any surrender:
 No thought had you of weak submission:

6. You did not hold that wisdom lay in fear;
 All thought of danger you cast aside.
 Like the rolling waves of a mighty flood
 Came the countless legions of his army's van:
 And intoxicated with his resistless might
 The enemy thrust his way into your own domain
 But you dared to oppose him, shouting,
 'Let heads roll down, so honour be held high!

7. 'I care not whose enemy he may be:
 O care not whom he seeks to attack;
 Into my cities, my borders crossing,
 And setting at naught my issued commands,
 He has dared to enter with the panoply of war.
 The forest of his audacious pride
 I shall cut down; nor leave one root behind,'
 Thus did you declare, and challenging stood.

8. They say, 'All Holy Books declare
 That noble men who as martyrs die

Are reborn again upon this earth
 With greater valour, nobler fame:
 And if those who engage themselves in manly enterprise
 Die, overpowered in doing the right,
 They quickly return from the world beyond
 To live exalted upon the earth.'

9. When lamps grow dim, and then die out;
 Till the dawn comes in sun-lit glory,
 Golden mansions vanish in the gloom
 Of dark, and foul, and wicked night,
 Though untold suffering may now be theirs,
 Those gallant men with fearless hearts
 Shall rise again with unshakable might ---
 Never did hero pine in grief!

- P.N.A.

Note: Gaganom in stanza 2 has obvious reference to Holland.

206. இறைவனை வேண்டுகல்

எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய்
 எங்கள் இறைவா இறைவா இறைவா! (எத்தனை)

சித்தினை அசித்துடன் இணைத்தாய் – அங்கு
 சேரும் ஐம்பூதத்து வியனாலகம் அமைத்தாய்
 அத்தனை உலகமும் வர்ணக் களஞ்சியமாகப்
 பல பல நல்லழகுகள் சமைத்தாய் (எத்தனை)

முத்தியென்றொரு நிலை சமைத்தாய் – அங்கு
 முழுதினையும் உணரும் உணர்வமைத்தாய்
 பக்தியென்றொரு நிலை வகுத்தாய் – எங்கள்
 பரமா பரமா பரமா

-----

206. Prayer to the Lord

1. How many billions are the joys Thou hast
Deigned to create, O Lord, O Lord!

2. Thou hast married the Cit with Acit, and there
From the five elements in that union,
Thou didst evolve this wondrous universe;
All the worlds are thy colourful treasures
And many are the beauties wrought by Thee!
How many billions ....

3. Thou didst devise Mukti and madest it
There possible to comprehend in full
The Infinite that is the Absolute
Thou didst also the path of true devotion
Devise, to attain Thee, O Lord, our Lord!
How many billions ....

-----

207 மனைத் தலைவிக்கு வாழ்த்து

வாழ்க மனைவியாம் கவிதைத் தலைவி!
தினமும்இவ் வுலகில் சிதறியே நிகழும்
பலபல பொருளிலாப் பாழ்படு செய்தியை
வாழ்க்கைப் பாலையில் வளர்பல முட்கள்போல்
பேதை யுலகைப் பேதைமைப் படுத்தும்

வெறுங்கதைத் திரளை, வெள்ளறி வுடைய
மாயா சக்தியின் மகளே! மனைக்கண்
வாழ்வினை வகுப்பாய், வருடம் பலவினும்
ஓர்நாட் போலமற் றோர்நாள் தோன்றாது

பலவித வண்ணம் வீட்டிடைப் பரவ

நடத்திடுஞ் சக்தி நிலையமே! நன்மனைத்
தலைவீ! ஆங்கத் தனிப்பதர்ச் செய்திகள்
அனைத்தையும் பயன்நிறை அனுபவ மாக்கி,
உயிரிலாச் செய்திகட்கு உயிர்மிகக் கொடுத்து,
ஒளியிலாச் செய்திகட்கு ஒளியருள் புரிந்து

வான சாத்திரம், மகமது வீழ்ச்சி,
சின்னப் பையல் சேவகத் திறமை;
எனவரு நிகழ்ச்சி யாவே யாயினும்,
அனைத்தையும் ஆங்கே அழகுறச் செய்து,
இலெளகிக வாழ்க்கையில் பொருளினை இணைக்கும்

பேதை மாசத்தியின் பெண்ணே! வாழ்க!
காளியின் குமாரி! அறங்காத் திடுக
வாழ்க! மனையகத் தலைவீ வாழ்க!

-----

207. In Praise of Poesy

Hail Consort, the Lady of Poesy!
Daily into this world, like smithereens
A good many things fall, shorn of meaning;
Like brambles and briars there do crop up
Senseless stories in this desert -- our life;
These but augment the nescience of this world.
O daughter of deathless
Sakti whose mind is for ever informed by clarity!
You must rule the domestic life proper;
Through the years, so fashion the incidents
That no two of them be ever alike.

As the Abode of Energy, you must
 Diffuse life, multicoloured and joyous!
 Queen of the goodly home, you must turn
 All fragmentary things --- as husk useless --,
 Into useful, fruitful experience;
 You must breathe life into things that are dead
 And endow with light them that lack lustre.
 Whatsoever they be -- astronomy,
 History or even petty service --
 These you must clothe in beauty and make them
 Purposeful in social life, oh daughter
 Oh Mahasakti: May you flourish well!
 Oh daughter of Kali, protect Dharma!
 O Mistress of Home, may you thrive; praise be!

- T.N.R.

-----

208 கடமை

கடமை புரிவா ரின்புறுவார்
 என்னும் பண்டைக் கதை பேணோம்;
 கடமை யறியோம் தொழிலறி யோம்;
 கட்டென் பதனை வெட்டென் போம்;
 மடமை சிறுமை துன்பம் பொய்
 வருத்தம் நோவு மற்றிவை போல்
 கடமை நினைவுந் தொலைத் திங்கு
 களியுற் றென்றும் வாழ்குவமே.

-----

208. Duty

"They that perform duty will happy be"
 Fie, we reject this as an old, old story.

We know not of duty or assignment;
 If you say, 'bind', we will say: "Let that be rent."
 Like losing ignorance, meanness, worry,
 Falsehood, sadness, pain and things that flurry,
 We will be rid of the thought of duty
 And flourish well in delight of beauty,

.- T.N.R.

-----

209 மனப் பெண்

மனமெனும் பெண்ணே! வாழி நீ கேளாய்!
 ஒன்றையே பற்றி யூச லாடுவாய்
 அடுத்ததை நோக்கி யடுத்தடுத்த துலவுவாய்
 நன்றையே கொள்ளென்ற சோர்ந்துகை நழுவுவாய்
 விட்டுவி டென்றதை விடாது போய் விழுவாய்

-----

209. The Damozel Mind

1. Maiden Mind! Listen.

Clinging to one thing You swing to another;
 as I ask you to hold on to the good, you slink away disgusted;
 when I order you to skip an idea, you grasp it the more tightly;
 and you cling to the past with dogged persistence.

2. Novelty makes you afraid:

you love new things and newer, yet you shrink behind.
 As the bee to the honey, you return to ancient things --
 then grumble again: "Where is the new creation?
 Everywhere the old rules!" As the crow to the corpse,
 you are drawn to the garbage that rots and dies.

3. Likewise

loving me ever, and guarding my soul:

my sensitive organs my seeing eye, you are that
make me share the earth's movement!

Giving joy, and swooning in it, and

committing blunders in search of happiness:

guarding and cherishing it, and destroying sorrow:

running after pleasure, sinking in gloom:

yourself unknowing but scouring the universe,

hungering to see the Supreme One who is within you all the time.

4. Ah, when asked to look somewhere,

your eyes roam elsewhere; knowing all partial laws

you know not the law of laws nor the meaning behind the laws.

5. Maiden Mind! Listen

I do not know how to live with you. And yet

I want always your company.

I shall try to make you grow and strive for realisation,

The Supreme whom I have seen --

but you have not -- claims my daily homage,

and through That you too may be redeemed.

- p.

-----

210. மனமே கண்ணன் திருவடி

கண்ணன் திருவடி, எண்ணுக மனமே

திண்ணம் அழியா, வண்ணந் தருமே,

தருமே நிதியும்,பெருமை புகழும்

கருமா மேனிப்,பெருமா னிங்கே,

இங்கே யமரர்,சங்கந் தோன்றும்
மங்கும் தீமை,பொங்கும் நலமே.

நலமே நாடிற்,புலவீர் பாடர்;
நிலமா மகளின்,தலைவன் புகழே.

புகழ்வீர் கண்ணன்,தகைசே ரமரர்
தொகையோ யசருப்,பகைதீர்ப் பதையே

தீர்ப்பான் இருளைப் பேர்ப்பான் கலியை
ஆர்ப்பா ரமரர்,பார்ப்பார் தவமே.

தவறா துணர்வீர்,புவியீர் மாலும்
சிவனும் வானோர்,எவரும் ஒன்றே

ஒன்றே பலவாய், நின்றோர் சக்தி
என்றுந் திகழும், குன்றா வொளியே

210. Kannan's Divine Feet

1. Kannan's feet divine, oh mind, meditate;
Faith and firmness eternal will they grant.

2. Grant for sure, riches, greatness and renown
He will, the black-tinted God, here and now.

3. Here and now will be the Deva-Sanka;
Evil will pale and will ever thrive good.

4. Good if you are seeking, oh ye poets
The Lord of Dame Earth and His glory, sing.

5. Sing Him, the Victor of the Immortals
Who for them the Asura host doth quell

6. Quell He will darkness and dire Kali too;
Rejoicing Immortals will tapas hail.

7. Hail without fail and know, ye of the earth
That Mal, Siva and Celestials are one.

8. One doth turn many -- the single puissance,
It endureth, aye, for ever undimmed.

- T.N.R.

-----

211. விடுதலை வெண்பா

சக்தி பதமே சரணென்று நாம்புகுந்து
பக்தியினாற் பாடிப் பலகாலும்-முக்தி நிலை
காண்போம் அதனாற் கவலைப் பிணிதீர்ந்து
பூண்போம் அமரப் பொறி.

பொறிசிந்தும் வெங்கனல்போற் பொய்தீர்ந்து தெய்வ
வெறிகொண்டால் ஆங்கதுவே வீடாம்-நெறிகொண்ட
வையமெலாந் தெய்வ வலியன்றி வேறில்லை
ஐயமெலாந் திரந்த தறிவு.

அறிவிலே தோன்றில் அவனியிலே தோன்றும்,
வறிஞராய்ப் பூமியிலே வாழ்வீர்!-குறிகண்டு
செல்வமெலாம் பெற்றுச் சிறப்புறவே சக்திதரும்
வெல்வயிரச் சீர்மிகுந்த வேல்.

வேலைப் பணிந்தால் விடுதலையாம்;வேல் முருகன்

காலைப் பணிந்தால் கவலைபோம்-மேலறிவு
தன்னாலே தான்பெற்று சக்தி சக்தி சக்தியென்று
சொன்னால் அதுவே சுகம்.

சுகத்தினைநான் வேண்டித் தொழுவேன் எப்போதும்
அகத்தினிலே துன்பற் றழுதேன்-யுகத்தினிலோர்
மாறுதலைக் காட்டி வலிமை நெறிகாட்டி
அறுதலைத் தந்தாள் அவள்.

211. Verse on Deliverance

1. We will take Sakti's feet as our refuge,
Hymn Her great glory in devotion true
And realize the life everlasting.
Thus rid of the malady of worry
We will (all) gain the spark divine.
2. Rid of falsity, if divine frenzy,
Like that of raging crackling fire is felt,
That indeed is 'Liberation;' all worlds
But attest the power that is divine,
'Wisdom' is to be freed from doubts.
3. If felt in the mind, it can be visioned
On earth; to you that here lead a poor life
(Her) gloried diamond-spear of triumph
Will grant the power to divine the goal
And come by wealth and greatness too.
4. Hail the 'Spear'; you will be liberated;
Hail Muruka's feet, the Lord of the Spear,
All worries will go; if freely getting Great knowledge,

you articulate: "Sakti! Sakti! Sakti!", that is true weal.

5. Seeking weal I adored, always sore grieved
 At heart I wept piteously; to me
 Mother revealed a change in the
 Yuga And also the firm path with strength inlaid.
 She conferred on me solace true.

- TNR.

-----

212. விடுதலை - சிட்டுக் குருவி

விட்டுவிடுதலை யாகிநிற்பா யிந்தச்
 சிட்டுக் குருவியைப் போலே.

சரணங்கள்

எட்டுத் திசையும் பறந்து திரிகுவை
 ஏறியக் காற்றில் விரைவோடு நீந்துவை
 மட்டுப் படாதெங்கும் கொட்டிக் கிடக்குமீவ்
 வானொளி யென்னு மதுவின் சுவையுண்டு (விட்டு)

பெட்டையி னோடின்பம் பேசிக் களிப்புற்றுப்
 பீடையி லாததொர் கூடுகட் டிக்கொண்டு
 முட்டை தருங்குஞ்சைக் காத்து மகிழ்வெய்தி
 முந்த உணவு கொடுத்தன்பு செய்திங்கு (விட்டு)

முற்றத்தி லேயுங் கழனி வெளியிலும்
 முண்கண்ட தானியம் தன்னைக் கொணர்ந்துண்டு
 மற்றப் பொழுது கதைசொல்லித் தூங்கிப்பின்
 வைகறை யாகுமுன் பாடி விழிப்புற்று (விட்டு)

-----

212. The Sparrow

1. O may you escape all shackles

and revel in liberty like this sprightly sparrow!

2. Roam about in endless space,
swim across the whirling air, drink the measureless
wine of the light that flows for ever from the azure sky!
O may you escape

...

3. Happily twittering and making love,
building a nest beyond danger's reach,
guarding the fledgeling hatched from the egg
and giving it feed and wholesome care
O may you escape ....

4. Gather and feast on the remnant corin
from backyards and harvested fields: then tell
strange stories and sing and rest -- and
rise again at dawn with a song!
O may you escape .

...

- P.N.

-----

213. பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களி லேயொளி போல வுயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வம் நற் காப்பாமே.

கும்மி யடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலுங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி!

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
 றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்;
 வீட்டுக் குள்ளேபெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
 விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்.

மாட்டையடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
 மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே,
 வீட்டினில் எம்மிடங் காட்ட வந்தார்,அதை
 வெட்டிவிட் டோமென்று கும்மியடி!

நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பார்,அந்த
 நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ?
 கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை
 கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டி விட்டார்.

கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார்,இரு
 கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்;
 வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
 வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
 பாரினில் பெண்கள் நடத்தவந்தோம்;
 எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கேபெண்
 இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி!

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
 வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி!
 சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்;தெய்வச்
 சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்.

காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே,அவன்
 காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து,
 மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
 மாட்சி பெறச்செய்து வாழ்வமடி!

-----

213. The Kummi of Women's Freedom

(The 'Kummi' dance is perhaps peculiar to Southern India and is danced by women in a circle.

The song that accompanies this very picturesque dance is also called 'kummi' - C.S.B.).

i. We sing the joys of freedom;

In gladness we sing. And He that shineth
in the soul as Light shines. In the eye, even He is our Strength.

2. Dance the Kummi, beat the measure;

Let this land of the Tamils ring with our dance;
For now we are rid of all evil shades; We've seen the Good.

3. Cone are they who said to woman:

'Thou shall not
Open the Book of Knowledge.'
And the strange ones who boasted saying:
"We will immure these women in our homes" --
Today they hang down their heads.

4. The life of the beast that is beaten,
tamed and tied down,
Fain would they lay it on us in the house,
but we scornfully baffled them.
Dance the Kummi, beat the measure.

5. The dog they sell for a price, nor ever consult his will,
Nigh to his state had they brought us --

would rather they had killed us at a blow --

But infamy seized them.

Dance the kummi, beat the measure.

6. And they talk of wedded faith;

Good, let it be binding on both;

But the custom that forced us to wed we've cast
it down and trampled it under foot.

Dance the Kummi, beat the measure.

7. To rule the realms and make the laws

We have arisen; Nor shall it be said that woman
lags behind man in the knowledge he attaineth.

Dance the kummi, beat the measure.

8. To know the Truth and do the Right,

Willing we come; food we'll give you;

we'll also give a race of immortals.

Dance the kummi, beat the measure.

- C.S.B.

-----

214. பாரத மாதா

தான தனந்தன தான தனந்தன

தானனத் தானா னே.

முன்னை இலங்கை அரக்கர் அழிய

முடித்தவில் யாருடை வில்? - எங்கள்

அன்னை பயங்கரி பாரத தேவி நல்

ஆரிய ராணியின் வில்.

இந்திர சித்தன் இரண்டு துண்டாக
எடுத்தவில் யாருடைய வில்? - எங்கள்
மந்திரத் தெய்வம் பாரத ராணி,
வயிரவி தன்னுடைய வில்.

ஒன்று பரம்பொருள் நாம்அதன் மக்கள்
உலகின்பக் கேணி என்றே - மிக
நன்று பல்வேதம் வரைந்தகை பாரத
நாயகி தன்திருக் கை.

சித்த மயமிவ் உலகம் உறுதி நம்
சித்தத்தில் ஓங்கி விட்டால் - துன்பம்
அத்தனை யும்வெல்ல லாமென்று சொன்னசொல்
ஆரிய ராணியின் சொல்.

சகுந்தலை பெற்றதோர் பிள்ளைசிங் கத்தினைத்
தட்டி விளையாடி - நன்று
உகந்ததோர் பிள்ளைமுன் பாரத ராணி
ஒளியுறப் பெற்ற பிள்ளை.

காண்டிவம் ஏந்தி உலகினை வென்றது
கல்லொத்த தோள்ளவர் தோள்? - எம்மை
ஆண்டருள் செய்பவள் பெற்று வளர்ப்பவள்
ஆரிய தேவியின் தோள்.

சாகும் பொழுதில் இருசெவிக் குண்டலம்
தந்த தெவர் கொடைக்கை? - சுவைப்
பாகு மொழியிற் புலவர்கள் போற்றிடும்
பாரத ராணியின் கை.

போர்க்களத் தேபர ஞானமெய்க் கீதை
புகன்ற தெவருடை வாய்? - பகை
தீர்க்கத் திறந்தரு பேரினள் பாரத
தேவிமலர் திரு வாய்.

தந்தை இனிதுறந் தான் அர சாட்சியும்

தையலர் தம்முறவும் - இனி
இந்த உலகில் விரும்புகி லேன் என்றது
எம் அனை செய்த உள்ளம்.

அன்பு சிவம்உல கத்துயர் யாவையும்
அன்பினிற் போகும் என்றே - இங்கு
முன்பு மொழிந்துல காண்டதோர் புத்தன்
மொழி எங்கள் அன்னை மொழி.

மிதிலை எரிந்திட வேதப் பொருளை
வினவும் சனகன் மதி - தன்
மதியினிற் கொண்டதை நின்று முடிப்பது
வல்ல நம் அன்னை மதி.

தெய்வீகச் சாகுந்தல மெனும் நாடகம்
செய்த தெவர் கவிதை? - அயன்
செய்வ தனைத்தின் குறிப்புணர் பாரத
தேவி அருட் கவிதை.

214. Bharat Mata

1. Whose bow was it that was strung in the past
To destroy the Asuras of Lanka? It was Mother's
Bow, the Queen of Aryas
The fearsome Mother, Bharat Devi.

2. Whose bow was it that was truly bent to split
The body of Indrajit into two?
It was indeed the bow of Bhairavi
The mantric Goddess, great Queen of Bharat.

3. "The Supreme Ens is one only; we are
Its children; life on earth is a delight."
Thus spoke he whose hand wrote many Vedas.

Whose is it but that of Bharat-Devi's?

4. "This world is what the mind means it to be;

If this be firmly resolved in the mind

Troubles and sorrows can all be ended."

Whose words are these but those of the Aryan Queen!

5. The child that Sakuntala gave birth to

Had for his playmate the lion itself;

That happy infant -- a thing of lustre --,

Was in truth borne by the Queen of Bharat.

6. Whose shoulder was it that bore the Gandiv,

The rocky shoulder that vanquished the world?

It is Hers -- the great Goddess of Aryas,

She that bore us, reared us and reigns in grace.

7. Whose magnificent hand were they that gave

Away ear-pendants at his hour of death?

They are those of the Empress of Bharat

Praised by poets in melliferous words.

8. Whose tongue was it that in the battle-field

Spoke the Gita of true supernal wisdom?

It is Bharat-Devi's flower-soft tongue

Surcharged with power to quell enmity.

9. "For my father's delight I do forsake

Sceptre and crown, and damsels' company:

Never will I covet these, in this world."

Who could fashion such a soul save Mother?

10. "God is Love; all the worries of the world
Will be destroyed by Love." Thus in the past
The Buddha spake and ruled the world.
These words are indeed the Mother's own words.

11. His city was on fire; but Janaka
Was calmly poring over the Vedas,
He but emulated the Mother's way
The strong-willed and ever-victorious.

12. Whose is the Muse that could in verse compose
The most divine drama -- Sakuntala?
It is the gracious Muse of Bharat-Devi
Which could sense the essence of Creation.

- T.N.R.

Note: Numbers 195 to 215 form part of Swadesa Gitankal Volume 2 (1922)
published by Bharati Ashramam.

-----

215. பாரத மாதா நவரத்ந மாலை

பாரத மாதா நவரத்தின மாலை

** (இப்பாடல்களில் முறையே ஒன்பது இரத்தினங்களின் பெயர்கள் இயற்கைப்
பொருளிலேனும்

** சிலேடைப் பொருளிலேனும் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன)

** (காப்பு)

#1

வீரர் முப்பத்திரண்டு கோடி விளைவித்த
பாரதமாதாவின் பதமலர்க்கே சீர் ஆர்

நவரத்னமாலை இங்கு நான் சூட்டக் காப்பாம்
சிவ ரத்ந மைந்தன் திறம்
**(வெண்பா)

#2

திறம் மிக்க நல் வயிரச் சீர் திகழும் மேனி
அறம் மிக்க சிந்தை அறிவு பிற நலங்கள்
எண்ணற்றன பெறுவார் இந்தியா என்ற நின்றன்
கண் ஒத்த பேர் உரைத்தக்கால்
**(கட்டளை கலித்துறை)

#3

காலன் எதிர்ப்படில் கைகூப்பிக் கும்பிட்டுக் கம்பனமுற்று
ஓலமிட்டு ஓடி மறைந்து ஒழிவான் பகை ஒன்று உளதோ
நீலக் கடல் ஒத்த கோலத்தினாள் மூன்று நேத்திரத்தாள்
காலக் கடலுக்கு ஓர் பாலமிட்டாள் அன்னை கால் படினே
**(எண்சீர் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்)

#4

அன்னையே அந்நாளில் அவனிக்கு எல்லாம்
ஆணிமுத்துப் போன்ற மணிமொழிகளாலே
பன்னி நீ வேதங்கள் உபநிடதங்கள்
பரவு புகழ்ப் புராணங்கள் இதிகாசங்கள்
இன்னும் பல நூல்களிலே இசைத்த ஞானம்
என் என்று புகழ்ந்து உரைப்போம் அதனை இந்நாள்
மின்னுகின்ற பேரொளி காண் காலம் கொன்ற
விருந்து காண் கடவுளுக்கு ஓர் வெற்றி காணே
**(ஆசிரியப்பா)

#5

வெற்றி கூறு-மின் வெண்சங்கு ஊது-மின்
கற்றவராலே உலகு காப்புற்றது
உற்றது இங்கு இந்நாள் உலகினுக்கு எல்லாம்
இற்றை நாள் வரையினும் அறம் இலா மறவர்
குற்றமே தமது மகுடமாக் கொண்டோர்
மற்றை மனிதரை அடிமைப்படுத்தலே

முற்றிய அறிவின் முறை என்று எண்ணுவார்
 பற்றை அரசர் பழிபடு படையுடன்
 சொற்றை நீதி தொகுத்து வைத்திருந்தார்
 இற்றை நாள்
 பாரில் உள்ள பல நாட்டினர்க்கும்
 பாரதநாடு புது நெறி பழக்கல்
 உற்றது இங்கு இந்நாள் உலகு எலாம் புகழ்
 இன்ப வளம் செறி பண் பல பயிற்றும்
 கவீந்திரன் ஆகிய ரவீந்திரநாதன்
 சொற்றது கேளீர் புவி மிசை இன்று
 மனிதர்க்கு எல்லாம் தலைப்படு மனிதன்
 தர்மமே உருவமாம் மோஹனதாஸ
 கர்ம சந்திர காந்தி என்று உரைத்தான்
 அத்தகைக் காந்தியை அரசியல் நெறியிலே
 தலைவனாக் கொண்டு புவி மிசைத் தருமமே
 அரசியலதனிலும் பிற இயல் அனைத்திலும்
 வெற்றி தரும் என வேதம் சொன்னதை
 முற்றும் பேண முற்பட்டு நின்றார்
 பாரத மக்கள் இதனால் படைஞர் தம்
 செருக்கு ஒழிந்து உலகில் அறம் திறம்பாத
 கற்றோர் தலைப்படக் காண்போம் விரைவிலே
 **(தரவு கொச்சக் கலிப்பா)

#6

ஊது-மினோ வெற்றி ஒலி-மினோ வாழ்த்தொலிகள்
 ஒது-மினோ வேதங்கள் ஓங்கு-மினோ ஓங்கு-மினோ
 தீது சிறிதும் பயிலாச் செம்மணி மா நெறி கண்டோம்
 வேதனைகள் இனி வேண்டா விடுதலையோ திண்ணமே
 **(வஞ்சி விருத்தம்)

#7

திண்ணம் காணீர் பச்சை
 வண்ணன் பாதத்து ஆணை
 எண்ணம் கெடுதல் வேண்டா
 திண்ணம் விடுதலை திண்ணம்
 **(கலிப்பா)

#8

விடுதலை பெறுவீர் விரைவா நீர்
 வெற்றி கொள்வீர் என்று உரைத்து எங்கும்
 கெடுதல் இன்றி நம் தாய்த்திருநாட்டின்
 கிளர்ச்சிதன்னை வளர்ச்சிசெய்கின்றான்
 சுடுதலும் குளிரும் உயிர்க்கு இல்லை
 சோர்வு வீழ்ச்சிகள் தொண்டருக்கு இல்லை
 எடு-மினோ அறப் போரினை என்றான்
 எம் கோமேதகம் ஏந்திய காந்தி

** (அறுசீர் விருத்தம்)

#9

காந்தி சேர் பதுமராகக் கடி மலர் வாழ் ஸ்ரீதேவி
 போந்து நிற்கின்றாள் இன்று பாரதப் பொன் நாடு எங்கும்
 மாந்தர் எல்லோரும் சோர்வை அச்சத்தை மறந்துவிட்டார்
 காந்தி சொல் கேட்டார் காண்பார் விடுதலை கணத்தினுள்ளே

** (எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்)

#10

கணம் எனும் என்றன் கண் முன்னே வருவாய் பாரததேவியே கனல் கால்
 இணை விழி ஆலவாயமாம் சிங்க முதுகினில் ஏறி வீற்றிருந்தே
 துணை நினை வேண்டும் நாட்டினர்க்கு எல்லாம் துயர் கெட விடுதலை அருளி
 மணி நகைபுரிந்து திகழ் திருக்கோலம் கண்டு நான் மகிழ்ந்திடுமாறே

215. A Necklace of Nine Gems for Bharat Mata

1. To the flower-feet invocation of Mother-Bharat,
 The mother of thirty-two crores of heroes
 I have wrought a necklace of Ninefold Gems;
 May Siva's Gem of a son, protect this.

Diamond

2. A beauteous frame strong as diamond,
 A righteous buddhi, countless benefits

They will receive indeed who choose to chant
Your sacred name: "India," precious as eyes.

Sapphire

3. Should Yama chance to cross our path, he will
Fold his hands in adoration, will quake,
Cry aloud, run away and disappear.
Could enmity survive? She is comely
As sapphire-sea; three indeed are her eyes;
She has laid a bridge on the sea of Time,
Adore the holy feet of the Mother.

Pearl

4. Mother, in those ancient days, you composed
With words like choicest pearls, Vedas, Upanishads,
glorious Puranas, Epics and other works a good many.
How can we this day fully praise their wisdom?
It is lustre great which is lightning-like;
Ha, it is a feast to commemorate
Conquest of Time, a triumph to even God.

Coral

5. Proclaim victory! Loud blow the white conch!
The world was truly guarded by the learned;
So shall it be; time propitious is come.
Till this day sinners -- they that chose to wear T
he crown of blemish --, deemed enslavement
To be just and proper and also wise.
Petty kings of blemish-ridden armies
Till now governed us with their rotten laws.
This day Bharat reveals to all the world

A new way; listen to the words of the king of bards,
 Rabindranath; from his coral lips drop
 Dulcet music of varied modes, hailed by all:
 "To-day the leader of the world is he
 Who is an embodiment of Dharma;
 He is Mohan Das Karam Chand Gandhi!"
 With such an one to lead in politics
 People of Bharat have come to practise
 The dictum of the Vedas which proclaims
 That Dharma alone secures sure success
 In politics and all other fields too.
 The reign of prideful armed force therefore
 Shall soon end and leadership will be with
 Wise men firm-rooted in lasting Dharma.
 (Proclaim victory, blow loud the white conch!)

Ruby

6. Blow the conch of triumph; let blessings resound;
 Chant Vedas; rise aloft; ha, rise aloft!
 We have forged a new sinless path;
 it is Ruby-like; worries end; freedom is assured.

Emerald

7. It is assured; I swear by Him
 Whose hue is that of emerald; Let your th
 ought wilt not a whit; Freedom is ours; ours is Freedom.

Sardonyx

8. "You will soon surely your Freedom enjoy;
 Yours is success." Thus he speaks everywhere.
 He fosters a sinless revolution.

"Nor heat nor cold can affect life at all;
 Nor fatigue nor downfall the devotees; Wage the righteous war."
 Thus comes the call from Gandhi our monarch, gem and sardonyx:

Topaz

9. Lakshmi of lotus, brilliant as topaz
 Fills the golden Bharat with her presence;
 All people stand cured of fatigue and fear;
 Gandhi guides them; Freedom will be theirs, soon.

Lapis-lazuli

10. When I summon you, you must in a trice
 Appear before me, oh Bharat-Devi
 Throned on the wind-swift fiery-eyes lion
 That dazzles like the lapis-lazuli.
 To all countrymen that invoke your aid
 You must grant freedom from all miseries.
 Your beauteous presence and gem-like smile
 I must ever behold with delight.

- T.N.R.

-----

216. மஹாத்மா காந்தி பஞ்சகம்

வாழ்க நீ எம்மான்

வாழ்க நீ! எம்மான், இந்த வையத்து நாட்டி லெல்லாம்
 தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்
 பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந் தன்னை
 வாழ்விக்க வந்த காந்தி மஹாத்மா நீ வாழ்க, வாழ்க!

அடிமை வாழ்வ கன்றிந் நாட்டார் விடுதலை யார்ந்து, செல்வம்
குடிமையி லுயர்வு, கல்வி ஞானமும் கூடி யோங்கிப்
படிமிசைத் தலைமை யெய்தும் படிக்கொரு சூழ்ச்சி செய்தாய்!
முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றாய், புவிக்குள்ளே முதன்மை யுற்றாய்!

வேறு

கொடியவெந் நாக பாசத்தை மாற்ற
மூலிகை கொணர்ந்தவன் என்கோ?
இடிமின்னல் தாங்கும் குடை செய்தான் என்கோ?
என்சொலிப் புகழ்வதிங் குணையே?
விடிவிலாத் துன்பஞ் செய்யும் பராதீன
வெம்பிணி யகற்றிடும் வண்ணம்
படிமிசைப் புதிதாச் சாலவும் எளிதாம்
படிக்கொரு சூழ்ச்சி நீ படைத்தாய்!

தன்னுயிர் போலே தனக்கழி வெண்ணும்
பிறனுயிர் தன்னையும் கணித்தல்
மன்னுயி ரெல்லாம் கடவுளின் வடிவம்
கடவுளின் மக்களென் றுணர்தல்
இன்னமெய்ஞ் ஞானத் துணிவினை மற்றாங்கு
இழிபடு போர், கொலை, தண்டம்
பின்னியே கிடக்கும் அரசிய லதனில்
பிணைத்திடத் துணிந்தனை பெருமான்,

பெருங்கொலை வழியாம் போர்வழி இகழ்ந்தாய்
அதனி லுந் திறன்பெரி துடைத்தாய்
அருங்கலை வாணர் மெய்த்தொண்டர் தங்கள்
அறவழி யென்று நீ அறிந்தாய்
நெருங்கிய பயன்சேர் ஒத்துழை யாமை!
நெறியினால் இந்தியா விற்கு
வருங்கதி கண்டு பகைத்தொழில் மறந்து
வையகம் வாழ்கநல் லறத்தே!

-----

216. To Mahatma Gandhi

1. Long may you live, Gandhi Mahatma
 You who have brought new life to Bharat,
 The land which of all lands on earth
 Lay most degraded, poverty-stricken,
 Ruined, forsaken, of freedom bereft.

2. Endless glory, yea, a crown
 Universal you have gained Devising a simple plan whereby
 Our people can shake off slavery.
 Breathe free, grow rich and learned and wise,
 And show to all the world the way
 Of true, enlightened citizenship.

3. Are you the monkey-god who brought,
 A's an antidote to ophidian noose,
 The healing herb from the high Himalaya?
 Or are you Shri Krishna who held up
 The hill to ward off thunder and lightning?

4. Simple, Simple, new and Simple
 is the cure that you have found
 For heteronomy, painful and chronic Malady:
 "Count as your own life
 The life of him who comes to kill you.
 Know that every human being
 Is an image of God, a Child of God."
 This wisdom bold and true you dared
 To thrust into grim politics
 Rife with sordid murder and strife.

5. Shunning the way of war which is
 But murder on a massive scale,
 You chose a method much more effective,
 The path of dharma prepared by seers
 And servants of God, Satyagraha,
 Unfailing, fruitful, for bringing to Bharat
 A future bright, and to the world
 Forgetfulness of deeds of hate.
 May this good dharma live for ever.

- K.S.

-----

217. நாட்டுக் கல்வி

(ஆங்கிலத்தில் ரவீந்திரநாதர் எழுதிய பாடலின் மொழிபெயர்ப்பு)

விளக்கி லேதிரி நன்கு சமைந்தது
 மேவு வீர்இங்கு தீக்கொண்டு தோழரே!
 களக்க முற்ற இருள்கடந் தேகுவார்
 காலைச் சோதிக் கதிரவன் கோவிற்கே;
 துளக்க முற்றவிண் மீனிடம் செல்லுவார்
 தொகையில் சேர்ந்திட உம்மையும் கூவினார்;
 களிப்பு மிஞ்சி ஓளியினைப் பண்டொரு
 காலன் நீர்சென்று தேடிய தில்லையோ? 1

அன்று நுங்கள் கொடியினை முத்திட்டே
 ஆசை யென்ற விண் மீன்ஓளிர் செய்ததே;
 துன்று நள்ளிருள் மலை மயக்கத்தால்
 சோம்பி நீரும் வழிநடை பிந்தினீர்;
 நின் றவிந்தன நுங்கள் விளக்கெலாம்;
 நீங்கள் கண்ட கனாக்களெல் லாம் இசை
 குன்றித் தீக்குறி தோன்றும்; இராப்புட்கள்

கூவ மாறொத் திருந்தன காண்டிரோ? 2

இன்னு மிங்கிருள் கூடி யிருப்பினும்
ஏங்கு கின்ற நரகத் துயிர்கள்போல்
இன்னு மிங்கு வனத்திடை காற்றுத்தான்
ஓங்கும் ஓதை இருதிடும் ஆயினும்
முன்னைக் காலத்தின் நின்றெழும் பேரொலி
முறை முறைபல ஊழியின் ஊடுற்றே
பின்னை இங்குவந் தெய்திய பேரொலி.
போலே மந்திர வேதத்தின் பேரொலி3

"இருளை நீக்கி ஒளியினைக் காட்டுவாய்,
இறப்பை நீக்கி, அமிர்தத்தை ஊட்டுவாய்"
அருளும் இந்த மறையொலி வந்திங்கே
ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் வீழ்ந்திருப் பீர்தமைத்
தெருளு றுத்தவும் நீர்எழு கில்லிரோ?
தீய நாச உறக்கத்தில் வீழ்ந்தனீர்
மருளை நீக்கி அறிதிர் அறிதிரோ?
வான்ஒ ளிக்கு மகாஅர்இ யாம்என்றே. 4

217. National Education

1. The wick is well-fixed in the lamp;
May you friends with this light fare forth;
They that cross mortifying murk To reach the
Temple of lustrous Dawn
Bid you all join the throng that moves
Towards the gloried stars of sky;
Did you not once in delight great
Go in quest of the lustre pure?

2. That day your banner was empearled
And made bright by desire -- the stars.

Bewildered by the eve and midnight
 You moved lazly and lagged behind.
 Behold this! All your lamps which glowed
 With light and all your dreams you dreamt
 Grew dim and were like birds of night
 Howling omens of vile evil.

3. Though darkness is here thick and dense
 Like the lives that languish in hell,
 Though the wind blows here fiercely
 And howls amain, in this jungle,
 Yet like the great sound that rose,
 Since ancient times threading through aeons
 And reaching here in full blast, Vedic mantras here do resound.

4. "Dispel darkness, and reveal light;
 Kill death and feed with nectar sweet"
 Thus in grace the Vedic mantras sound
 In your ears, plunged in deep sleep;
 Would you not rise up to this call?
 You that are plunged in blasted sleep,
 Dispel murk and be with knowledge blest,
 Proclaiming us to be sons of light.

-T.N.R

Note: The Tamil original is a translation of an English poem by Rabindranath Tagore. Tagore's poem is not traceable.

-----

218. தமிழ் மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தன தான தந்தா னே
வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழிய வே!
ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!
எங்கள் தமிழ்மொழி! எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழிய வே!
சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையக மே!
தொல்லை வினை தரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க் தமிழ்நா டே!
வாழ்க தமிழ்மொழி! வாழ்க தமிழ்மொழி!
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

-----

218. Flourish for Ever

1. Flourish for ever! May Tamil flourish!
Aye, flourish for ever!
2. What the heavens have measured, Tamil hath;
Thrive Tamil bounteous!
3. May its fame and fragrance waft through world
Bounded by seven seas!
4. Our Tamil language, our Tamil language!
May it ever flourish!
5. May Kali perish, may Tamil flourish,

May earth in splendour shine!

6. Rid of ancient Karma troublesome

May Tami-land, glow bright!

7. May Tamil flourish, may Tamil flourish,

May Tamil ever flourish!

8. May Tamil own celestial knowledge,

Growa for ever!

-.T.N.R,

Note: See note for number 179.

-----

219 பிஜித் தீவில் ஹிந்து ஸ்திரீகள்

ஹரிகாம்போதி ஜன்யம்

ராகம் - ஸைந்தவி தாளம் - திஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

கரும்புத் தோட்டத்திலே - ஆ!

கரும்புத் தோட்டத்திலே

சரணங்கள்

கரும்புத் தோட்டத்திலே - அவர்

கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி

வருந்து கின்றனரே! ஹிந்து

மாதர்தம் நெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய்

சுருங்குகின்றனரே - அவர்

துன்பத்தை நீக்க வழியில்லையோ? ஒரு

மருந்திதற் கிலையோ? - செக்கு

மாடுகள் போலுழைத் தேங்குகின்றார், அந்தக்
(கரும்புத்தோட்டத்திலே)

பெண்ணென்று சொல்லிடினோ - ஒரு
பேயும் இரங்கும் என்பார்; தெய்வமே! - நினது
எண்ணம் இரங்காதோ? - அந்த
ஏழைகள் அங்கு சொரியுங் கண்ணீர்வெறும்
மண்ணிற் கலந்திடுமோ? - தெற்கு
மாகடலுக்கு நடுவினிலே, அங்கோர்
கண்ணற்ற தீவினிலே - தனிக்
காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்றார், அந்தக்
(கரும்புத்தோட்டத்திலே)

நாட்டை நினைப்பாரோ? - எந்த
நாளினிப் போயதைக் காண்பதென்றே அன்னை
வீட்டை நினைப்பாரோ? - அவர்
விம்மி விம்மி விம்மி விம்மியழுங் குரல்
கேட்டிருப்பாய் காற்றே! துன்பக்
கேணியிலே எங்கள் பெண்கள் அழுதசொல்
மீட்டும் உரையாயோ? - அவர்
விம்மி யழவுந் திறங்கெட்டும் போயினர்
(கரும்புத்தோட்டத்திலே)

நெஞ்சம் குமுறுகிறார் - கற்பு
நீங்கிடச் செய்யும் கொடுமையிலே அந்தப்
பஞ்சை மகளிரெல்லாம் - துன்பப்
பட்டு மடிந்து மடிந்து மடிந்தொரு
தஞ்சமு மில்லாதே - அவர்
சாகும் வழக்கத்தை இந்தக் கணத்தினில்
மிஞ்ச விடலாமோ? - ஹே
வீரமா காளி சாமுண்டி காளீஸ்வரி!
(கரும்புத்தோட்டத்திலே)

-----

219. Horror in Fiji Island

1. In plantations thick with sweet canes,
Alas, very thick with sweet-canes....

2. In plantations of sugarcanes
With their hands and legs grown, lifeless,
With ceaseless toil, lo they sorrow.
With hearts consumed in burning fire,
The matrons shrink and shrink.
Is their nought to remove their pain?
is there no remedy for this?
In plantations ....

3. Even a demon will, relent
For a woman. Oh God, won't you?
Should the tears of those wretched poor
Be rained on earth to merge therewith?
In the midst of the great South sea.
In a benighted island blind In an unfriendly forest dense
The women wilt, waste, and languish.
In plantations ....

4. Will they think of their Motherland?
Will they think of their native homes
Yearning for the day there to be?
They lament, cry, weep and whimper;
wind, you would have heard their sigh. --
They can cry no more; so weak are they --;
Oh wind, you would have surely heard
Their cry and sigh from sorrow's pit.

In Plantations ....

5. The hearts of those wretched women.
 Are rambling at the cruelty Of forced and base violation;
 In utter misery they die
 And die; with none to succour them.
 Could we even now this suffer? End this oh heroic
 Karali! Mother Chamundi! Oh kali!

- T.N.R.

-----

220. சித்தாந்தச்சாமி கோயில்

சித்தாந்தச் சாமி திருக்கோயில் வாயிலில்
 தீபவொளி யுண்டாம்;-பெண்ணே!
 முத்தாந்த வீதி முழுதையுங் காட்டிட
 மூண்டதிருச் சுடராம்;-பெண்ணே! 1

உள்ளத் தழுக்கும் உடலிற் குறைகளும்
 ஒட்டவருஞ் சுடராம்;-பெண்ணே!
 கள்ளத் தனங்கள் அனைத்தும் வெளிப்படக்
 காட்ட வருஞ் சுடராம்;-பெண்ணே! 2

தோன்று முயிர்கள் அனைத்தும்நன் றென்பது
 தோற்ற முறுஞ் சுடராம்;-பெண்ணே!
 மூன்று வகைப்படும் காலநன் றென்பதை
 முன்ன ரிடுஞ் சுடராம்;-பெண்ணே! 3

பட்டினந் தன்னிலும் பாக்கநன் றென்பதைப்
 பார்க்க வொளிர்ச்சுடராம்-பெண்ணே!
 கட்டு மனையிலுங் கோயில்நன் றென்பதைக்
 காண வொளிர்ச் சுடராம்;-பெண்ணே! 4

-----

220. Siddhanta-Swamy Temple

1. In the foreyard of the divine temple
Of Siddhanta Swamy, blazes, oh woman,
The lustre of lamp and these rays divine
Reveal whole the street of heavenly homes.

2. Blaze forth these bright rays to chase away
Soul's dirt and body's blemishes, of woman!
The rays are there to expose, oh woman!
Furtive thoughts deep encased in inner soul.

3. Bright burn the rays to make it known, oh woman,
That all embodied lives are good for sure!
The lustre of rays reveals clear, oh woman,
That time threefold is good, for ever good.

4. The revealing rays do declare, oh woman,
That village is much better than city
And the temple to be far greater than
The building for mere dwelling, oh woman!

-

T.N.R.

-----

221. கண்ணன் பிறப்பு

1. கண்ணன் பிறந்தான் -- எங்கள்
கண்ணன் பிறந்தான் -- இந்தக்
காற்றதை யெட்டுத் திசையிலுங் கூறிடும்.
திண்ண முடையான் -- மணி
வண்ண முடையான் உயர்

தேவர் தலைவன் புவிமிசைத் தோன்றினன்.

2. பண்ணை யிசைப்பீர் -- நெஞ்சிற்

புண்ணை யொழிப்பீர் -- இந்தப்
பாரினிலே துயர் நீங்கிடும் என்றிதை
எண்ணிடைக் கொள்வீர் -- நன்கு
கண்ணை விழிப்பீர் -- இனி
ஏதுங்குறைவில்லை: வேதம் துணையுண்டு.

3. அக்கினி வந்தான் -- அவன்

திக்கை வளைத்தான் -- புவி
யாரிருட் பொய்மைக் கலியை மடித்தனன்;
துக்கங் கெடுத்தான்சுரர்
ஒக்கலும் வந்தார் -- சுடர்ச்
சூரியன், இந்திரன், வாயு, மருத்துக்கள

4. மிக்க திரளாய் -- சுரர்

இக்கணந் தன்னில்-இங்கு
மேவி நிறைந்தனர்; பாவி யசுரர்கள்
பொக்கென வீழ்ந்தார், -- உயிர்
கக்கி முடிந்தார் ; -- கடல்
போல ஒலிக்குது வேதம் புவிமிசை.

5. சங்கரன் வந்தான்; -- இங்கு

மங்கல மென்றான்; -- நல்ல
சந்திரன் வந்தின் னமுதைப் பொழிந்தனன்;
பங்க மொன் றில்லை -- ஒளி
மங்குவதில்லை; இந்தப்
பாரின்கண் முன்பு வானத்திலே நின்று
(கண்ணன் பிறந்தான்)

6. கங்கையும் வந்தாள்; -- கலை

மங்கையும் வந்தாள்; -- இன்பக்
காளி பராசக்தி அன்புட னெய்தினள்;

செங்கம லத்தாள்-எழில்
 பொங்கு முகத்தாள் -- திருத்
 தேவியும் வந்து சிறப்புற நின்றனள்.
 (கண்ணன் பிறந்தான்) 6

221. The Birth of Kannan

1. Behold Kannan is born,
 Our dear Kannan is born!
 The wind loud proclaims this To the directions eight.
 The Solvent great is He The One who is gem-hued;
 The Lord of Celestials Aye, to the earth is come.
2. Sing hymns and solemn strain,
 Be cured of your heart-sores, Know that this world will be
 Rid of its sorrows all. Open your eyes full wide
 No more shall flaw mar us, Vedas are certain aid.
3. Came Agni encircling
 All the cardinal points And routed Kali vile,
 The false earth-possessing murk;
 Misery did he quello Came all the lords of sky --
 Dazzling Soorya, Indra, Vayu and Maruts too.
4. This moment gathered all
 Devas in throngs good many Who stood wholly fulfilled.
 Down fell sinner-demons Puking out their dear lives.
 Over earth resound Vedas
 · Like roar of ocean great.
5. Came Sankara and said:

"Let there be bliss on earth."

Chandra came and with light Nectarean, bathed Good-Earth.

Nought of blemish shall be, And no more will light pale.

To the witnessing earth From Heaven is born Kannan.

Behold, Kannan is born, Our dear Kannan is born!

6. Ganga came; the Goddess

Of arts also; Kali -- Mother delightful, came

In grace ever-abounding.

Bright-faced beauty, Lakshmi Came and stood majestic.

Behold Kannan is born Our dear Kannan is born!

- T.N.R.

-----

222 கண்ணன் வரவு

பல்லவி

வருவாய், வருவாய், வருவாய் -- கண்ணா

வருவாய், வருவாய், வருவாய்.

சரணங்கள்

உருவாய் அறிவில் ஒளிர்வாய் -- கண்ணா

உயிரின் னமுதாய்ப் பொழிவாய் -- கண்ணா

கருவாய் என்னுள் வளர்வாய் -- கண்ணா

கமலத் திருவோ டிணைவாய் -- கண்ணா (வருவாய்) 1

இணைவாய் எனதா வியிலே -- கண்ணா

இதயத் தினிலே யமர்வாய் -- கண்ணா

கணைவா யசுரர் தலைகள் -- சிதறக்

கடையூ ழியிலே படையோ டெழுவாய்! (வருவாய்) 2

எழுவாய் கடல்மீ தினிலே -- எழுமோர்

இரவிக் கிணையா உளமீ தினிலே
 தொழுவேன் சிவனாம் நினையே -- கண்ணா,
 துணையே, அமரர் தொழும்வா னவனே! (வருவாய்) 3

-----

222. Welcome to Kannan

Please come, may you please come,
 Kanna May you please come, may you!

1. You shine in Wisdo.n's form, Kanna,
 You rain as Life's nectar, Kanna
 May you foetus-like grow in me
 And be linked with Lotus-Lakshmi.
 Please come.....

2. May you with my spirit be oned,
 May you be in my heart enthroned!
 May you rise armed at aeon's end
 To smash the heads of sabre-toothed demons
 Please coine ....

3. Like the sun that rises on the sea
 May you rise from my very heart!
 I hail you Kanna, my Siva!
 Help sure by Devas adored.
 Please come....

T.N.R.

-----

223 கண்ணன் துதி

காயிலே புளிப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 கனியிலே இனிப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே!
 நோயிலே படுப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 நோன்பிலே உயிர்ப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! 1

காற்றிலே குளிர்ந்ததென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 கனலிலே சுடுவதென்னே?
 கண்ண பெருமானே!
 சேற்றிலே குழம்பலென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 திக்கிலே தெளிந்ததென்னே?
 கண்ண பெருமானே! 2

ஏற்றிநின்னைத் தொழுவதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 எளியர் தம்மைக் காப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே!
 போற்றினோரைக் காப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 பொய்யர் தம்மை மாய்ப்பதென்னே?
 கண்ண பெருமானே! 3

போற்றி! போற்றி! போற்றி! போற்றி!
 கண்ண பெருமானே! -- நீ
 பொன்னடி போற்றி நின்றேன்,
 கண்ண பெருமானே! 4

-----

223. Hymn to Kannan

How is it you are the cool of the wind And the heat of flame bright?

O Lord Kanna! How is it you are boggy in quagmire

And lucid in directions? Lord Kanna!

Why is it you are for ever adored

And why succour you the lowly?

Lord Kanna! Why is it you save them that adore you

And kill them that are false? O Lord Kanna!

I hail you, I hail you, O Lord Kanna!

Your golden feet I hail, O Lord Kanna!

Why is it you are sour in the green fruit

And sweet in the ripe fruit? O Lord Kanna!

Why is it when ill, you are bed-ridden

And vivified in rites? O Lord Kanna!

- T.N.R.

Note: The Tamil original formed part of Swadesa Gitankal 1922. The order of this poem was changed by Bharati Prachuralayam. The translation here given follows the version of Swadesa Gitankal.

-----

224. ஆறு துணை

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம் -பராசக்தி

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி- ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்

1. கணபதிராயன் -அவனிரு

காலைப் பிடித்திடுவோம்
குணமு யர்ந்திடவே-விடுதலை
கூடி மகிழ்ந்திடவே (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

2.சொல்லுக் கடங்காவே-பராசக்தி
சூரத் தனங்கலெல்லாம்;
வல்லமை தந்திடுவாள்-பராசக்தி
வாழியென் றேதுதிப்போம் (ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

3.வெற்றிவடிவேலன் -அவனுடை
வீரத்தினைப் புகழ்வோம்;
சுற்றிநில்லாதேபோ!-பகையே!
துள்ளிவருகுதுவேல்(ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

4.தாமரைப்பூவினிலே -சுருதியைத்
தனியிருந்துரைப்பாள்
பூமணித் தாளினையே-கண்ணிலொற்றிப்
புண்ணிய மெய்துடுவோம்(ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

5.பாம்புத் தலைமேலே-நடஞ்செயும்
பாதத்தினைப் புகழ்வோம்
மாம்பழ வாயினிலே -குழலிசை
வண்ணம் புகழ்ந்திடுவோம்(ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்)

6.செல்வத் திருமகளை-திடங்கொண்டு
சிந்தை செய்திடுவோம்
செல்வமெல்லாந்தருவாள்-நமதொளி
திக்கனைத் தும்பரவும்

224

Om Sakti, Om Sakti, Om-Para Sakti Om Sakti,
Om Sakti, Om! Om Sakti, Om Sakti,
Om Sakti, Om Sakti Om Sakti, Om Sakti, Om!

1. He is the great Lord of the Hosts,
His feet twain, we will take hold of
That we may grow, sure ennobled
And be liberated for ever.

2. Great deeds of heroic puissance
Of Parasakti exceed words:
She will endow us with power,
We will hail her and adore her.

3. Let us hail Muruka's valour
The Lord of Victorious Spear,
Behold, the Spear comes leaping Oh enmity, circle us not.

4. Alone on the lotus-flower she chants
The Vedas; we will press our eyes
On her ornate feet of flower
And thus come by holy merit.

5. We will extol the feet that dance
On the dreaded hood of serpent;
His mango-sweet lips play the flute,
Let us praise that gloried music.

6. We will the Goddess of Riches
Contemplate in faith, firm and strong;
All the wealth she will sure grant us;
Our fame will spread in all directions.

- T.N.R.

-----

225. மனத்திற்கு

சென்றதினி மீளாது, மூடரே! நீர்
 எப்போதும் சென்றதையே சிந்தை செய்து
 கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து
 குமையாதீர்! சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டாம்
 இன்றுபுதி தாய்ப்பிறந்தோம் என்று நீவிர்
 எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு
 தின்றுவிளை யாடியின்புற் றிருந்து வாழ்வீர்;
 தீமையெலாம் அழிந்துபோம், திரும்பி வாரா.

225. To His Heart

1. The past will not return, poor fool,
 Ever lost in vain regret,
 Don't drown yourself in the whirlpool
 Of worry and killing fret.
 2. Think every day, 'I am born anew,
 And live; eat, drink and play;
 The Devil is dead and won't pursue --
 Evil will all away!

- P.S.S.

Note: The first seven lines of the Tamil original are already found mentioned
 in stanza 32 of Bharati -- Sixtysix.

226. நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற ஹிந்துஸ்தானமும்

போகின்ற பாரதத்தைச் சபித்தல்

வலிமை யற்ற தோளினாய் போபோபோ
 மார்பிலே ஒடுங்கினாய் போபோபோ
 பொலிவிலா முகத்தினாய் போபோபோ

பொறியிழந்த விழியினாய்போபோபோ
 ஒலியிழந்த குரலினாய்போபோபோ
 ஒளியிழந்த மேனியாய்போபோபோ
 கிலிபிடித்த நெஞ்சினாய்போபோபோ
 கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய்போபோபோ 1

இன்று பாரதத்திடை நாய்போல்
 ஏற்ற மின்றி வாழுவாய் போபோபோ
 நன்றுகூறில் அஞ்சுவாய்போபோபோ
 நாணிலாது கெஞ்சுவாய்போபோபோ
 சென்றுபோன பொய்யெலாம் மெய்யாகச்
 சிந்தைகொண்டு போற்றுவாய்போபோபோ
 வென்றுநிற்கும் மெய்யெலாம் பொய்யாக
 விழிமயங்கி நோக்குவாய் போபோபோ 2

வேறுவேறு பாஷைகள் -- கற்பாய்நீ
 வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய்போபோபோ
 நூறு நூல்கள் போற்றுவாய் -- மெய்கூறும்
 நூலிலொத் தியல்கிலாய் போபோபோ
 மாறுபட்ட வாதமே ஐந்நூறு
 வாயில்நீள ஒதுவாய் போபோபோ
 சேறுபட்ட நாற்றமும் -- தூறுஞ் சேர்
 சிறிய வீடு கட்டுவாய் போபோபோ 3

ஜாதி நூறு சொல்லுவாய்போபோபோ
 தரும மொன் றியற்றிலாய் போபோபோ
 நீதி நூறு சொல்லுவாய் -- காசென்று
 நீட்டினால் வணங்குவாய் போபோபோ
 தீது செய்வ தஞ்சிலாய்-நின் முன்னே
 தீமைநிற்கி லோடுவாய் போபோபோ
 சோதி மிக்க மணியிலே -- காலத்தால்
 சூழ்ந்த மாசு போன்றனை போபோபோ 4

வருகின்ற பாரதத்தை வாழ்த்தல்

ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வாவாவா
 உறுதிகொண்ட நெஞ்சினாய்வாவாவா

களிபடைத்த மொழியினாய்வாவாவா
 கடுமைகொண்ட தோளினாய்வாவாவா
 தெளிவுபெற்ற மதியினாய்வாவாவா
 சிறுமைகண்டு பொங்குவாய்வாவாவா
 எளிமைகண்டு இரங்குவாய்வாவாவா
 ஏறுபோல் நடையினாய்வாவாவா 1

மெய்மை கொண்ட நூலையே -- அன்போடு
 வேதமென்று போற்றுவாய்வாவாவா
 பொய்ம்மைகூற லஞ்சுவாய்வாவாவா
 பொய்ம்மை நூல்க ளெற்றுவாய்வாவாவா
 நொய்ம்மையற்ற சிந்தையாய்வாவாவா
 நோய்களற்ற உடலினாய்வாவாவா
 தெய்வசாபம் நீங்கவே -- நங்கள் சீர்த்
 தேசமீது தோன்றுவாய்வாவாவா 2

இளைய பார தத்தினாய்வாவாவா
 எதிரிலா வலத்தினாய்வாவாவா
 ஒளியிழந்த நாட்டிலே -- நின்றேறும்
 உதயஞாயி றொப்பவே வாவாவா
 களையிழந்த நாட்டிலே -- முன்போலே
 கலைசிறக்க வந்தனை வாவாவா
 விளையு மாண்பு யாவையும் -- பார்த்தன்போல்
 விழியினால் விளக்குவாய்வாவாவா 3

வெற்றிகொண்ட கையினாய்வாவாவா
 விநயம் நின்ற நாவினாய்வாவாவா
 முற்றி நின்ற வடிவினாய்வாவாவா
 முழுமைசேர் முகத்தினாய்வாவாவா
 கற்ற லொன்று பொய்க்கிலாய்வாவாவா
 கருதிய தியற்றுவாய்வாவாவா
 ஒற்றுமைக்கு ஞய்யவே -- நாடெல்லாம்
 ஒருபெருஞ் செயல்செய்வாய்வாவாவா 4

-----

226. Ring out the Old, Ring in the New

1. O you of weak shoulders, away!

O you of shrivelled heart, away!

O lustreless face, away! You of visionless eyes, away!

O you of voiceless throat, away!

You of frame, dun and dull, away!

O you of frightened heart, away!

You aching for the low, away!

2. Like a cur now in Bharat

You live without glory away!

You, scared to hear the good, away!

You shameless groveller, away!

If lies of the past are to you Truly admirable, away!

Triumphant truths are false to you,

You of clouded vision, away!

3. Adept in alien languages

But not your mother-tongue, avaunt:

Admirer of a hundred works

Denouncing the true one, avaunt!

With ceaseless tongue, you but argue

All inconsistently, avaunt!

You builder of little hutments

Of mud and muck and mire, avaunt!

4. Talker of divisive castes, avaunt:

Non-doer of Dharma, avaunt!

Articulating pure ethics

You bow at a tiny coin, away!

Undaunted to cause harm, but the first
 To flee away from it, away!
 In lustrous gem, blemish gathers
 With time; you are like it, away!

5. I bid you welcome, you of lustrous eyes!
 I bid you welcome, you the stout-hearted!
 · I bid you welcome, you of honied words!
 I bid you welcome, you of strong shoulders!
 I bid you welcome, you of lucid mind!
 I bid you welcome, who frown at meanness!
 I bid you welcome, who pity the lowly!
 I bid you welcome whose gait is bull-like!

6. I bid you welcome who can in true love
 Hail as very Vedas a work of truth!
 You who are averse to falsehood, welcome!
 I bid you welcome, router of false works!
 I bid you welcome, you of mighty heart!
 I bid you welcome who are sound in limbs!
 I bid you welcome that came to be born
 In this land to annual anathema!

-

7. I bid you welcome, you of young Bharat!
 I bid you welcome, oh peerless prowess!
 I bid you welcome, oh you rising sun
 Come to chase away the murk of the sky!
 I bid you welcome, come to pour again
 The light and lustre in the forlorn land!
 I bid you welcome whose eyes can divine
 Like Arjun's, all glory and majesty!

8. Your hand wields victory; I welcome you!
 You are soft-spoken; I bid you welcome!
 With fullness of form you are blest, welcome!
 Yours is the perfect face; I welcome you!
 Your learning ever comes true; I welcome you!
 For the nation to thrive in unity
 You will act mighty; I bid you welcome!

T.N.R.

Note: Line 6 of the last stanza according to Bharati Prachuralayam

கருதியது. இயற்றுவாய் வா வா வா

-----

227. அக்னி பகவான்

யாகப் பாட்டு
 ராகம்-புன்னாகவராளி

பல்லவி

தீ வளர்த்திடுவோம்!-பெருந்
 தீ வளர்த்திடுவோம்!

சரணங்கள்

ஆவியி னுள்ளம் அறிவி னிடையிலும்
 அன்பை வளர்த்திடுவோம்-விண்ணின்
 ஆசை வளர்த்திடுவோம்-களி
 ஆவல் வளர்த்திடுவோம்-ஒரு
 தேவி மகனைத் திறமைக் கடவுளைச்
 செங்கதிர் வானவனை -விண்ணோர் தமைத்
 தேனுக் கழைப்பவனைப்-பெருந்திரள்
 சேர்ந்து பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

சித்தத் துணிவினை மானுடர் கேள்வனைத்
 தீமை யழிப்பவனை-நன்மை
 சேர்த்துக் கொடுப்பவனைப்-பல
 சீர்க ளுடையவனைப்-புவி
 அத்தனையுஞ்சுட ரேறத் திகழ்ந்திடும்
 ஆரியர் நாயகனை-உருத்திரன்
 அன்புத் திருமகனை-பெருந்திர
 ளாகிப் பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

கட்டுக்கள் போக்கி விடுதலை தந்திடுங்
 கண்மணி போன்றவனை-எம்மைக்
 காவல் புரிபவனைத்-தொல்லைக்
 காட்டை யழிப்பவனைத்-திசை
 எட்டும் புகழ்வளர்ந் தோங்கிட வித்தைகள்
 யாவும் பழகிடவே-புவிமிசை
 இன்பம் பெருகிடவே-பெருந்திரள்
 எய்திப் பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

நெஞ்சிற் கவலைகள் நோவுகள் யாவையும்
 நீக்கிக் கொடுப்பவனை-உயிர்
 நீளத் தருபவனை-ஒளிர்
 நேர்மைப் பெருங்கனலை-நித்தம்
 அஞ்ச லங்சேலென்று கூறி எமக்குநல்
 ஆண்மை சமைப்பவனைப் பல் வெற்றிகள்
 ஆக்கிக் கொடுப்பவனைப்-பெருந்திரள்
 ஆகிப் பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

அச்சதைச் சுட்டங்கு சாம்பரு மின்றி
 அழித்திடும் வானவனைச்-செய்கை
 ஆற்று மதிச் சுடரைத்-தடை
 யற்ற பெருந்திறலை-எம்முள்
 இச்சையும் வேட்கையும் ஆசையும் காதலும்
 ஏற்றதொர் நல்லறமும்-கலந்தொளி
 ஏறுந் தவக்கனலைப்-பெருந்திரள்
 எய்திப் பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

வான கத்தைச்சென்று தீண்டுவன் இங்கென்று
 மண்டி யெழுந்தழலைக்-கவி
 வாணர்க்கு நல்லமுதைத்-தொழில்

வண்ணந் தெரிந்தவனை-நல்ல
 தேனையும் பாலையும் நெய்யையும் சோற்றையும்
 தீம்பழம் யாவினையும்-இங்கேயுண்டு
 தேக்கிக் களிப்பவனைப்-பெருந்திரள்
 சேர்ந்து பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

சித்திர மானிகை பொன்னொளிர் மாடங்கள்
 தேவத் திருமகளிர்-இன்பந்
 தேக்கிடுந் தேனிசைகள்-சுவை
 தேறிடு நல்லிளமை-நல்ல
 முத்து மணிகளும் பொன்னும் நிறைந்த
 முழுக்குடம் பற்பலவும்-இங்கேதர
 முற்பட்ட நிற்பவனைப்-பெருந்திரள்
 மொய்த்துப் பணிந்திடுவோம்-வாரீர்! (தீ)

227. The God Agni

1. Come, let us tend the flame,
 Let us tend the great flame.

2. In our soul and intellect,
 True love we will foster indeed.
 We will rear heavenly desire
 And nurture the longing for joy.
 Devi's son, the God of great skill,
 Red-rayed Deva, the Inviter
 Of gods to the oblation -- cow's flesh,
 We will adore in teeming throngs.
 Come, let us ....

3. Chitta's resoluteness, men's friend,
 Annihilator of evil, The grantor of weal and welfare,
 The one of manifold glory,
 The Lord-God of all Aryans

Who doth the world entire, brighten,
 The beloved son of Rudra
 We will adore in teeming throngs.
 Come, let us ....

4. He breaks fetters and liberates,
 He is dear as the eye's own pupil,
 With vigil he watches over us
 And destroys the thicket of woes,
 That our fame may fill directions,
 That on earth delight may flourish,
 That knowledge may disperse everywhere
 We will adore in teeming throngs.
 Come, let us ...

5. Worries of heart and illnesses all
 He doth drive far away; our life
 On earth, he doth in grace extend;
 He is the dazzling flame, pure and great;
 He, our daily succourer true Bids us:
 "Fear not" and makes men of us;
 Many triumphs are ours, thanks to him.
 We will adore him in teeming throngs.
 Come let us....

6. He is our lord celestial,
 Away he burns Fear ashlessly;
 He is the spark of intellect
 Behind action; skill fetterless.
 As desire, longing, passion, love
 Linked with dharma good, he blazes,

The excelling flame of tapas.
Him will we adore in teeming throngs.
Come let us ....

7. He is the great flame that from earth
Up spirals to feel the heavens;
He is the nectar of poets,
The true lord of enterprises.
Claries and milk, ghee and cooked rice
And sweet fruits all, here doth he eat
And delights in abounding joy.
Him will we adore in teeming throngs.
Come let us ....

8. Pictured mansions, golden alcoves,
Heavenly damsels beauteous,
Lilting music of honied sweets
Youthful state full fraught with relish,
Full many a pot of goodly pearls;
Gems of purest ray serene, and gold:
Ready is he to grant us these.
His will we adore in teeming throngs.

-

T.N.R.

-----

228. சக்தி

துன்பம் இல்லாத நிலையே சக்தி
தூக்கம் இல்லாக் கண் விழிப்பே சக்தி
அன்பு கனிந்த கனிவே சக்தி
ஆண்மை நிறைந்த நிறைவே சக்தி

இன்பம் முதிர்ந்த முதிர்வே சக்தி
 எண்ணத்தில் நிற்கும் நெறியே சக்தி
 முன்பு நிற்கின்ற தொழிலே சக்தி
 முக்தி நிலையின் முடிவே சக்தி

சோம்பர் கெடுக்கும் துணியே சக்தி
 சொல்லில் விளங்கும் சுடரே சக்தி
 தீம்பழம் தன்னில் சுவையே சக்தி
 தெய்வத்தை என்னும் நினைவே சக்தி
 சாம்பலை பூசி மலைமிசை வாழும்
 சங்கரன் அன்புத் தழுவே சக்தி

-----

228. Sakti

1. Sakti is but the state without pain,
 With eyes wide awake, it never sleeps:
 It is kindly love mellowed and ripe;
 It is manliness made perfect;
 It is joyous pleasure fully mature.
 It is the flame of thought itself:
 It is the job on hand to be done;
 Sakti is Mukti's ultimate state.

2. Sakti is the will that undoes sloth;
 The radiant flame that lights the word;
 It is the taste within the nectarine fruit;
 Sakti's the very thought of God indeed.
 It is the weapon that kills the snake;
 And too the joy that springs from song;
 It is the glowing love of Lord Sankar
 Who lives in the cliffs, ashes clad.

3. It is the power that fosters all on land

And guards and cherishes life itself;
 It is the power that stops decline,
 And clears the mind of carking care:
 Its valiance stays the fall of good;
 It takes in its sweep the celestial sphere,
 It is Sakti destroys the Karmic Fate,
 And shines like an altar-light in the heart.

- K.G.S.

-----

229. காளிக்குச் சமர்ப்பணம்

இந்த மெய்யும் கரணமும் பொறியும்
 இருபத் தேழு வருடங்கள் காத்தனன்;
 வந்த னம்; அடி பேரருள் அன்னாய்!
 வைர வீ! திறற் சாமுண்டி! காளி!
 சிந்த னைதெளிந் தேனினி யுன்தன்
 திரு வருட்கென அர்ப்பணஞ் செய்தேன்;
 வந்தி ருந்து பலபய னாகும்
 வகைதெ ரிந்துகொள் வாழி யடி! நீ.

-----

229. Twenty-eighth Birth-day

This body, its instruments and organs
 I nurtured for years twenty and seven;
 Praise be, oh Mother of grace abounding!
 Bhairavi, puissant Chamundi, Kali:
 Clarified indeed is my intellect
 Which I dedicate to your grace divine.
 Abide in me; ply me in such service
 As you deem fit; I hail you for ever.

- T.N.R.

Note: The Tamil original was obviously composed by our poet in 1909.

-----

230. நந்த லாலா

[ராகம் -- யதுகுல காம்போதி] [தாளம் -- ஆதி]

காக்கைச் சிறகினிலே
நந்தலாலா -- நின்றன்
கரியநிறந் தோன்றுதையே
நந்தலாலா; 1

பார்க்கும் மரங்களெல்லாம்
நந்தலாலா -- நின்றன்
பச்சைநிறந் தோன்றுதையே
நந்தலாலா; 2

கேட்கு மொலியிலெல்லாம்
நந்தலாலா -- நின்றன்
கீத மிசைக்குதடா
நந்தலாலா; 3

தீக்குள் விரலைவைத்தால்
நந்தலாலா -- நின்னைத்
தீண்டுமின்பந் தோன்றுதடா
நந்தலாலா. 4

-----

230. Nanda Lala

1. In the black feather of the crow
Nanda Lala, one sees the dark colour of your skin,
Nanda Lala.

2. Whatever trees one sees,
Nanda Lala, one sees the green of your body,
Nanda Lala.

3. In all the sounds one hears,
Nanda Lala, one hears the sound of your music,
Nanda Lala.

- A.K.R.

Note: Of the Tamil original, three stanzas alone appeared in Swadesa Gitankal volume 2 (1922).

All the four stanzas however with slight variations are found in "Chandrikayin Kathai," though not in the same order,

The fourth stanza, as translated by A.K.Ramanujan is as follows:

And When one puts a finger in a flame
Nanda Lala, one feels the thrill of your touch,
Nanda Lala.

-----

231 மறவன் பாட்டு

மண்வெட்டிக் கூலிதின லாச்சே! - எங்கள்
வாள்வலியும் வேல்வலியும் போச்சே!
விண்முட்டிச் சென்றபுகழ் போச்சே! - இந்த
மேதினியில் கெட்டபெய ராச்சே.

1

நாணிலகு வில்லினொடு தூணி - நல்ல
நாதமிகு சங்கொலியும் பேணி,
பூணுலகு திண்கதையும் கொண்டு - நாங்கள்
போர்செய்த காலமெல்லாம் பண்டு

2

தற்கால ஜீவனம்

கன்னங் கரியவிருள் நேரம் -அதில்
காற்றும் பெருமழையும் சேரும்;
சின்னக் கரிய துணியாலே -இந்தத்
தீயவுடல் மூடி நரிபோலே, 3

மெல்லப் பயந்து மிகப் பதுங்கி -ஒரு
வேற்றுவரும் கண்டபொழு தொதுங்கி,
சொல்லக் கொதிக்குதடா நெஞ்சம் -வெறும்
சோற்றுக்கோ வந்த திந்தப் பஞ்சம். 4

ஏழை எளியவர்கள் வீட்டில் -இந்த
ஈன வயிறுபடும் பாட்டில்
கோழை யெலிகளென்னச் சென்றே-பொருள்
கொண் டிழிவின் வருகிறோம் இன்றே. 5

அதில் கஷ்டங்கள்

நாயும் பிழைக்கு இந்தப் பிழைப்பு -ஐயோ
நாளெல்லாம் சுற்றுதிலே உழைப்பு;
பாயும் கடிநாய்ப் போலீசுக் -காரப்
பார்ப்பானுக் குண்டிதிலே பிழைப்பு. 6

பேராசைக் காரனடா பார்ப்பான் -ஆனால்
பெரியதுரை என்னிலுடல் வேர்ப்பான்
யாரானாலும் கொடுமை இழைப்பான் -துரை
இம்மென்றால் நாய்போலே உழைப்பான். 7

முன்னாளில் ஐயரெல்லாம் வேதம் -சொல்வார்
மூன்று மழை பெய்யுமடா மாதம்;
இந்நாளில் பொய்மைப் பார்ப்பார் -இவர்
ஏதுசெய்தும் காசுபெறப் பார்ப்பார். 8

பிள்ளைக்குப் பூணூலாம் என்பான் -நம்மைப்

பிய்த்துப் பணம் கொடெனத் தின்பான்;
கொள்ளைக் கேசென்றொரு பொய் மூட்டி - நம்மைக்
கொண்டதிலே தொல்லை செய்வான் மாட்டி.

9

சோரந் தொழிலாக் கொள்வோமோ? -முந்தைச்
சூரர் பெயரை அழிப்போமோ?
வீர மறவர்நாம் அன்றோ? -இந்த
வீண் வாழ்க்கை வாழ்வதினி நன்றோ?

10

-----

231. The Maravan's Song

1. Alas, earth we spade to earn a living!
Gone's the valour of our shoulder and strength!
Gone's the glory that once pierced the sky!
Ours is now infamy and calumny!
2. With bows and arrows, with quivers and strings,
With conch to sound our victorious march,
With mace, stout and ornate, we did battle.
All that has now become an old legend.
3. It is a cruel night of dense darkness
Which is thick with chilling wind and pouring rain.
With sooty rag our body base shrouding
And very like a little, sneaky fox,
4. Fear-ridden and in stealth we move about
When someone else is sighted somewhere.
Even to articulate, our heart burns:
"Should we grieve as in famine for mere food?"

5. To fill our heinous maw we should repair
 To homes where languish the penurious.
 Like coward rats we do die to secure
 A few farthings to survive in meanness.

6. Alas, even a mongrel can thrive thus:
 All our daily hardship, us enervates.
 Lo, the hunting Brahmins, the police dogs,
 False reporters for a mess of pottage.

7. Behold him the avaricious Brahmin!
 But he sweats when he eyes the whites, the lords.
 Whoever he be, him will he harm sure
 And slave like a dog at the white man's word.

8. In days of yore, Brahmins chanted Vedas
 And in those days, it would rain thrice a month.
 These days the Brahmins have turned deceitful;
 They will do aught, alas, to come by cash.

9. "Thread-ritual for the son" he would say
 And tease us for money and eat it all.
 A false case of dacoity he would frame,
 Involve us and make us suffer endlessly,

10. Would we ever indulge in larceny?
 Would we kill heroic fame ancestral?
 Are we not all, courageous warriors?
 Is it good then to live this wretched life?

- T.N.R.

Note: The version of the Tamil original is incomplete. The translation given here is based on the Tamil version as furnished by Thiru R.A.Padmanabhan.

-----

232 மனத்திற்குக் கட்டளை

பேயா யுழலுஞ் சிறுமனமே!
 பேணா யென்சொல் இன் றுமுதல்
 நீயா ஒன்றும் நாடாதே
 நினது தலைவன் யானேகாண்;
 தாயாம் சக்தி தாளினிலும்
 தரும மெனயான் குறிப்பதிலும்
 ஓயா தேநின் றுழைத்திடு வாய்
 உரைத்தேன் அடங்கி உய்யுதியால்.

-----

232. To His Mind

Restless imp, my mind,
 Take orders from today:
 Efface yourself, I am your lord,
 Listen to what I say;
 Fix your thought on Sakti's feet;
 Ceaseless to them pray;
 The virtuous actions I prescribe
 Effect without delay.

- P.S.S.

-----

233. அக்கினிக் குஞ்சு

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் – அதை
 அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்
 வெந்து தணிந்தது காடு – தழல்

வீரத்திற் குஞ்சென்று மூப்பென்று முண்டோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம்

233.

I found a fire-chick, and that
I placed in a hole in a forest;
The forest smouldered clean away,
In fiery valour, is there anything like
Fledgeling or age-worn?
Tatththarikita Tatththarikita Tiththom.

- Mrs.K.

-----

234 கோமதி மஹிமை

தாருக வனத்தினிலே-சிவன்
சரணநன் மலரிடை யுளம்பதித்துச்
சீருறத் தவம் புரிவார்-பர
சிவன்பு கழமுதினை அருந்திடுவார்;

பேருயர் முனிவர் முன்னே-கல்விப்
பெருங்கடல் பருகிய சூதனென்பான்
தேருமெய்ஞ் ஞானத்தினால்-உயர்
சிவனிகர் முனிவரன் செப்புகின்றான்.

"வாழிய முனிவர்களே!-புகழ்
வளர்ந்திடுஞ் சங்கரன் கோயிலிலே,
உழியைச் சமைத்த பிரான்;-இந்த
உலக மெலாமுருக் கொண்டபிரான்,
எழிரு புவனத்திலும்-என்றும்
இயல்பெரும் உயிகளுக் குயிராவான்,
ஆழுநல் லறிவாவான்,-ஒளி

யறிவிக் கடந்தமெய்ப் பொருளாவான்.

தேவர்க் கெலாந்தேவன்;-உயர்
சிவபெரு மான்பண்டொர் காலத்திலே
காவலி னுலகளிக்கும்-அந்தக்
கண்ணனுந் தானுமிங் கோருருவாய்,
ஆவசெல டருந்தவங்கள்-பல
ஆற்றிய நாகர்கள் இருவர் முன்னே
மேவிநின் றருள்புரிந்தான்,-அந்த
வியப்புறு சரிதையை விளம்புகின்றேன்.

கேளீர்,முனிவர்களே!-இந்தக்
கீர்த்திகொள் சரிதையைக் கேட்டவர்க்கே
வேள்விகள் கோடி செய்தால்-சதுர்
வேதங்க ளாயிரமுறை படித்தால்,
மூளுநற் புண்ணியந்தான்-வந்து
மொய்த்திடும்;சிவனியல் விளங்கிநிற்கும்;
நாளுநற் செல்வங்கள்-பல
நணுகிடும்;சரதமெய் வாழ்வுண்டாம்.

இக்கதை உரைத்திடுவேன்,-உளம்
இன்புறக் கேட்பீர்,முனிவர்களே!
நக்க பிரினருளால்-இங்கு
நடைபெறு முலகங்கள் கணக்கிலவாம்!
தொக்கன அண்டங்கள்-வளர்
தொகைபல கோடிபல் கோடிகளாம்!
இக்கணக் கெவர றிவார்?-புவி
எத்தனை யுளதென்ப தியார றிவார்?

நக்க பிரான றிவான்;-மற்று
நானறி யேன்பிற நரரறியார்;
தொக்க பேரண்டங்கள்-கொண்ட
தொகைக்கெல்லை யில்லையென்று சொல்லுகின்ற
தக்கபல் சாத்திரங்கள்;ஒளி

தருகின்ற வானமொர் கடல்போலாம்;
 அக்கடலதனுக்கே-எங்கும்
 அக்கரை யிக்கரை யொன்றில்லையாம்.

இக்கட லதனக்தே-அங்கங்
 கிடையிடைத் தான்றும்புன் குமிழிகள்போல்
 தொக்கன உலகங்கள்-திசைத்
 தூவெளி யதனிடை விரைந்தோடம்
 மிக்கதொர் வியப்புடைத்தாம்-இந்த
 வியன்பெரு வையத்தின் காட்சி,கண்டீர்
 மெய்ககலை முனிவர்களே!-இதன்
 மெய்ப்பொருள் பரசிவன்சக்தி,கண்டீர்!

எல்லை யுண்டோ இலையோ?-இங்கு
 யாவர் கண்டார்திசை வெளியினக்கே?
 சொல்லுமொர் வரம்பிட்டால்-அதை

* * *

(இது முற்றுப் பெறவில்லை)

234. Sankaranarayana

1. In the forest of Taruka
 Where great saints with their hearts set on
 The flower-feet of Lord Siva
 Performed austerities, drinking
 The nectar of Siva's glory;
 Sukha -- an ocean of learning --,
 Who by his wisdom true equalled
 Supreme Siva Himself spake thus:

2. "Oh saints, may you all flourish well!
 In glorious Sankarankoyil

The Lord-Author of all aeons,
 The Lord whose form is the universe,
 He who is the Life of the life
 Of all beings in worlds fourteen,
 The One of wisdom beyond compare,
 Essence true beyond light of intellect,

3. "The Lord-God of all gods -- Siva
 The supreme, once upon a time,
 In His form divine did share
 That of Kannan, the Protector,
 Appeared before two Naga saints
 Who longingly performed tapas,
 And granted unto them great boons.
 That wondrous story I will narrate.

4. "Hearken to this, oh ye saints all!
 Whoever listens to this story
 Will come by that righteousness which is
 Obtained by a crore of Yagas,
 Or by chanting the Vedas four
 A thousand times; Siva's nature
 Con he can; get wealth manifold
 And be blest with everlasting life.

5. "I will their story, aye, narrate;
 Saints, lend your ears with joyous hearts!
 By His grace who smiled destruction,
 Here flourish worlds without number.
 The planets on high! Their number
 Is billions of billions of billions!

Who can ever know this reckoning?
 Who can count the worlds in the space?

6. "May be the naked Lord, doth know;
 I know not, nor does mortal man.
 Competent, wise ones say, planets
 Are there whose number is not to be
 By any one reckoned, in truth.
 Sea-like is the light-giving sky;
 This sea great is truly bourneless.
 It indeed is a shoreless sea.

7. "In this vast ocean, like bubbles,
 Hither, thither and in between
 The worlds are poised; the ether pure
 Interfluent runs through all these.
 This wondrous sight of universe great
 Is exceedingly marvellous.
 Saints of true art, the true essence
 Of this is Para Siva-Sakti.

8. "Do they have any bounds at all,
 -- Space and directions --? Whoever saw?

- T.N.R.

Note: The sub-title to the Tamil original says that the work is about the
 glory of Avutai Amman of Sankaranayinar Koil.

The work as available, begins with the second book relating to Sankara narayana.

Bharati also says that this historicises the fact that Siva and Vishnu are one and the
 same Being and that they manifest in a single form. The Tamil original is incomplete.

-----

235. பாரதி அறுபத்தாறு

முதற் காண்டம்

கடவுள் வாழ்த்து-பராசக்தி துதி

எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் இருந்தா ரப்பா!

யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்த நாட்டில்;

மனத்தினிலே நின்றிதனை எழுது கின்றாள்

மனோன் மணியென் மாசக்தி வையத்தேவி;

தினத்தினிலே புதிதாகப் பூத்து நிற்கும்

செய்யமணித் தாமரை நேர் முகத்தாள் காதல்

வனத்தினிலே தன்னையொரு மலரைப் போலும்

வண்டினைப்போல் எனையுமுரு மாற்றி விட்டாள்.

1

தீராத காலமெலாம் தானும் நிற்பாள்

தெவிட்டாத இன்னமுதின் செவ்வி தழ்ச்சி,

நீராகக் கனலாக வானாக் காற்றா

நிலமாக வடிவெடுத்தாள்; நிலத்தின் மீது

போராக நோயாக மரண மாகப்

போந்திதனை யழித்திடுவாள்; புணர்ச்சி கொண்டால்

நேராக மோனமகா னந்த வாழ்வை

நிலத்தின்மிசை அளித் தமரத் தன்மை ஈவாள்.

2

மாகாளி பராசக்தி உமையாள் அன்னை

வைரவிகங் காளிமனோன் மணிமா மாயி.

பாகார்ந்த தேமொழியாள், படருஞ் செந்தீ

பாய்ந்திடுமோர் விழியுடையாள், பரம சக்தி

ஆகார மளித்திடுவாள், அறிவு தந்தாள்

ஆதிபரா சக்தியென தமிழ்தப் பொய்கை.

சோகா டவிக்குளெனைப் புகவொட்டாமல்

துய்யசெழுந் தேன்போலே கவிதை சொல்வாள்.

3

மரணத்தை வெல்லும் வழி

பொன்னார்ந்த திருவடியைப் போற்றி யிங்கு

புகலுவேன் யானறியும் உண்மை யெல்லாம்:
 முன்னோர்கள் எவ்வுயிரும் கடவுள் என்றார்,
 முடிவாக அவ்வுரையை நான்மேற் கொண்டேன்;
 அன்னோர்கள் உரைத்ததன்றிச் செய்கையில்லை
 அத்வைத நிலைகண்டால் மரணமுண்டோ ?
 முன்னோர்கள் உரைத்தபல சித்த ரெல்லாம்
 முடிந்திட்டார், மடிந்திட்டார், மண்ணாய் விட்டார்.

4

பொந்திலே யுள்ளாராம், வனத்தில் எங்கோ
 புதர்களிலே யிருப்பாராம், பொதிகை மீதே
 சந்திலே சவுத்தியிலே நிழலைப் போலே
 சற்றே யங்கங்கேதென் படுகின் றாராம்,
 நொந்தபுண்ணைக் குத்துவதில் பயனென் றில்லை;
 நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன் கண்டீர்!
 அந்தணனாம் சங்கரா சார்யன் மாண்டான்;
 அதற்கடுத்த இராமா நுஜனும் போனான்!

5

சிலுவையிலே அடியுண்டு யேசு செத்தான்,
 தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்,
 பலர் புகழும் இராமனுமே யாற்றில் வீழ்ந்தான்;
 பார்மீது நான்சாகா திருப்பேன், காண்பீர்!
 மலிவுகண்டீர் இவ்வுண்மை, பொய்கூ றேன்யான்,
 மடிந்தாலும் பொய்கூறேன் மானுடர்க்கே,
 நலிவுமில்லை, சாவுமில்லை! கேளீர், கேளீர்!
 நாணத்தைக் கவலையினைச் சினத்தைப் பொய்யை....

6

அசுரர்களின் பெயர்

அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்து விட்டால்
 அப்போது சாவுமங்கே அழிந்து போகும்;
 மிச்சத்தைப் பின்சொல்வேன், சினத்தை முன்னே
 வென்றிடுவீர், மேதினியில் மரணமில்லை;

துச்சமெனப் பிறர்பொருளைக் கருத லாலே,
 சூழ்ந்த தெலாம் கடவுளெனச் சுருதி சொல்லும்
 நிச்சயமாம் ஞானத்தை மறத்த லாலே,
 நேர்வதே மானுடர்க்குச் சினத்தீ நெஞ்சில்.

7

சினத்தின் கேடு

சினங்கொள்வார் தமைத்தாமே தீயாற் சுட்டுச்
 செத்திடுவா ரொப்பாவார்; சினங்கொள் வார்தாம்
 மனங்கொண்டு தங்கழுத்தைத் தாமே வெய்ய
 வாள்கொண்டு கிழித்திடுவார் மானு வாராம்.
 தினங்கோடி முறைமனிதர் சினத்தில் வீழ்வார்,
 சினம்பிறர்மேற் றாங்கொண்டு கவலை யாகச்
 செய்ததெணித் துயர்க்கடலில் வீழ்ந்து சாவார்.

8

மாகாளி பராசக்தி துணையே வேண்டும்;
 வையகத்தில் எதற்கும் இனிக் கவலை வேண்டா;
 சாகாம லிருப்பதுநம் சதுரா லன்று;
 சக்தியரு ளாலன்றோ பிறந்தோம் பார்மேல்?
 பாகான தமிழினிலே பொருளைச் சொல்வேன்,
 பாரீர்நீர் கேளீரோ, படைத்தோன் காப்பான்
 வேகாத மனங்கொண்டு களித்து வாழ்வீர்
 மேதினியி லேதுவந்தால் எமக்கென் னென்றே.

9

தேம்பாமை

“வடகோடிங் குயர்ந்தென்னே, சாய்ந்தா லென்னே,
 வான்பிறைக்குத் தென்கோடு” பார்மீ திங்கே,
 விடமுண்டுஞ் சாகாம லிருக்கக் கற்றால்,
 வேறெதுதான் யாதாயின் எமக்கிங் கென்னே?
 திடங்கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம், தேம்பல் வேண்டா;
 தேம்புவதில் பயனில்லை, தேம்பித் தேம்பி
 இடருற்று மடிந்தவர்கள் கோடி கோடி

எதற்குமினி அஞ்சாதீர் புவியி லுள்ளீர்.

10

பொறுமையின் பெருமை

திருத்தணிகை மலைமேலே குமார தேவன்

திருக்கொலுவீற் றிருக்குமதன் பொருளைக் கேளீர்!

திருத்தணிகை யென்பதிங்கு பொறுமை யின்பேர்,

செந்தமிழ்கண் டீர், பகுதி: 'தணி'யெ னுஞ்சொல்,

பொருத்தமுறுந் தணிகையினால் புலமை சேரும்,

பொறுத்தவரே பூமியினை ஆள்வார் என்னும்

அருத்தமிக்க பழமொழியும் தமிழி லுண்டாம்,

அவனியிலே பொறையுடையான் அவனே தேவன்.

11

பொறுமையினை அறக்கடவுள் புதல்வ னென்னும்

யுதிட்டிரனூல் நெடுநாளிப் புவிமேல் காத்தான்,

இறுதியிலே பொறுமைநெறி தவறி விட்டான்,

ஆதலாற் போர்புரிந்தான் இளையா ரோடே

பொறுமையின்றிப் போர்செய்து பரத நாட்டைப்

போர்க்களத்தே அழித்துவிட்டுப் புவியின் மீது

வறுமையையுங் கலியினையும் நிறுத்தி விட்டு

மலைமீது சென்றான்பின் வானஞ் சென்றான்.

12

ஆனாலும் புவியின்மிசை உயிர்க ளெல்லாம்

அநியாய மரணமெய்தல் கொடுமை யன்றோ?

தேனான உயிரைவிட்டுச் சாக லாமோ?

செத்திடற்குக் காரணந்தான் யாதென் பீரேல்,

கோனாகிச் சாத்திரத்தை யாளு மாண்பார்

ஜகதீச சந்த்ரவஸீ கூறு கின்றான்:

(ஞானானு பவத்திலிது முடிவாங் கண்டீர்)

“நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரணம்” என்றான்.

13

கோபத்தால் நாடியிலே அதிர்ச்சி யுண்டாம்;

கொடுங் கோபம் பேரதிர்ச்சி; சிறியகோபம்

ஆபத்தாம் அதிர்ச்சியிலே சிறிய தாகும்;

அச்சத்தால் நாடியெலா மவிந்து போகும்;

தாபத்தால் நாடியெலாம் சிதைந்து போகும்;

கவலையினால் நாடியெலாம் தழலாய் வேகும்;

கோபத்தை வென்றிடலே பிறவற் றைத்தான்

கொல்வதற்கு வழியெனநான் குறித்திட் டேனே.

14

கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்?

“சொல்லடா ஹரியென்ற கடவுள் எங்கே?

சொல்” லென்று ஹிரணியன்தான் உறுமிக் கேட்க,

நல்லதொரு மகன்சொல்வான்: -- “தூணி லுள்ளான்,

நாரா யணன்துரும்பி லுள்ளான்” என்றான்.

வல்லபெருங் கடவுளிலா அணுவொன் றில்லை,

மஹாசக்தி யில்லாத வஸ்து வில்லை,

அல்லலில்லை, அல்லலில்லை, அல்லலில்லை;

அனைத்துமே தெய்வமென்றால் அல்ல லுண்டோ?

15

கேளப்பா சீடனே, கழுதை யொன்றைக்

“கீழான” பன்றியினைத் தேளைக் கண்டு

தாளைப்பார்த் திருகரமுஞ் சிரமேற் கூப்பிச்

சங்கர,சங் கரவென்று பணிதல் வேண்டும்;

கூளத்தை மலத்தினையும் வணங்கல் வேண்டும்;

கூடிநின்ற பொருளனைத்தின் கூட்டம் தெய்வம்.

மீளத்தான் இதைத்தெளிவா விரித்துச் சொல்வேன்;

விண்மட்டும் கடவுளன்று மண்ணும் அஃதே.

16

சுத்தஅறி வேசிவமென் றுரைத்தார் மேலோர்;

சுத்தமண்ணும் சிவமென்றே உரைக்கும் வேதம்;

வித்தகனாம் குருசிவமென் றுரைத்தார் மேலோர்;

வித்தையிலாப் புலையனுமஃ தென்னும் வேதம்.

பித்தரே அனைத்துயிருங் கடவு ளென்று

பேசுவது மெய்யானால் பெண்டிரென்றும்
 நித்தநாம தருகினிலே குழந்தை யென்றும்
 நிற்பனவுந் தெய்வமன்றோ, நிகழ்த்து வீரே. 17

உயிர்களெல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிறவொன் றில்லை;
 ஊர்வனவும் பறப்பனவும் நேரே தெய்வம்;
 பயிலுமுயிர் வகைமட்டு மன்றி யிங்குப்
 பார்க்கின்ற பொருளெல்லாம் தெய்வம் கண்டீர்;
 வெயிலளிக்கும் இரவி, மதி, விண்மீன், மேகம்,
 மேலுமிங்குப் பலபலவாம் தோற்றங் கொண்டே
 இயலுகின்ற ஜடப்பொருள்கள் அனைத்தும் தெய்வம்;
 எழுதுகோல் தெய்வமிந்த எழுத்தும் தெய்வம். 18

குருக்கள் ஸ்துதி (குள்ளச்சாமி புகழ்)

ஞானகுரு தேசிகனைப் போற்று கின்றேன்;
 நாடனைத்துந் தானாவான் நலிவி லாதான்
 மோனகுரு திருவருளால் பிறப்பு மாறி
 முற்றிலும்நாம் அமரநிலை சூழ்ந்து விட்டோம்;
 தேனையை பராசக்தி திறத்தைக் காட்டிச்
 சித்தினியல் காட்டினதத் தெளிவு தந்தான்.
 வானகத்தை இவ்வுலகி லிருந்து தீண்டும்
 வகையுணர்த்திக் காத்தபிரான் பதங்கள் போற்றி! 19

எப்போதும் குருசரணம் நினைவாய், நெஞ்சே!
 எம்பெருமான் சிதம்பரதே சிகன்தாள் எண்ணாய்.
 முப்பாமுங் கடந்தபெரு வெளியைக் கண்டான்,
 முக்தியெனும் வானகத்தே பரிதி யாவான்,
 தப்பாத சாந்தநிலை அளித்த கோமான்,
 தவ நிறைந்த மாங்கொட்டைச் சாமித் தேவன்,
 குப்பாய ஞானத்தால் மரண மென்ற
 குளிர்நீக்கி யெனைக்காத்தான், குமார தேவன்; 20

தேசத்தார் இவன்பெயரைக் குள்ளச் சாமி

தேவர்பிரான் என்றுரைப்பார்; தெளிந்த ஞானி
 பாசத்தை அறுத்துவிட்டான், பயத்தைச் சுட்டான்;
 பாவனையால் பரவெளிக்கு மேலே தொட்டான்;
 நாசத்தை அழித்துவிட்டான்; யமனைக் கொன்றான்;
 ஞானகங்கை தனைமுடிமீ தேந்தி நின்றான்,
 ஆசையெனும் கொடிக்கொருதாழ் மரமே போன்றான்,
 ஆதியவன் சுடர்பாதம் புகழ்கின் றேனே.

21

வாயினால் சொல்லிடவும் அடங்கா தப்பா;
 வரிசையுடன் எழுதிவைக்க வகையும் இல்லை.
 ஞாயிற்றைச் சங்கிலியால் அளக்க லாமோ?
 ஞானகுரு புகழினைநாம் வகுக்க லாமோ?
 ஆயிரநூல் எழுதிடனும் முடிவு றாதாம்;
 ஐயனவன் பெருமையை நான் சுருக்கிச் சொல்வேன்;
 காயகற்பஞ் செய்துவிட்டான் அவன்வாழ் நாளைக்
 கணக்கிட்டு வயதுரைப்பார் யாரும் இல்லை.

22

குரு தர்சனம்

அன்றொருநாட் புதுவைநகர் தனிலே கீர்த்தி
 அடைக் கலஞ்சேன் ஈசுவரன் தர்மராஜா
 என்றபெயர் வீதியிலோர் சிறிய வீட்டில்,
 இராஜாரா மையனென்ற நாகைப் பார்ப்பான்
 முன்றனது பிதா தமிழில் உபநிடதத்தை
 மொழிபெயர்த்து வைத்தனைத் திருத்தச் சொல்லி
 என்றனை வேண்டிக்கொள்ள யான்சென் றாங்கண்
 இருக்கையிலே அங்கு வந்தான் குள்ளச்சாமி.

23

அப்போது நான்குள்ளச் சாமி கையை
 அன்புடனே பற்றியிது பேச லுற்றேன்;
 “அப்பனே, தேசிகனே, ஞானி என்பார்
 அவனியிலே சிலர்நினைப் பித்தன் என்பார்;
 செப்புறுநல் லஷ்டாங்க யோக சித்தி

சேர்ந்தவனென்றுனைப்புகழ்வார் சிலரென் முன்னே;
ஒப்பனைகள் காட்டாமல் உண்மை சொல்வாய்.

உத்தமனே, எனக்குநினை உணர்த்து வாயே.

24

“யாவன் நீ? நினக்குள்ள திறமை யென்னே?

யாதுணர்வாய்? கந்தைசுற்றித் திரிவ தென்னே?

தேவனைப்போல் விழிப்பதென்னே? சிறியா ரோடும்

தெருவிலே நாய்களொடும் விளையாட் டென்னே?

பாவனையிற் பித்தரைப்போல் அலைவ தென்னே?

பரமசிவன் போலுருவம் படைத்த தென்னே?

ஆவலற்று நின்றதென்னே? அறிந்த தெல்லாம்,

ஆரியனே, எனக்குணர்த்த வேண்டும்” என்றேன்.

25

பற்றியகை திருகியந்தக் குள்ளச் சாமி

பரிந்தோடப் பார்த்தான்; யான் விடவே யில்லை.

சுற்றுமுற்றும் பார்த்துப்பின் முறுவல் பூத்தான்;

தூயதிருக் கமலபதத் துணையைப் பார்த்தேன்!

குற்றமற்ற தேசிகனும் திமிறிக் கொண்டு

குதித்தோடி அவ்வீட்டுக் கொல்லை சேர்ந்தான்;

மற்றவன்பின் யானோடி விரைந்து சென்று

வானவனைக் கொல்லையிலே மறித்துக் கொண்டேன்.

26

உபதேசம்

பக்கத்து வீட்டிந்து சுவர்கள் வீழ்ந்த

பாழ்மனையொன் றிருந்த தங்கே; பரமயோகி

ஒக்கத்தன் அருள்விழியால் என்னை நோக்கி

ஒருகுட்டிச் சுவர்காட்டிப் பரிதி காட்டி

அக்கணமே கிணற்றுளதன் விம்பங் காட்டி

“அறிதிகொலோ?” எனக் கேட்டான் “அறிந்தேன்” என்றேன்.

மிக்கமகிழ் கொண்டவனும் சென்றான்; யானும்

வேதாந்த மரத்திலொரு வேரைக் கண்டேன்.

27

தேசிகன்கை காட்டியெனக் குரைத்த செய்தி
 செந்தமிழில் உலகத்தார்க் குணர்த்து கின்றேன்:
 “வாசியைநீ கும்பகத்தால் வலியக் கட்டி,
 மண்போலே சுவர்போலே, வாழ்தல் வேண்டும்;
 தேசுடைய பரிதியுருக் கிணற்றி னுள்ளே
 தெரிவதுபோல் உனக்குள்ளே சிவனைக் காண்பாய்;
 பேசுவதில் பயனில்லை, அனுப வத்தால்
 பேரின்பம் எய்துவதே ஞானம்” என்றான்.

28

கையிலொரு நூலிருந்தால் விரிக்கச் சொல்வேன்,
 கருத்தையதில் காட்டுவேன்; வாணைக் காட்டி,
 மையிலகு விழியாளின் காத லொன்றே
 வையகத்தில் வாழுநெறி யென்று காட்டி,
 ஐயனெனக் குணர்த்தியன பலவாம் ஞானம்,
 அதற்கவன்காட் டியகுறிப்போ அநந்த மாகும்,
 பொய்யறியா ஞானகுரு சிதம்ப ரேசன்
 பூமிவிநா யகன்குள்ளச் சாமி யங்கே.

29

மற்றொருநாள் பழங்கந்தை யழுக்கு மூட்டை
 வளமுறவே கட்டியவன் முதுகின் மீது
 கற்றவர்கள் பணிந்தேத்தும் கமல பாதக்
 கருணைமுனி சுமந்துகொண்டென் னெதிரே வந்தான்;
 சற்றுநகை புரிந்தவன்பால் கேட்க லானேன்:
 “தம்பிரானே இந்தத் தகைமை என்னே?
 முற்றுமிது பித்தருடைச் செய்கை யன்றோ?
 மூட்டைசுமந் திடுவதென்னே? மொழிவாய்” என்றேன்.

30

புன்னகைபூத் தாரியனும் புகலுகின்றான்:
 “புறத்தேநான் சுமக்கின்றேன்; அகத்தி னுள்ளே,
 இன்னதொரு பழங்குப்பை சுமக்கி றாய்நீ”
 என்றுரைத்து விரைந்தவனும் ஏகி விட்டான்.
 மன்னவன்சொற் பொருளினையான் கண்டுகொண்டேன்;
 மனத்தினுள்ளே பழம்பொய்கள் வளர்ப்ப தாலே
 இன்னலுற்று மாந்தரெல்லாம் மடிவார் வீணே,

இருதயத்தில் விடுதலையை இசைத்தல் வேண்டும்.

31

சென்றதினி மீளாது; மூடரே நீர்

எப்போதும் சென்றறையே சிந்தை செய்து
கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து
குமையாதீர்; சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டா;
இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம் என்று நெஞ்சில்
எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு
தின்றுவிளை யாடியின்புற் றிருந்து வாழ்வீர்;
அஃதின்றிச் சென்றறையே மீட்டும் மீட்டும்

32

மேன்மேலும் நினைந்தழுதல் வேண்டா, அந்தோ!

மேதையில்லா மானுடரே, மேலும் மேலும்
மேன்மேலும் புதியகாற் றெம்முள் வந்து
மேன்மேலும் புதியவுயிர் விளைத்தல் கண்டீர்,
ஆன்மாவென் றேகருமத் தொடர்பை யெண்ணி
அறிவுமயக் கங்கொண்டு கெடுகின் றீரே!
மான்மானும் விழியுடையாள் சக்தி தேவி
வசப்பட்டுத் தனைமறந்து வாழ்தல் வேண்டும்.

33

சென்றவினைப் பயன்களெனைத் தீண்ட மாட்டா;

“ஸ்ரீதரன்யான் சிவகுமா ரன்யா னன்றோ?
நன்றிந்தக் கணம்புதிதாய்ப் பிறந்து விட்டேன்,
நான்புதியன், நான்கடவுள், நலிவி லாதோன்”
என்றிந்த வுலகின்மிசை வானோர் போலே
இயன்றிடுவார் சித்தரென்பார்; பரம தர்மக்
குன்றின்மிசை யொருபாய்ச்ச லாகப் பாய்ந்து,
குறிப்பற்றார் கேடற்றார் குலைத லற்றார்.

34

குறியனந்த முடையோராய்க் கோடி செய்தும்

குவலயத்தில் வினைக்கடிமைப் படாதா ராகி
வெறியுடையோன் உமையாளை இடத்தி லேற்றோன்
வேதகுரு பரமசிவன் வித்தைபெற்றுச்
செறிவுடைய பழவினையாம் இருளைச் செற்றுத்

தீயினைப்போல் மண்மீது திரிவார் மேலோர்,
அறிவுடைய சீடா, நீ குறிப்பை நீக்கி
அநந்தமாம் தொழில் செய்தால் அமர னாவாய்.

35

கேள்பா, மேற்சொன்ன உண்மை யெல்லாம்
கேடற்ற மதியுடையான் குள்ளச் சாமி
நாளும்பல் காட்டாலும் குறிப்பி னாலும்
நலமுடைய மொழியாலும் விளக்கித் தந்தான்;
தோளைப்பார்த் துக்களித்தல் போலே யன்னான்
துணையடிகள் பார்த்துமனம் களிப்பேன் யானே.
வாளைப்பார்த் தின்பமுறு மன்னர் போற்றும்
மலர்த்தாளான் மாங்கொட்டைச் சாமி வாழ்க!

36

கோவிந்த சுவாமி புகழ்

மாங்கொட்டைச் சாமிபுகழ் சிறிது சொன்னோம்;
வண்மைதிகழ் கோவிந்த ஞானி, பார்மேல்
யாங்கற்ற கல்வியெலாம் பலிக்கச் செய்தான்,
எம்பெருமான் பெருமையையிங் கிசைக்கக் கேளீர்!
தீங்கற்ற குணமுடையான், புதுவை யூரார்
செய்தபெருந் தவத்தாலே உதித்த தேவன்,
பாங்குற்ற மாங்கொட்டைச் சாமி போலே
பயிலுமதி வர்ணாசிர மத்தே நிற்போன்.

37

அன்பினால் முக்தியென்றான் புத்தன் அந்நாள்;
அதனையிந்நாட் கோவிந்த சாமி செய்தான்;
துன்பமுறும் உயிர்க்கெல்லாம் தாயைப் போலே
சுரக்குமரு ளுடையபிரான் துணிந்த யோகி;
அன்பினுக்குக் கடலையுந்தான் விழுங்க வல்லான்,
அன்பினையே தெய்வமென்பான் அன்பே யாவான்;
மன்பதைகள் யாவுமிங்கே தெய்வம் என்ற
மதியுடையான், கவலையெனும் மயக்கம் தீர்ந்தான்;

38

பொன்னடியால் என்மனையைப் புனித மாக்கப்
 போந்தானிம் முனியொருநாள்; இறந்த எந்தை
 தன்னுருவங் காட்டினான்; பின்னர் என்னைத்
 தரணிமிசைப் பெற்றவளின் வடிவ முற்றான்:
 அன்னவன்மா யோகியென்றும் பரம ஞானத்
 தனுபூதி யுடையனென்றும் அறிந்து கொண்டேன்;
 மன்னவனைக் குருவெனநான் சரண டைந்தேன்;
 மரணபயம் நீங்கினேன்; வலிமை பெற்றேன்.

39

யாழ்ப்பாணத்து சுவாமியின் புகழ்

கோவிந்த சாமிபுகழ் சிறிது சொன்னேன்;
 குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பா ணத்தான்,
 தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி,
 சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான்,
 பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி
 பரமபத வாயிலெனும் பார்வை யாளன்;
 காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும்
 கழனிகள் சூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

40

தங்கத்தாற் பதுமைசெய்தும் இரத லிங்கம்
 சமைத்துமவற் றினிலீசன் தானைப் போற்றும்
 துங்கமுறு பக்தர்பலர் புவிமீ துள்ளார்;
 தோழரே, எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல்
 மங்களஞ்சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
 வானவர்கோன், யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னைச்
 சங்கரனென் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு
 சரணடைந்தால் அதுகண்டீர் சர்வ சித்தி.

41

குவளைக் கண்ணன் புகழ்

யாழ்ப்பாணத் தையனையென் னிடங் கொணர்ந்தான்,
 இணையடியை நந்திபிரான் முதுகில் வைத்துக்

காழ்ப்பாண கயிலைமிசை வாழ்வான், பார்மேல்

கனத்தபுகழ்க் குவளையூர்க் கண்ணன் என்பான்;
பார்ப்பாரக் குலத்தினிலே பிறந்தான் கண்ணன்;
பறையரையும் மறவரையும் நிகராக் கொண்டான்;
தீர்ப்பான சுருதிவழி தன்னிற் சேர்ந்தான்.
சிவனடியார் இவன்மீது கருணை கொண்டார்.

42

மகத்தான முனிவரெலாம் கண்ணன் தோழர்;

வானவ ரெல்லாங்கண்ணன் அடியா ராவார்;
மிகத்தானு முயர்ந்ததுணி வுடைய நெஞ்சின்
வீரர்பிரான் குவளையூர்க் கண்ணன் என்பான்.
ஐகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பா ணத்துச்
சாமிதனை யிவனென்றன் மனைக்கொ ணர்ந்தான்.
அகத்தினிலே அவன்பாத மலரைப் பூண்டேன்;
“அன்றையப் போதேவீ டதுவே வீடு.”

43

பாங்கான குருக்களைநாம் போற்றிக் கொண்டோம்;

பாரினிலே பயந்தெளிந்தோம்; பாச மற்றோம்;
நீங்காத சிவசக்தி யருளைப் பெற்றோம்:
நிலத்தின்மிசை அமரநிலை யுற்றோம் அப்பா.
தாங்காமல் வையகத்தை அழிக்கும் வேந்தர்,
தாரணியில் பலருள்ளார், தருக்கி வீழ்வார்;
ஏங்காமல் அஞ்சாமல் இடர்செய் யாமல்
என்றுமருள் ஞானியரே எமக்கு வேந்தர்.

44

பெண் விடுதலை

பெண்ணுக்கு விடுதலையென் றிங்கோர் நீதி
பிறப்பித்தேன்; அதற்குரிய பெற்றி கேளீர்!
மண்ணுக்குள் எவ்வுயிரும் தெய்வ மென்றால்,
மனையாளும் தெய்வமன்றோ? மதிகெட் டீரே!
விண்ணுக்குப் பறப்பதுபோல் கதைகள் சொல்வீர்,
விடுதலையென் பீர் கருணை வெள்ள மென்பீர்,

பெண்ணுக்கு விடுதலைநீரில்லை யென்றால்
பின்னிந்த உலகினிலே வாழ்க்கை யில்லை.

45

தாய் மாண்பு

பெண்டாட்டி தனையடிமைப் படுத்த வேண்டிப்
பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த லாமோ?
கண்டார்க்கு நகைப் பென்னும் உலக வாழ்க்கை
காதலெனும் கதையினுடைக் குழப்ப மன்றோ?
உண்டாக்கிப் பாலாட்டி வளர்த்த தாயை
உமையவளென் றறியீரோ? உணர்ச்சி கெட்டீர்!
பண்டாய்ச்சி ஓளவை: -- “அன்னையும் பிதாவும்”
பாரிடை “முன்னறிதெய்வம்” என்றாள் அன்றோ?

46

தாய்க்குமேல் இங்கேயோர் தெய்வ முண்டோ?
தாய்பெண்ணே யல்லனோ? தமக்கை, தங்கை
வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணே யன்றோ?
மனைவியொருத் தியையடிமைப் படுத்தவேண்டித்
தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த லாமோ?
தாயைப்போ லேபிள்ளை என்று முன்னோர்
வாக்குளதன் றோ? பெண்மை அடிமை யுற்றால்
மக்களெலாம் அடிமையுறல் வியப்பொன் றாமோ?

47

வீட்டிலுள்ள பழக்கமே நாட்டி லுண்டாம்
வீட்டினிலே தனக்கடிமை பிறராம் என்பான்;
நாட்டினிலே
நாடோறும் முயன்றிடுவான் நலிந்து சாவான்;
காட்டிலுள்ள பறவைகள்போல் வாழ்வோம் அப்பா;
காதலிங்கே உண்டாயிற் கவலை யில்லை;
பாட்டினிலே காதலைநான் பாட வேண்டிப்
பரமசிவன் பாதமலர் பணிகின் றேனே.

48

காதலின் புகழ்

காதலினால் மானுடர்க்குக் கலவி யுண்டாம்
 கலவியிலே மானுடர்க்குக் கவலை தீரும்;
 காதலினால் மானுடர்க்குக் கவிதை யுண்டாம்;
 கான முண்டாம்; சிற்பமுதற் கலைக ளுண்டாம்;
 ஆதலினால் காதல் செய்வீர், உலகத் தீரே!
 அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமை யின்பம்;
 காதலினால் சாகாம லிருத்தல் கூடும்;
 கவலைபோம், அதனாலே மரணம் பொய்யாம்.

49

ஆதிசக்தி தனையுடம்பில் அரனும் கோத்தான்;
 அயன்வாணி தனைநாவில் அமர்த்திக் கொண்டான்;
 சோதிமணி முகத்தினளைச் செல்வ மெல்லாம்
 சுரந்தருளும் விழியாளைத் திருவை மார்பில்
 மாதவனும் ஏந்தினான்; வானோர்க் கேனும்
 மாதரின்பம் போற்பிறிதோர் இன்பம் உண்டோ?
 காதல்செயும் மனைவியே சக்தி, கண்டீர்.
 கடவுள் நிலை அவளாலே எய்த வேண்டும்.

50

கொங்கைகளே சிவலிங்கம் என்று கூறிக்
 கோக்கவிஞன் காளிதா சனும் பூஜித்தான்;
 மங்கைதனைக் காட்டினிலும் உடன்கொண் டேகி
 மற்றவட்கா மதிமயங்கிப் பொன்மான் பின்னே
 சிங்கநிகர் வீரர்பிரான் தெளிவின் மிக்க
 ஸ்ரீதரனுஞ் சென்றுபல துன்ப முற்றான்;
 இங்குபுவி மிசைக்காவி யங்க ளெல்லாம்
 இலக்கியமெல் லாங்காதற் புகழ்ச்சி யன்றோ?

51

நாடகத்தில் காவியத்தில் காத லென்றால்
 நாட்டினர்தாம் வியப்பெய்தி நன்றாம் என்பர்;
 ஊடகத்தே வீட்டினுள்ளே கிணற்றோ ரத்தே
 ஊரினிலே காதலென்றால் உறுமு கின்றார்;
 பாடைகட்டி அதைக்கொல்ல வழிசெய் கின்றார்;

பாரினிலே காதலென்னும் பயிரை மாய்க்க
மூடரெலாம் பொறாமையினால் விதிகள் செய்து
முறைதவறி இடரெய்திக் கெடுகின் றாரே.

52

காதலிலே இன்பமெய்திக் களித்து நின்றால்
கனமான மன்னவர்போர் எண்ணு வாரோ?
மாதருடன் மனமொன்றி மயங்கி விட்டால்
மந்திரிமார் போர்த்தொழிலை மனங்கொள் வாரோ?
பாதிநடுக் கல்வியிலே காதல் பேசிப்
பகலெல்லாம் இரவெல்லாம் குருவிபோலே
காதலிலே மாதருடன் களித்து வாழ்ந்தால்
படைத்தலைவர் போர்த்தொழிலைக் கருது வாரோ?

53

விடுதலைக் காதல்

காதலிலே விடுதலையென் றாங்கோர் கொள்கை
கடுகிவளர்ந் திடுமென்பார் யூரோப் பாவில்;
மாதரெலாம் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம்
மனிதருடன் வாழ்ந்திடலாம் என்பார் அன்னோர்;
பேதமின்றி மிருகங்கள் கலத்தல் போலே
பிரியம்வந்தால் கலந்தன்பு பிரிந்து விட்டால்
வேதனையொன் றில்லாதே பிரிந்து சென்று
வேறொருவன் றனைக்கூட வேண்டும் என்பார்.

54

வீரமிலா மனிதர்சொலும் வார்த்தை கண்டீர்!
விடுதலையாங் காதலெனிற் பொய்மைக் காதல்!
சோரரைப்போல் ஆண்மக்கள் புவியின்மீது
சுவைமிக்க பெண்மைநல முண்ணு கின்றார்.
காரணந்தான் யாதெனிலோ; ஆண்க ளெல்லாம்
களவின்பம் விரும்புகின்றார்; கற்பே மேலென்று
ஈரமின்றி யெப்போதும் உபதே சங்கள்
எடுத்தெடுத்துப் பெண்களிடம் இயம்பு வாரே!

55

ஆணெல்லாம் கற்பைவிட்டுத் தவறு செய்தால்
அப்போது பெண்மையுங்கற் பழிந்தி டாதோ?

நாணற்ற வார்த்தையன்றோ? வீட்டைச் சுட்டால்
 நலமான கூரையுந்தான் எரிந்தி டாதோ?
 பேணுமொரு காதலினை வேண்டி யன்றோ
 பெண்மக்கள் கற்புநிலை பிறழு கின்றார்?
 காணுகின்ற காட்சியெலாம் மறைத்து வைத்துக்
 கற்புக்கற் பென்றுலகோர் கதைக்கின் றாரே!

56

சர்வ மத சமரசம்
 கோவிந்த ஸ்வாமியுடன் சம்பாஷணை

மீளவுமங் கொருபகலில் வந்தான் என்றன்
 மனையிடத்தே கோவிந்த வீர ஞானி,
 ஆளவந்தான் பூமியினை, அவனி வேந்தர்
 அனைவருக்கு மேலானோன், அன்பு வேந்தன்;
 நாளைப்பார்த் தொளிர்நருநன் மலரைப் போலே
 நம்பிரான் வரவுகண்டு மனம் மலர்ந்தேன்;
 வேளையிலே நமதுதொழில் முடித்துக் கொள்வோம்;
 வெயிலுள்ள போதினிலே உலர்த்திக் கொள்வோம்;

57

காற்றுள்ள போதேநாம் தூற்றிக் கொள்வோம்;
 கனமான குருவையெதிர் கண்டபோதே
 மாற்றான அகந்தையினைத் துடைத்துக் கொள்வோம்;
 மலமான மறதியினை மடித்துக் கொள்வோம்;
 கூற்றான அரக்கருயிர் முடித்துக் கொள்வோம்;
 குலைவான மாயைதனை அடித்துக் கொள்வோம்;
 பேற்றாலே குருவந்தான்; இவன்பால் ஞானப்
 பேற்றை யெல்லாம் பெறுவோம்யாம்” என்றெனுள்ளே

58

சிந்தித்து -- “மெய்ப்பொருளை உணர்த்தாய் ஐயே!
 தேய்வென்ற மரணத்தைத் தேய்க்கும் வண்ணம்
 வந்தித்து நினைக் கேடேன் கூறாய்” என்றேன்.
 வானவனாம் கோவிந்த சாமி சொல்வான்: --
 “அந்தமிலா மாதேவன் கயிலை வேந்தன்

அரவிந்த சரணங்கள் முடிமேற் கொள்வோம்;
 பந்தமில்லை; பந்தமில்லை; பந்த மில்லை;
 பயமில்லை; பயமில்லை; பயமே யில்லை.

59

“அதுவேநீ யென்பதுமுன் வேத வோத்தாம்;
 அதுவென்றால் எதுவெனநான் அறையக் கேளாய்!
 அதுவென்றால் முன்னிற்கும் பொருளின் நாமம்;
 அவனியிலே பொருளெல்லாம் அதுவாம்; -- நீயும்
 அதுவன்றிப் பிறிதில்லை; ஆத லாலே,
 அவனியின்மீ தெதுவரினும் அசைவு றாமல்
 மதுவுண்ட மலர்மாலை இராமன் தானை
 மனத்தினிலே நிறுத்தியிங்கு வாழ்வாய், சீடா.

60

“பாரான உடம்பினிலே மயிர்களைப் போல்
 பலப்பலவாம் பூண்டுவரும் இயற்கை யாலே;
 நேராக மானுடர்தாம் பிறரைக் கொல்ல
 நினையாமல் வாழ்ந்திட்டால் உழுதல் வேண்டா;
 காரான நிலத்தைப்போய்த் திருத்த வேண்டா;
 கால்வாய்கள் பாய்ச்சுவதில் கலகம் வேண்டா;
 சீரான மழைபெய்யும்; தெய்வ முண்டு,
 சிவன்செத்தா லன்றிமண்மேல் செழுமை உண்டு.

61

“ஆதலால் மானிடர்கள் களவை விட்டால்
 அனைவருக்கும் உழைப்பின்றி உணவுண் டாகும்;
 பேதமிட்டுக் கலகமிட்டு வேலி கட்டிப்
 பின்னதற்குக் காவலென்று பேரு மிட்டு
 நீதமில்லாக் கள்வர்நெறி யாயிற் றப்பா!
 நினைக்குங்கால் இதுகொடிய நிகழ்ச்சி யன்றோ?
 பாதமலர் காட்டிநினை அன்னை காத்தாள்
 பாரினிலித் தருமம் நீ பகரு வாயே.

62

“ஒருமொழியே பலமொழிக்கும் இடங்கொ டுக்கும்;
 ஒருமொழியே மலமொழிக்கும் ஒழிக்கும் என்ற

ஒருமொழியைக் கருத்தினிலே நிறுத்தும் வண்ணம்
 ஒருமொழி “ஓம் நமச்சி வாய” வென்பர்;
 “ஹரிஹரி” யென் றிடினும் அஃதே; “ராம ராம”
 “சிவசிவ”; வென்றிட்டாலு அஃதே யாகும்;
 தெரிவுறவே “ஓம் சக்தி” யென்று மேலோர்
 ஜெபம்புரிவ தப்பொருளின் பெயரே யாகும்.

63

“சாரமுள்ள பொருளினைநான் சொல்லி விட்டேன்;
 சஞ்சலங்கள் இனிவேண்டா, சரதந் தெய்வம்;
 ஈரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்;
 எப்போதும் அருளைமனத் திசைத்துக் கொள்வாய்;
 வீரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்;
 எப்போதும் வீரமிக்க வினைகள் செய்வாய்;
 பேருயர்ந்த ஏஹோவா அல்லா நாமம்
 பேணுமவர் பதமலரும் பேணல் வேண்டும்.

64

பூமியிலே, கண்டம் ஐந்து, மதங்கள் கோடி!
 புத்தமதம், சமணமதம், பார்ஸி மார்க்கம்
 சாமியென யேசுபதம் போற்றும் மார்க்கம்,
 சநாதனமாம் ஹிந்துமதம், இஸ்லாம், யூதம்,
 நாமமுயர் சீனத்துத் “தாவு” மார்க்கம்,
 நல்ல “கண் பூசி” மதம் முதலாப் பார்மேல்
 யாமறிந்த மதங்கள்பல உளவாம் அன்றே
 யாவினுக்கும் உட்புதைந்த கருத்திங் கொன்றே.

65

பூமியிலே வழங்கிவரும் மதத்துக் கெல்லாம்
 பொருளினைநாம் இங்கெடுத்துப் புகலக் கேளாய்;
 சாமிநீ; சாமிநீ; கடவுள் நீயே;

-----

235. Bharati- Sixtysix

Book One

Invocation: In Praise of Para Sakti

1. A good many Siddha before me throve,
 I too in this country am from their line.
 Enshrined in my heart.
 She doth this inscribe:
 Manonmani, my Sakti great, Devi of
 Earth --, Like the lotus fresh-blown is her face
 And as ruby lustrous; She has willed thus:
 It is even so; in the Eden of Love
 She is a blossom and I, a beetle.

2. She stands poised in Time interminable;
 Her red lips nectarine can never cloy.
 As Water, Fire, Space, Air and Earth,
 Her form She took and on Earth
 She doth manifest
 As war, illness and death to destroy it.
 If she be pleased, she will straightway confer
 To the earth-born true immortality
 And the peerless Life of Blissful Silence.

3. Great Kali, Para-Sakti, Uma, Mater,
 Bairavi, Gangali, Manonmani,
 MaMayi of honied words, blazing flame red!
 She of the darting eyes, Sakti supreme!
 Nourish She would, the Giver of Buddhi,
 Adi Para-Sakti, my tarn of nectar

She saves me from the jungle of sorrows
And doth lisp poesy mellifluous.

The Way to Conquer Death

4. I hail the golden Feet and beauteous
And will reveal all the truth I know of.
'Every life is God' declared the ancients;
Firmly do I, by this dictum abide.
Nought is there beyond what they had pronounced.
Can there be death, if Atvaitam is come by?
Many Siddhas of whom spake the ancients,
Perished and died and became muck and mud.

5. In crypts, forests and shrubs, it is said they live
And also on Potika, and in lanes
And by-lanes; like shadows they are beheld
Here and there at times. It cannot do good
To pierce a painful sore; the great Buddha
Died of illness; Sankara the Brahmin-Sage
Also died; so too Ramanuja great.

6. The Christ died crucified; Kannan was
By an arrow killed; Rama by many praised,
Had a watery grave; in this world 'I'
Will thrive deathless, for sure.
Simple indeed is this truth;
I will never lie; even if I should die,
I will not lie to men;
No languishing, no death;
Listen! Listen!
If shame, anxiety, resentment, falsehood.

The Names of Asuras

7. Base fear and desire are all abolished
 Death will then and there die; I will relate
 All else later on. Conquer first anger,
 Death on earth shall cease!
 As things of others are
 Held in contempt, and as Sruti's wisdom
 Which doth authentically loud proclaim
 That 'all this is by God enveloped,' is ignored
 Fire of wrath gets housed in human heart.

The Evil of Wrath

8. They that are wroth, are like unto suicides
 That burn themselves to death; the angry are
 Like them that cut their own throats with swords.
 Into ire fall men daily billion times.
 Ruining their deeds done to others in ire
 They would fall into a sea of worries and die.

9. May Kali great, Para-Sakti aid us;
 Worry not for aught in the world, henceforth.
 It is not by our skill we keep alive;
 We were born on earth by grace of Sakti.
 I'll narrate it all in Tamil dulcet:
 Ye of earth, listen! Creator will foster.
 Live in delight with wholesome heart, thinking
 That worldly happenings cannot touch us.
 Non-languishing

10. What does it matter for skyey crescent

If the peak -- northern or southern -- should rise
 Or sink? If the art of continuing life
 Even after eating poison, had been learnt
 What care we for aught! What will be, will be!
 Firm, let us live; no wilting in vain;
 Billions by troubles girt wilted and died.
 Ye of earth, be not afraid of aught, henceforth.

The Glory of Patience

11. Listen to the message of enthronement
 Of Kumara on Thiruthanika Hill.

Thiruthanika here means patience great;
 It is Tamil chaste; the root is Thani
 By proper patience sense-control is achieved;
 The apt adage of hoary Tamil says:
 "They that are patient reign in the world."
 On earth the patient one is the Deva.

12. Uthishtira, the son of God-Dharma
 For many days on earth upheld 'patience!
 But in the end let it slip and did war
 Against his youngsters; without patience he waged
 The war which annihilated Bharat.
 Establishing penury and Kali here,
 He strode on the hill and thence to heaven.

13. Ah! Is it sheer cruelty that lives
 On this planet should meet with unjust death?
 Should one die forsaking life honey-like?
 V If you ask, 'What may be the cause of death?'
 Listen to what Jagadisa Chandra Bose,

The prince and ruler of modern science, says:

"Shock in the artery results in death."

(This is the essence of experiential wisdom).

14. Anger causes shock in the artery;

Anger great and small, causes shock great and small;

And shock is dangerous; by fear are all

Arteries made ashes; by fierce yearning

Are all arteries quartered; by worry

Are all arteries baked hot; listen to

What I asseverate: "Conquest of anger

Alone is the way to quell hostility."

Where is God?

15. "Say Sirrah: where is God called Hari? Say!"

Roared Hiranya. To him says the good son:

"He is in the pillar. Lord Narayana Is in the straw too."

The Omnipotent Lord Lives in each atom; nothing can there be

Unpervaded by Sakti the mighty;

Worry not, worry not, never, never.

Worry not, worry not, never, never.

If all be deemed God, can there worry be?

16. Listen, o Chela! The ass, the base pig,

The scorpion -- when seen, cast looks on their feet,

Fold thy hands above thy head as in worship,

Chant "Sankara Sankara" and adore.

Rubbish, even faeces should be adored;

The assemblage of all things is indeed God;

I will yet again this explain clearly; .

Not only is Heaven Gud, Earth too is.

17. Pure knowledge is indeed God, said the great;
 Simple mud too is Siva, say Vedas:
 'The wise Guru is Siva', said the great.
 The brainless one is also that, say Vedas.
 O ye mad! if it be true that all lives
 Are God, then aren't they that are ever with you --
 Women and children too --, God? Oh tell me.

18. Lives are God and not aught else at all;
 The crawling and the flying are truly God;
 Not only are the varieties of life .
 But all things beheld here, are God indeed.
 Sun that gives light, moon, star, cloud and all,
 Inanimate things variform are God;
 The writing quill is God; this writing too is God.
 In Praise of the Guru: The Glory of Kullaswamy

19. I hail Gnana Guru Desika! He is
 The "All of the land," the ever-enduring;
 By the grace of the great silent
 Guru Transmigration is snapped; we are made deathless;
 The honey of Supreme Sakti's prowess
 And Cit's nature he revealed, and granted
 Clarity of mind; hail his feet, the
 God-man That taught us to clasp heaven from this world.

20. Feet of Guru, O heart, ever-meditate!
 On Chidambara Desika's feet, think!
 He had eyed the space beyond Triple Void!
 He is the Sun of Heaven called Mukti!

He is the prince that granted peace surpassing.
 He -- Mankottai Swamy of perfect tapas --,
 By mystic knowledge saved me from the chill
 Of curdling death, the Deva-Kumara!

21. Men call him the Lord-God Kullaswamy:
 A clarified Gnani: Snapper of shackles!
 Burner of fear! By Godly Yoga
 He dwells above the space supreme; he is
 The Destroyer of destruction! Killer of Death!
 His locks sport the Gnanaganga divine!
 For the creeper of desire to thrive,
 He is sooth is the divine tree! I hail
 His lustrous feet -- the very Genesis.

22. No, human tongue can his praise contain;
 Way there is none to inscribe it either; .
 Can ever the sun be with a chain measured?
 Can we the Gnana Guru's glory descant?
 It will spill over many thousand tomes!
 Let me all too briefly, his fame narrate.
 He has yogically his body embalmed;
 There is none on earth to reckon his age.
 Guru-dharsan

23. When one day, in Pudukkottai, I went to
 A little house in the street named after
 Easwar Dharmaraja, the Souls' Palladium --
 At the request of Raja Ram Iyer --
 A Nakai Brahmin --, to scan and correct
 The manuscripts of great Upanishads

Translated in the past by his father,
Thither did he come, this Kullaswamy.

24. I clasped then the hands of Kullaswamy
And in love spoke thus: "Father! Desika!
Some call thee 'Gnani', some 'mad man'; some do
In praise tell me that thou art an adept
Of occultism eight-fold; deceive me not
With decorative frills, O lofty one!
I beseech thee, disclose thy self to me.

25. "Who art thou? what is thy prowess? What may
Be thy knowledge? Why roamest thou in rags?
Why starest thou like Deva? Why sportest
Thou with curs and urchins in open street?
Why wanderest thou like one demented?
How camest thou with Supreme Siva's form?
How couldst thou be desireless?
O Arya! All thy knowledge, to me impart." Thus I.

26. Kullaswamy did essay to unclasp
And run away; but I held him, aye, firm.
Casting looks on all sides, he smiled and as
I eyed his beauteous lotus feet twain
The blemishless Desika freed himself,
Jumped and ran to the back-yard of the house;
I followed him close on his heels and did
Bar his further movement in the back-yard.

Upadesa

27. The adjacent house was now in ruin;

In equable grace, the supreme
 Yogi Eyed me, pointed to me a tiny wall,
 The sun and its image in a cenote
 And asked: 'Knowest thou now?'
 'I know' said I. Away went he in great delight;
 I have Thus beheld a root of the Vedantic Tree..

28. By gesture of hand, to me was conveyed
 Desika's message; I will now, that impart
 To those of great Tamil Nadu. "Control
 Thy breath by Kumbaka and live like mud
 Or wall; like the image of sun revealed in the well, you'll inly behold
 Siva; Talking is of no avail; it is by
 Anubhava, bliss divine is attained;
 This indeed is Gnosis' said the Guru.

29. If I have a book on hand I will discourse
 In detail; in that will I demonstrate
 The message. Pointing to the sky and to the way
 Of life on earth which is linked
 To the love of collyrium-eyed helpmeet,
 The knowledge that the
 Sire to me did teach Is manifold, and towards this, glimpses
 That he showed are endless;
 Gnana Guru Desika knows not untruth; indeed is
 Kullaswamy Lord Vinayaka on Earth.

30. He the kindly Muni whose lotus feet
 Are hailed by the learned, one day carried
 On his back a dirty bundle of old rags.
 And came fronting me. I smiled and asked him:

"O Lord what may this mean? Is not this
The deed of the totally demented?
Why carry you a bundle? Do declare."

31. A smile bloomed on the lips of the Arya
Who said: "I carry without; you a sack
Of similar rubbish old, within."
This said away did he flit. I have conned
The message of the prince; by fostering
In mind falsehoods old, men are by troubles
Beset; they wilt, waste and perish alas!

32. The past cannot recalled be, O ye fools!
Fall not to welter in the mortal pit
Of woes ever thinking on the dead past;
Let by-gones be by-gones; think that thou art
Born anew this day; to this thought hold fast,
Eat, play and live in joy. Never, never
Shalt thou ruminate, again and again

33. Over what is past, and weep alas without end
O ye brainless, again and again -- eyes,
Again and yet again, streams fresh air
Into us and fosters fresh life; again
And again, ye do wither befuddled
Mistaking the chain of action for 'soul;'
Lose yourselves in Sakti Devi whose eyes
Are antelope's. By her possessed, live.

34. "The results of past deeds will not touch me;
I am Sridar; and I not Siva's son?"

I am born anew now this precious moment:
 I am a new one, am God, am changeless."
 They that thus live on earth like celestials
 Are Siddhas; to the Mount of Supreme Dharma
 They dart swift in a single lightning-leap;
 Freed are they from drift, decay or trouble.

35. Infinite may be the aims, and the deeds
 A million; yet unfettered by action,
 Practising the art of Veda Guru, --
 Lord-God Siva mad --, whose frame Umai shares,
 They do quell the murk of ancient Karma
 And wander over earth like flame -- the great ones!
 Wise chela, rid of drifting aims, if you
 Act, act and act, immortal will you become.

36. 'Tis by examples and gestures galore
 And by words pregnant with good, oh my son
 Did Kullaswamy of flawless buddhi
 Explain all these truths; like delighting
 In the sight of well-shaped shoulder,
 I felt Joyous to behold, his two, helpful feet.
 Long live Mankottai Swamy of flower feet
 Hailed by kings who joy at the sight of swords.

The Glory of Govindaswamy

37. We but spake a little of the glory
 Of Mankottai Swamy. Seer-Govinda
 For firmness renowned, made all my learning
 On this earth bear fruit; I chant my Lord's praise,
 Listen: "He is blemishless; he came to abide,

By the tapas great of Pudukkottai people.

Like Mankottai Swamy affectionate,

He too is above caste, clan and sect.

38. "Mukti is through Love" said the Buddha of old:

That was this day by Govinda practised;

He is the Lord that showers Mother's grace

On suffering lives; a resolute Yogi is he; for true

Love he can devour The whole sea.

"Love is God" says he and he is Love.

He knows all lives to be but God only;

Freedom is he from the bewilderment of woes.

39. To my house, this saint plied his golden feet

Once, to sanctify it and there to me

He revealed the form of my dead father;

Then he assumed the form of my mother;

He was a supreme Yogi; a seer Of realized

Gnosis; I knew this for sure.

I took refuge in this kingly

Guru; Gone is fear of death!

Strength I attained to.

In Praise of the Jaffna Swamy

40. We spoke a little of Govinda's praise

And now of him from Jaffna, the eye of world:

This Seer-Hero never Devi's feet forgets,

He is Nataraja of Chidambaram,

The boat of wisdom that rows ashore sinners,

The ostiary of the house of supreme bliss.

I beheld him in Pudukkottai bounded by

Fields rich with leaping fish and blue lilies.

41. On earth are many devotees who coin
Images of gold and crystal linga and there
Adore the installed feet of the Lord.

Friends, for me Sarva Siddhi does consist
In taking refuge in the Lord of Jaffna,
Him deeming Shankara; he is in sooth
The monarch of the celestials, who rains
From his auspicious eyes, grace for ever.

In Praise of Kuvilai Kannan

42. He dwells on the Mount Kailas; his feet rest
On the back of Lord Nandhi; such is my
Sire Of Jaffna whom to me did bring Kannan
Of Kuvilaiyur of great fame on earth.

Kannan was born in the clan of Brahmins;
Pariahs, Maravas -- were all to him
Equals; he followed the Vedic path true;
Siva's devotees took kindly to him.

43. All great saints are Kannan's companions;
All Devas are this Kannan's devotees;
Kuvilaiyur Kannan is the master
Of heroes with stout heart and valour great
Endowed; he it was that brought to my house
The peerless Swamy of Jaffna; I have
His flower-feet enshrined in my bosom.
That is Moksha, ushered that very moment;
That indeed is Moksha, that truly is.

44. We have hailed the great Guru; we are rid
 Of dread; dead is bondage; we are with grace
 Even on earth, immortal we are become.
 Many there are kings, who, out of spite
 Try to destroy the earth; they fall by pride.
 They are our kings, the Seers who ever pour grace;
 They know not to yearn, fear, or do evil.

Manumission of Women

45. I have declared a law; 'Manumission
 Of Women'; hearken to its nature:
 If every life on earth be God, then is not
 The wife too a god? O addle-pated!
 Your wondrous tales waft aloft to the sky;
 You talk of freedom and the flood of mercy.
 If you should deny women their freedom
 Then there is not life at all on this earth.

46. Wanting to enslave the wife, could the whole race
 Of women be enslaved? Is it good,
 To befuddle life that is a tale of love,
 By living wretchedly, laughed at by all?

Mother Greatness

Oh ye of the world bereft of all sense!
 Can you not know her to be Umai, who mothered
 And fostered you? "Mother and
 Father are Indeed the visible deities on earth:"
 Did not great Avvai of old, affirm thus?

47. Is there here superior to Mother
 A god? Is not mother, truly a woman?

Sister -- younger or elder --, wife, daughter:
 Aren't all these, women? Wanting to enslave
 The wife, could the whole race of women be
 Enslaved? Is there not an adage that says:
 "The child shall be mother-like." If women
 Are enslaved, no wonder, people too will be.

48. It is domestic habits that turn social;
 He who treats others in the house as slaves
 Will in the nation .....

He who plods every day will get weakened,
 Wilt and die; let us live like sylvan birds.
 If Love informs Life, worry will lie buried.
 Love, will I sing in verse and for this will I
 The flower-feet of supreme Siva invoke.

In Praise of Love

49. By love are men able to have union;
 By union are men, truly rid of worries;
 By love can men have poesy, music,
 Painting and other arts; so ye of earth, love;
 Is not that the world's capital pleasure?
 By love can deathlessness be attained;
 Worries will cease and death will falsified be.

50. Hara shares his frame with Adi-Sakti;
 Ayan keeps enthroned Vani on his tongue;
 Madhav bears on his chest, gemmed
 Lakshmi Whose eyes from her bright face rain all riches;
 Even for the celestials, is there aught
 To match the joy of union physical?

Lo, the beloved wife is indeed Sakti
And Godhead is to be attained through her.

51. With Siva-linga did Kalidasa
The breast of woman equate, and adored them;
Sridar to the forest hied with his wife,
Ran after the golden deer for her sake
And all bewildered endured hardship endless.
Are not all epics and literatures here
The sum and substance of Love's own glory?

52. Our countrymen express wonder, and praise
Love that is found in drama or literature;
But they growl in ire if they behold love
At home, near the well or in the village;
They keep the bier ready and then kill love
All the fools on earth are leagued together
To uproot the crop of love; promulgating
Jealous laws, these misbehave and perish.

53. If they are in joyous love delighted
Will ever the mighty monarchs think of war?
If with women their minds are bewitchingly tuned
Will ministers with warfare stuff their minds?
If like birds during the whole day and night
Love is sweet-whispered in mid-dalliance,
If lo, love is linked with loving lasses
Will generals brood over battle and war?

Free Love

54. They say a concept grows fast in Europe;

It is called "Free Love;" they say women can
 Live with the men of their choice as they like.
 "Take to pangamy like the animals;
 Mate when the urge is there and then depart
 Without any qualms whatever; one can
 Thereafter have union with others too."
 Thus they advocate a new way of love.

55. Words of men from valiancy divorced!
 Free love is false love, utterly false!
 Like thieves do men lust after the pleasure
 Of women. Why? Men desire furtive love.
 But yet they for ever without mercy, din
 Into the women that chastity is
 Lofty and superior and noble.

56. If men from chastity slip and commit
 Error, are not then, women also robbed
 Clean, of chastity? Shameless words indeed!
 If the house be gutted, the good roof too
 Will together burn; 'tis only for love
 That women from chastity deviate,
 O the men of world draw a veil over all
 That is patent and merely assert "Chastity."

The Unity of Religions Conversation with Govindaswamy

57. Again on a bright day did he come
 To my house, the heroic seer Govinda.
 He has come to rule the world; he is greater
 Than earthly kings; he is the Monarch of Love.
 My mind burgeoned in joy, as the flower

That blooms by the touch of sun.
 Let us do Our work in time; dry, when the sun is hot.

58. Make hay; the sun shines; when mighty Guru
 Is present, have arrogance vile expelled;
 Have the blemish of forgetfulness wiped out;
 Have the Asuric life hostile put out;
 Have the spoiling Maya extirpated;
 It is by our boon Guru is come; from him
 We will truly receive all beatitudes.

59. Thus I mused and him implored:
 "Sire, impart To me the Truth; killed should be killing death."
 The heavenly Govinda replied thus:
 "Let us wear on our crown the lotus-feet
 Of eternal Mahadev, King of Kailas;
 Shackle ceases; shackle ceases for ever;
 Fear ceases, ceases surely for ever.

60. 'Thou are That' is the Vedic truth; what is that?
 Well I will explain that; all things of world
 Are that; thou also art nought but that; so
 Come what may, be undaunted in this world.
 Enshrine Sri Rama of honied garland
 In thy heart and live thus, oh my chela.

61. Earth is like a body; like hair thereon
 Many herbs will themselves grow by nature.
 If men do not seek to kill others here,
 Tilling is unnecessary; the glebe
 Need not be reclaimed; no dispute shall mar I

Ṛigation; it will rain; God is there.
 Earth shall be fertile for Siva dies not.

62. Therefore if men give up thieving, all can
 Get food even without effort; men breed
 Differences, brew mutiny; they fence
 And ear-mark and call it guarding; this sure
 Is the way of unjust thieves; this indeed
 Is evil even to think of; it is Mother who revealed
 Her flower-feet twain And saved thee,
 This Dharma to the world, declare.

63. One word yields place to many; one word wipes
 Clean the impurity; that one word is
 To be in the heart treasured; the one term
 Say some, is truly Om Namasivaya;
 'Tis 'Hari Hari' or 'Rama Rama';
 'Siva Sival also means the same thing.
 The clarified chant it as Om
 Sakti When they their rosary count in rapture.

64. I have said that which is quintessential;
 No worry henceforth; God abides for ever.
 Those without kindness cannot Siva behold;
 May grace for ever be linked with thy mind.
 They that are cowards cannot see Siva.
 Perform deeds, full of valour, for ever.
 Hail the flower-feet of those men also
 Who adore great Jehovah or Allah.

65. Billions are the religions of this earth:

Buddhism, Jainism, Parseeism, the way of
 Them that hail the feet of the sacred Christ,
 The Sana tana Hinduism, Islam, Judaism,
 Tao of the renowned Chinese,
 The Religion of Confucius. Many,
 Many are these, the religions to us known;
 All these have at their core one message only.

66. The message of all religions on earth
 Is what we hereby declare: "Thou art God;
 God thou art; God art thyself only; Tatvamasi, Tatvamasi,
 That thou Art; Maya that the heart hath invaded
 Makes thee, declare that thou art not God.
 Thou art-God." May you remove that Maya
 And dwell always in the state of Sivoham.

- T.N..

Note: The Tamil original was first published in book form in 1923 by Bharati
 Prachuralayam.

-----

236. அகவிழியிற் காண்பது

“கனவென்று நனவென்று முண்டோ?-

காண்பது காட்சி யல்லாற் பிரிதா மோ? இங்கு
 மனையிலிருப்பது வானம்- அந்த

வானத்தின் வந்தவர் தேவர் முனிவர்,
 நினைவது செய்கை யறிவீர்- ஏந்த

நேரத்தும் தேவர்கள் காப்பது வையம்,
 வினவிற் பொருள் விளங்காது- அக

விழியைத் திறந்திடில் விண்ணிங்கு தோன்றும்
 தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம்”

-----

236. The Inner Eye

Is there anything like dream or wakefulness?
 Is not vision that which is beheld, and,
 Will it be anything else?
 Here, space pervades the ground,
 Whatever is thought by them --
 The Devas and the
 Sages of the etheric space -- turns into deed indeed.
 Enquiry yields not comprehension;

if the inner eye gets opened
 Heaven can be there beheld.
 Tatththarikita Tatththarikita Titththom!

- Mrs. K.

Note: The original of this poem appeared in Katha Malika, an anthology published by Swadesamitran. Bharati Puthaiyal (Vol.1, p.46) says that the poem had earlier appeared in Swadesamitran under Bharati's nom de plume Kalidasan.

237. ஆனந்தம்

ஆனந்த மையா!
 ஆசுகவி

வெண்பா
 உலகைத் துறந்தீர் உருவைத் துறந்தீர்
 மலையைப் பிளந்துவிட வல்லீர் -- இலகுபுகழ்
 ஞானம் தவம் கல்வி நான்குந் துறக்கலீர்
 ஆனந்த மையா ஹரீ.

237. This is Bliss

The world you forsook and the form also;
 You can break a mountain; yet have you not
 Forsaken the four: Great glory, wisdom
 Tapas and learning; this is bliss, oh God!

- T.N.R.

Note: The Tamil original is from Nava-Tantra Stories .

-----

238. பண்டாரப் பாட்டு

வையகத்தே சடவஸ்து இல்லை மண்ணும் கல்லும் சடம் இல்லை
 மெய் உரைப்பேன் பேய் மனமே மேலும் கீழும் பயம் இல்லை

பையப்பையத் தேடரா படையும் விஷமும் கடவுளடா
 பொய்யும் மெய்யும் சிவனடா பூமண்டலத்தே பயம் இல்லை

சாவும் நோவும் சிவனடா சண்டையும் வாளும் சிவனடா
 பாவியும் ஏழையும் பாம்பும் பசுவும் பண்ணும் தானமும் தெய்வமடா

எங்கும் சிவனைக் காணடா ஈனப் பயத்தைத் துரத்தடா
 கங்கைச் சடையா காலன் கூற்றே காமன் பகையே வாழ்க நீ

பாழும் தெய்வம் பதியும் தெய்வம் பாலைவனமும் கடலும் தெய்வம்
 ஏழு புவியும் தெய்வம் தெய்வம் எங்கும் தெய்வம் ஏதுவம் தெய்வம்

வையத்தே சடம் இல்லை மண்ணும் கல்லும் தெய்வம்
 மெய் உரைப்பேன் பாழ் மனமே மேலும் கீழும் பயம் இல்லை

-----

238. Song of the Mendicant

1. Nothing on earth is inanimate;

Sands and stones are not inanimate;
 Oh devil of a mind, I speak the truth:
 Fear exists not, either above or below.

2. Become clarified by and by;
 Weapon and venom are indeed God;
 Falsehood as well as truth is Siva;
 Fear exists not on the sphere of earth.

3. Death and disease are indeed Siva;
 Battle and sword are indeed Siva;
 Sinners, serpents, cows, the poor ones
 And acts of charity are all God.

4. Behold Siva everywhere
 And chase the base fear away!
 O Ganga-crested, Death of Death,
 Toe of Kama, may You flourish!

5. The Void is God, the Lord is God;
 The desert and sea are truly God;
 The seven worlds are God, truly God;
 Everything is God, who is everywhere.

6. Nothing on earth is inanimate
 Sands and stones are truly God
 Oh devil of a mind, I speak the truth:
 Fear exists not, either above or below.

- T.N.R.

Note: The Tamil Original is from Kathai-ke-Kotthu.

-----

239 சுயசரிதை - நிவேதிதா தேவி துதி

நிவேதிதா தேவி

அருளுக்கு நிவேதனமாய் அன்பினுக்கோர்
 கோயிலாய் அடியேன் நெஞ்சில்
 இருளுக்கு ஞாயிறாய் எமதுயர்நா
 டாம்பயிர்க்கு மழையாய் இங்கு
 பொருளுக்கு வழியறியா வறிஞர்க்குப்
 பெரும்பொருளாய்ப் புன்பைத் தாதச்
 சுருளுக்கு நெருப்பாகி விளங்கிய
 தாய் நிவேதிதையைத் தொழுது நிற்பேன்.

-----

239. To Nivedita

Nivedita, mother, Temple consecrated to Love,
 Sun dispelling my soul's darkness, rain to the
 parched land of our lives, helper of the helpless and lost,
 O you offering to Grace,
 O you divine spark of Truth, my salutations to you.

- P.N.

Note: The Tamil 1937. original is from Suya Saritaiyum Pira Pataka lum

-----

240. நான்

நான்

வானில் பறக்கின்ற புள்ளெலாம் நான்,
 மண்ணில் திரியும் விலங்கெலாம் நான்;
 கானில் வளரும் மரமெலாம் நான்,

காற்றும் புனலும் கடலுமே நான்
 விண்ணில் தெரிகின்ற மீனெலாம் நான்,
 வெட்ட வெளியின் விரிவெலாம் நான்;
 மண்ணில்கிடக்கும் புழுவெலாம் நான்,
 வாரியினுள் உயிரெலாம் நான்,
 கம்பனிசைத்த கவியெலாம் நான்,
 காருகர் தீட்டும் உரவெலாம் நான்;
 இம்பர் வியக்கின்ற மாட கூடம்
 எழில்நகர் கோபுரம் யாவுமே நான்,

240. The Song of Myself

1. I'm all the birds that fly in the sky;
 I'm all the beasts that roam the earth;
 I'm all the trees that grow in the wood;
 I'm the wind, the rain and the sea.
2. I'm all the stars that shine on high;
 I'm the vast expanse of widening space;
 I'm all the worms that crawl on earth;
 I'm all the life in the vasty deep:
3. All the poetry of Kamban am I;
 And all the figures that artists draw;
 The halls and bowers men wonder at
 And all the beauteous towers am I.
4. In the music melodious of maidens I am;
 And all the teeming pleasures I am;
 I'm all the lies of the unworthy base;
 I'm all the misery that endurance tests.

5. Master I am of a million mantras;
 And Essence I am of all that moves;
 Maker I am of a million tantras;
 And He that proclaimed the Vedic Sastras.

6. I'm He that created the Universes all;
 And made them revolve in their orbits true,
 Unswerving from their appointed paths;
 I'm all the beneficent bands of power:
 I'm the Cause and the End of all!

7. I'm He that works the lie called 'I',
 And swims through Wisdom's flaming sky;
 I'm the intelligence shining bright,
 Oned with all, as the Primal Light:

- K.G.S.

-----

241 இருதலைக் கொள்ளியினிடையே தமிழ்ச் சாதி

.....எனப்பல பேசி இறைஞ்சிடப் படுவதாய்,
 நாட்பட நாட்பட நாற்றமு சேறும்
 பாசியும் புதைந்து பயன்நீர் இலதாய்
 நோய்க் களமாகி அழிகெனும் நோக்கமோ?
 விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை
 என்செய நினைத்தாய் எனக்குரை யாயோ?
 சார்வினுக் கெல்லாம் தகத்தக மாறித்
 தன்மையும் தனது தருமமும் மாயாது
 என்றுமோர் நிலையா யிருந்துநின் அருளால்
 வாழ்ந்திடும் பொருளோடு வகுத்திடு வாயோ?
 தோற்றமும் புறத்துத் தொழிலுமே காத்துமற்று

உள்ளூறு தருமமும் உண்மையும் மாறிச்
 சிதவற் றழியும் பொருள்களில் சேர்ப்பையோ?
 அழியாக் கடலோ? அணிமலர்த் தடமோ?
 வானுறு மீனோ? மாளிகை விளக்கோ?
 கற்பகத் தருவோ? காட்டிடை மரமோ?
 விதியே தமிழ்ச் சாதியை எவ்வகை
 விதித்தாய் என்பதன் மெய்யெனக் குணர்த்துவாய்.
 ஏனெனில்
 சிலப்பதி காரச் செய்யுளைக் கருதியும்
 திருக்குற ளுறுதியும் தெளிவும் பொருளின்
 ஆழமும் விரிவும் அழகும் கருதியும்
 எல்லை யொன் றின்மைஎ எனும் பொருள் அதனைக்
 கம்பன் குறிகளாற் காட்டிட முயலும்
 முயற்சியைக் கருதியும் முன்புநான் தமிழ்ச்
 சாதியை அமரத் தன்மை வாய்ந்தது என்று
 உறுதிகொண்டிருந்தேன். ஒருபதி னாயிரம்
 சனிவாய்ப் பட்டும் தமிழ்ச் சாதிதான்
 உள்ளூடை வின்றி உயர்த்திடு நெறிகளைக்
 கண்டு எனது உள்ளம் கலங்கிடா திருந்தேன்.
 ஆப்பிரிக் கத்துக் காப்பிரி நாட்டிலும்
 தென்முனை யடுத்த தீவுகள் பலவினும்
 பூமிப் பந்தின் கீழ்ப்புறத் துள்ள
 பற்பல தீவினும் பரவி யிவ்வெளிய
 தமிழ்ச் சாதி தடியுதை யுண்டும்
 காலுதை யுண்டும் கயிற்றடி யுண்டும்
 வருந்திடுஞ் செய்தியும் மாய்ந்திடுஞ் செய்தியும்
 பெண்டிரை மிலேச்சர் பிரித்திடல் பொறாது
 செத்திடுஞ் செய்தியும் பசியாற் சாதலும்
 பிணிகளாற் சாதலும் பெருந்தொலை யுள்ளதம்
 நாட்டினைப் பிரிந்த நலிவினார் சாதலும்
 இஃதெலாம் கேட்டும் எனதுளம் அழிந்திலேன்,
 தெய்வம் மறவார, செயுங்கடன் பிழையார்,
 ஏதுதான் செயினும் ஏதுதான் வருந்தினும்,
 இறுதியில் பெருமையும் இன்பமும் பெறுவார்,
 என்பதென் னுலத்து வேரகழ்ந் திருத்தலால்
 எனினும்
 இப்பெருங் கொள்கை இதயமேற் கொண்டு
 கலங்கிடா திருந்த எனைக்கலக் குறுத்தும்

செய்தியொன் றதனைத் தெளிவுறக் கேட்பாய்.
 ஊனமற் றெவை தாம் உறினுமே பொறுத்து
 வானமும் பொய்க்கின் மடிந்திடும் உலகுபோல்,
 தானமும் தவமுந் தாழ்ந்திடல் பொறுத்து
 ஞானமும் பொய்க்க நசிக்குமோர் சாதி
 சாத்திரங் கண்டாய் சாதியின் உயர்த்தலம்,
 சாத்திர மின்றேற் சாதியில்லை,
 பொய்ம்மைச் சாத்திரம் புகுந்திடும் மக்கள்
 பொய்ம்மை யாகிப் புழுவென மடிவார்,
 நால்வகைக் குலத்தார் நண்ணுமோர் சாதியில்
 அறிவுத் தலைமை யாற்றிடும் தலைவர் -
 மற்றிவர் வகுப்பதே சாத்திரமாகும் -
 இவர்தம்
 உடலும் உள்ளமும் தன்வச மிலராய்
 நெறிபிழைத் திகழ்வுறு நிலைமையில் வீழினும்
 பெரிதிலை பின்னும் மருந்திதற் குண்டு
 செய்கையுஞ் சீலமும் குன்றிய பின்னரும்
 உய்வகைக் குரிய வழிசில உளவாம்.
 மற்றிவர்
 சாத்திரம் -- (அதாவது மதியிலே தழுவி
 கொள்கை கருத்து குளிர்ந்திடு நோக்கம்) --
 ஈங்கிதில் கலக்க மெய்திடு மாயின்
 மற்றதன் பின்னர் மருந்தொன்று இல்லை
 இந்நாள் எமது தமிழ்நாட் டிடையே
 அறிவுத் தலைமை தமதெனக் கொண்டார்
 தம்மிலே இருவகை தலைபடக் கண்டேன்,
 ஒரு சார்
 மேற்றிசை வாழும் வெண்ணிற மக்களின்
 செய்கையும் நடையும் தீனியும் உடையும்
 கொள்கையும் மதமும் குறிகளும் நம்முடை
 யவற்றினுஞ் சிறந்தன, ஆதலின், அவற்றை
 முழுதுமே தழுவி மூழ்கிடி நல்லால்,
 தமிழ்ச் சாதி தரணிமீ திராது
 பொய்த் தழி வெய்தல் முடி பெனப் புகழும்
 நன்றடா! நன்று! நாமினி மேற்றிசை
 வழியெலாந் தழுவி வாழ்குவம் எனிலோ
 ஏ! ஏ! அஃதுமக் கிசையா தென்பர்,
 உயிர்தரு மேற்றிசை நெறிகளை உவந்து நீர்

தழுவிடா வண்ணந் தடுத்திடும் பெருந் தடை
 பல அவை நீங்கும் பான்மையை வல்ல
 என்றருள் புரிவர், இதன் பொருள் சீமை
 மருந்துகள் கற்ற மருத்துவர் தமிழ்ச்
 சாதியின் நோய்க்குத் தலையசைத் தேகினர்,
 என்பதே யாகும்; இஃதொரு சார்பாம்
 பின்னொரு சார்பினர் வைதிகப் பெயரோடு
 நமதுமூ தாதையர் (நாற்பதிற் றாண்டின்)
 முன்னிருந்தவரோ? முந்நூற்றாண்டிற்கு
 அப்பால் வாழ்ந்தவர் கொல்லோ? ஆயிரம்
 ஆண்டின் முன்னவரோ, ஐயா யிரமோ?
 பவுத்தரே நாடெலாம் பல்கிய காலத்
 தவரோ? புராண மாக்கிய காலமோ?
 சைவரோ? வைணவ சமயத் தாரோ?
 இந்திரன் தானே தனிமுதற் கடவுள்
 என்றுநம் முன்னோர் ஏந்திய வைதிகக்
 காலத் தவரோ? கருத்திலா தவர்தாம்
 எமதுமூ தாதைய ரென்பதிங் கெவர்கொல்?
 நமதுமூ தாதையர் நயமுறக் காட்டிய
 ஒழுக்கமும் நடையும் கிரியையும் கொள்கையும்
 ஆங்கவர் காட்டிய அவ்வப் படியே
 தழுவிடின் வாழ்வு தமிழர்க் குண்டு
 எனில் அது தழுவல் இயன்றிடா வண்ணம்
 கலிதடை புரிவன் கலியின் வலியை
 வெல்லலா காதென விளிம்புகின் றனரால்,
 நாசங் கூறும் எநாட்டு வயித்தியர்
 இவராம். இங்கிவ் விருதலைக் கொள்ளியின்
 இடையே நம்மவர் எப்படி உய்வர்?
 விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை
 என்செய்க் கருவி யிருக்கின் றாயடா?

விதி

மேலே நீ கூறிய விநாசப் புலவரை
 நம்மவர் இகழ்ந்து நன்மையும் அறிவும்
 எத்திசைத் தெனினும் யாவரே காட்டினும்

மற்றவை தழுவி வாழ்வீ ராயின்,
 அச்சமொன்று இல்லை! ஆரிய நாட்டின்
 அறிவும் பெருமையும் - ... ..-

241. What May the Fate of Tamils Be?

Fate, Oh Fate, pray tell me what you intend
 To do with the ancient race of Tamils?
 Would you number it amongst those that for ever
 Sure endure in their essence, by your grace
 Ever adapting to changing conditions
 Retaining their character and dharma?
 Or would you rank it with the perishables
 That but seek to maintain their outer form
 And formal activity, divorced from
 The true inner dharma and truth itself?
 Is it an ocean indestructible?
 Or a beauteous bank damasked with flowers?
 Or a star on high? The light of a mansion?
 The wish-yielding Karpaka ethereal?
 Or a mere tree of a dense forest?
 Oh Fate! How classify you the Tamils?
 What is your verdict? Pray tell me.

For, Well convinced of the stanzaed majesty
 Of sonorous Cilappatikaram, Of the solidity, clarity, depth,
 Width and beauty of the treasured message
 And meaning of divine Tirukkural,
 And of Kampan's effort to inculcate
 The meaning of the endless vastness
 Of infinity, by telling symbols,

I once did think that the race of Tamils
Was indeed with immortality endowed.
Myriad trials and tribulations
Assailed the race of Tamils, yet without
Impairment to inner integrity
It marched on steadfast in its righteous ways;
As I to this bear testimony true,
My mind was not by troubles besieged.
In Africa where flourish the negroes,
In many isles beyond the Southern Cape
And many more in the east of this globe,
The poor race of Tamils is belaboured
With lathis and kicked and whipped ruthlessly.
Thus they perish in utter misery;
From women parted by barbarians
Die countless men; many die of hunger
And disease; cut off from their native soil
Many pine and perish as in exile.
All these I've heard; yet is my heart unbroken;
For comforting was the deep-rooted thought
That reassured me that never would they
God forget, or from duty swerve; methought
Whatever they do, howsoever they suffer,
They would in the end meet with fame and joy.
To me thus settled by conviction great
Came the confounding news; hearken to this:
All harms may this world endure; but perish
It will, if rains fail; even so, a race may
Survive death of charity and tapas,
But will die when wisdom lies falsified.
'Tis sastras that are the life of a race.

If sastras cease, the race itself ceases;
 Should ever false sastras currency gain,
 Men and women will turn false and die like worms.
 Of the four clans of people, they that hold
 The stewardship are indeed the leaders.
 If these, Forfeiting control of body and mind --,
 Should deviate and fall into baseness
 It matters not; it can be remedied.
 Even if righteous deed and conduct wane

A few ways are there for redemption sure;
 But if into sastras which are known as
 True principles and doctrines and concepts
 Tempered with the coolness of grace and purpose,
 And approved by discerning intellect,
 Bewilderment should commit inroads vile,
 There could then be no remedy at all.
 This day in our Tamil country, two-fold
 Are they, the intellectual leaders.
 "The dress and food, the work and style of life,
 The doctrines and religion and symbols
 Of the occidental whites excel ours
 In every respect; so unless we adopt
 These and get immersed in them, the race of
 Tamils On the face of this earth shall cease to be;
 Falsified, it will perish." Thus one group.
 "Well, very well, we will the ways of the
 West Pursue and flourish!"
 If we resolve thus, Then would they say:
 "No, no! that will not suit you;
 Many are the bars and bans preventing

Your happy espousal of the great ways
 Of the West, and these cannot removed be."
 Can you con the meaning of this? It means,
 Our local allopaths just shook their heads
 When they eyed the ailing race of Tamils
 And went their way. Thus does a group react.
 The second, with claims to sacerdocy
 Would bid us pin our faith on our ancients.
 (But, who are these? Were they those that throve
 Some forty years ago?
 Or should we say Three centuries, or a millennium?
 Or perhaps even five millennia?
 Does it refer to times when Buddhists throve?
 Or is it the Age of the Puranas?
 Were the ancients, Saivites or Vaishnavites?
 Or those of the Vedic times when Indra
 Was the Supreme of the Hindu pantheon?)
 What do the ancestral voices convey?
 They say that if we do pursue the code.
 Of conduct, way of life, activity
 And doctrines so beautifully revealed
 By our ancestors, punctiliously
 Then Tamils can sure flourish.
 But they add: "This is not to be; hostile
 Kali will Your effort pervert, Kali cannot be quelled."
 Thus spake the disastrous doctors, home-bred.
 Like a log aflame on both sides, languish

 Tamils; can there be for them redemption?
 Of Fate, O Fate! What may your intent be?
 How will you with the race of Tamils, deal?

Fate

If our people can condemn the scholars
Of disaster, whom you now just described
And follow such wisdom and goodly things
Wafted from all directions of this world
Fear shall be no more .....

- T.N.R.

Note: The Tamil original is incomplete. Even the opening lines are not traceable.

-----

242. புதிய கோணங்கி

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;
நல்ல காலம் வருகுது;நல்ல காலம் வருகுது;
சாதிகள் சேருது;சண்டைகள் தொலையுது;
சொல்லடி,சொல்லடி,சக்தி,மாகாளீ!
வேதபுரத் தாருக்கு நல்ல குறி சொல்லு 1

தரித்திரம் போகுது;செல்வம் வருகுது;
படிப்பு வளருது;பாவம் தொலையுது;
படிச்சவன் சூதும் பாவமும் பண்ணினால்,
போவான்,போவான்,ஐயோவென்று போவான்! 2

வேத புரத்திலே வியாபாரம் பெருகுது;
தொழில் பெருகுது;தொழிலாளி வாழ்வான்.
சாத்திரம் வளருது;சூத்திரம் தெரியுது;
யந்திரம் பெருகுது;தந்திரம் வளருது;
மந்திர மெல்லாம் வளருது,வளருது; 3

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;

சொல்லடி,சொல்லடி,மலையாள பகவதீ!

அந்தரி,வீரி,சண்டிகை,சூலி

குடுகுடு குடுகுடு 4

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;

சாமிமார்க் கெல்லாம் தைரியம் வளருது;

தொப்பை சுருங்குது,சுறுசுறுப்பு விளையுது:

எட்டு லச்சுமியும் ஏறி வளருது;

சாத்திரம் வளருது,சாதி குறையுது;

நேத்திரம் திறக்குது,நியாயம் தெரியுது;

பழைய பயித்தியம் படைலென்று தெளியுது;

வீரம் வருகுது,மேன்மை கிடைக்குது;

சொல்லடி சக்தி,மலையாள பகவதி;

தர்மம் பெருகுது,தர்மம் பெருகுது 5

-----

242. A Novel Fortune-Teller

1. Kudukudu kudukudu kudukudu kudukudu;

Auspicious days are ahead; auspicious days are ahead;

Castes combine; conflicts cease;

Speak up, speak up, Sakti, Durga!

Predict, predict propitious days for Vedapura.

2. Destitution disappears; affluence is attained.

Learning spreads apace; sin ceases to be;

If the learned take to trickery and commit crimes,

They'll be ruined, alas, utterly ruined.

3. Commerce expands in Vedapura;

Industry grows; workers prosper;

Sciences flourish, secrets come to light.

Power-plants multiply; know-how develops;
Fertile ideas arise in abundance.

4. Kudukudu kudukudu kudukudu kudukudu;
Speak up, speak up, Malayala Bhagavati!
Antari, Veeri, Chandika, Sulini! Kudukudu kudukudu.

5. Kudukudu kudukudu kudukudu kudukudu;
Masters are becoming brave;
Paunch shrinks; diligence spreads;
All forms of wealth grow apace;
Fear dies; sin perishes; Sciences grow; caste declines;
Eyes open; justice is perceived;
Old madness vanishes all of a sudden;
Heroism is attained; so is honour.
Speak up, Sakti, Malayala Bhagavati
Virtue flourishes virtue thrives.

- S.R.K.

Note: The Tamil original is from Kathai-k-Kotthu (1939).

-----

243. பெண் விடுதலை

விடுதலைக்கு மகளிரெல் லோரும்
வேட்கை கொண்டனம்; வெல்லுவம் என்றெ
திடம னத்தின் மதுக்கிண்ண மீது
சேர்ந்து நாம்பிர திக்கினை செய்வோம்.
உடைய வள்சக்தி ஆண்பெண் ணிரண்டும்
ஒருநி கர்செய் துரிமை சமைத்தாள்;
இடையிலேபட்ட கீழ்நிலை கண்டீர்.
இதற்கு நாமொருப் பட்டிருப் போமோ? 1

திறமை யால்இங்கு மேனிலைசேர்வோம்;
 தீய பண்டை இகழ்ச்சிகள் தேய்ப்போம்;
 குறைவி லாது முழுநிகர் நம்மைக்
 கொள்வ ராண்க ளெனிலவ ரோடும்
 சிறுமை தீரநந் தாய்த்திரு நாட்டைத்
 திரும்ப வெல்வதில் சேர்ந்திங் குழைப்போம்;
 அறவி முந்தது பண்டை வழக்கம்;
 ஆணுக் குப்பெண் விலங்கெனும் அஃதே 2

விடியு நல்லொளி காணுதி நின்றே,
 மேவு நாக ரிகம்புதி தொன்றே;
 கொடியர் நம்மை அடிமைகள் என்றே
 கொண்டு,தாம்முதல் என்றன ரன்றே.
 அடியொ டந்த வழக்கத்தைக் கொன்றே,
 அறிவு யாவும் பயிற்சியில் வென்றே
 கடமை செய்வீர்,நந்தேசத்து வீரக்
 காரிகைக் கணத்தீர்,துணி வுற்றே 3

243. Woman's Liberation

1. All We women foster longing
 For liberation; come let us
 Take the oath on the wine-cup
 Of resolute mind to gain success.
 Sakti in sooth is the grand Creatrix;
 She created men and women equal.
 Our plight of subjection is not ancient.
 Would we, aye, suffer this any longer?
2. We will grow lofty by dint of merit;
 We will rub off the old stigmas;
 If men take us fully as their equals

Attributing nought of defects to us
 We will join them and labour in the fight
 To win back our nation and grace retrieve.
 Total is the fall of the custom old
 Which held women as beasts of burden.

3. Stand firm to behold the star of morning,
 The wondrous culture new is one for all,
 Evil ones deeming all of us as slaves
 Acclaimed themselves alone as the greater,
 Totally annihilating that custom,
 Gaining all wisdom in proper training,
 Do your duty, heroic women-hosts
 Of our nation, endowed with courage firm.

- T.N.R.

Note: The Tamil original is from an article by Bharati. It is said that the Tamil original itself is a translation of a Chinese poem by Syuchin.

-----

244. எங்கள் மதம்

உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு

பல்லவி

இனிஒரு தொல்லையும் இல்லை பிரி
 வில்லை, குறையும் கவலையும் இல்லை (இனி)
 ஜாதி

மனிதரில் ஆயிரம் ஜாதி

என்ற வஞ்சக வார்த்தையை ஒப்புவதில்லை;

கனிதரும் மாமரம் ஒன்று

அதில் காய்களும் பிஞ்சுக் கனிகளும் உண்டு.

பூவில் உதிர்வதும் உண்டு

பிஞ்சைப் பூச்சி அரித்துக் கெடுவதும் உண்டு

2

நாவிற் கினியதைத் தின்பார்

அதில் நாற்பதி னாயிரம் சாதிகள் சொல்லார்.

ஒன்றுண்டு மானிட சாதி

பயின்று உண்மைகள் கண்டவர் இன்பங்கள் சேர்வார்;

3

இன்று படுத்தது நாளை

உயிர்த் தேற்றம் அடையும் உயர்ந்த திழியும்.

நந்தனைப்போல் ஒரு பார்ப்பான்

இந்த நாட்டினில் இல்லை; குணம் நல்லதாயின்,

4

எந்தக் குலத்தின ரேனும்

உணர் விற்பம் அடைதல் எளிதெனக் கண்டோம்.

இன்பத்திற்கு வழி

ஐந்து புலனை அடக்கி

அரசு ஆண்டு மதியைப் பழகித் தெளிந்து,

5

நொந்து சலிக்கும் மனதை

மதி நோக்கத்திற் செல்ல விடும்வகை கண்டோம்.

புராணங்கள்

உண்மையின் பேர்தெய்வம் என்போம்

அன்றி ஓதிடும் தெய்வங்கள் பொய்யெனக் கண்டோம்

6

உண்மைகள் வேதங்கள் என்போம்

பிறிது உள்ள மறைகள் கதையெனக் கண்டோம்.

கடலினைத் தாவும் குரங்கும்

வெங் கனலிற் பிறந்ததோர் செவ்விதழ்ப் பெண்ணும்,

7

வடமலை தாழ்ந்தத னாலே

தெற்கில் வந்து சமன்செயும் குட்டை முனியும்,

நதியி னுள்ளேமுழு கிப்போய்

அந்த நாகர் உலகிலோர் பாம்பின் மகளை 8
விதியுற வேமணம் செய்த
திறல் வீமனும் கற்பனை என்பது கண்டோம்.

ஒன்றுமற் றொன்றைப் பழிக்கும்

ஒன்றில் உண்மையென் றோதிமற் றொன்று பொய்யென்னும் 9
நன்று புராணங்கள் செய்தார்
அதில் நல்ல கவிதை பலப்பல தந்தார்.

கவிதை மிகநல்ல தேனும்

அக் கதைகள் பொய்யென்று தெளிவுறக் கண்டோம்; 10
புவிதனில் வாழ்நெறி காட்டி
நன்மை போதிக்கும் கட்டுக் கதைகள் அவைதாம்.

ஸ்மிருதிகள்

பின்னும் ஸ்மிருதிகள் செய்தார்

அவை பேணும் மனிதர் உலகினில் இல்லை; 11
மன்னும் இயல்பின் வல்ல
இவை மாறிப் பயிலும் இயல்பின ஆகும்.

காலத்திற் கேற்ற வகைகள்

அவ்வக் காலத்திற் கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும் 12
ஞால முழுமைக்கும் ஒன்றாய்-
எந்த நாளும் நிலைத்திடும் நூலொன்றும் இல்லை.

சூத்திர னுக்கொரு நீதி

தண்டச் சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி; 13
சாத்திரம் சொல்லிடு மாயின்
அது சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்.

மேற்குலத்தார் எவர்?

வையகம் காப்பவ ரேனும்

சிறு வாழைப் பழக்கடை வைப்பவ ரேனும்

14

பொய்யக லத்தொழில் செய்தே

பிறர் போற்றிட வாழ்பவர் எங்கணும் மேலோர்

தவமும் யோகமும்

உற்றவர் நாட்டவர் ஊரார்

இவர்க்கு உண்மைகள் கூறி இனியன செய்தல்

15

நற்றவம் ஆவது கண்டோம்

இதில் நல்ல பெருந்தவம் யாதொன்றும் இல்லை.

பக்கத் திருப்பவர் துன்பம்

தன்னைப் பார்க்கப் பொறாதவன் புண்ணியமூர்த்தி;

16

ஒக்கத் திருந்தி உலகோர்

நலம் உற்றிடும் வண்ணம் உழைப்பவன் யோகி.

யோகம், யாகம், ஞானம்

ஊருக் குழைத்திடல் யோகம்;

நலம் ஓங்கிடு மாறு வருந்துதல் யாகம்;

17

போருக்கு நின்றிடும் போதும்

உளம் பொங்கல் இல்லாத அமைதிமெய்ஞ்ஞானம்.

பரம்பொருள்

எல்லையில் லாத உலகில்

இருந் தெல்லையில் காலம் இயங்கிடும் தோற்றம்

18

எல்லையில் லாதன வாகும்

இவை யாவையு மாயிவற் றுள்ளுயிராகி

எல்லையில் லாப்பொருள் ஒன்று

தான் இயல்பறி வாகி இருப்பதுண்டென்றே,
சொல்லுவர் உண்மை தெளிந்தா
இதைத்தூ வெளி யென்று தொழுபவர் பெரியோர். 19

நீயும் அதனுடையத் தோற்றம்
இந்த நீல நிறங்கொண்ட வானமும் ஆங்கே 20
ஓயுதல் இன்றிச் சுழலும்
ஒளி ஓங்குபல் கோடிக் கதிர்களும் அஃதே.

சக்திகள் யாவும் அதுவே
பல் சலனம் இறத்தல் பிறத்தலும் அஃதே 21
நித்திய மாமிவ் வலகில்
கடல் நீரில் சிறுதுளி போலும் இப் பூமி.

இன்பமும் ஓர்கணத் தோற்றம்
இங்கு இளமையும் செல்வமும் ஓர்கணத் தோற்றம்; 22
துன்பமும் ஓர்கணத் தோற்றம்
இங்கு தோல்வி முதுமை ஒருகணத் தோற்றம்.

முக்தி
தோன்றி அழிவது வாழ்க்கை
இதில் துன்பத்தோ டின்பம் வெறுமையென் றோதும் 23

244. Our Doctrine (The Song of the Vivified Tamil)

1. No trouble henceforth and no privation,
No more of flaw or anxiety at all!

2. 'A myriad castes among men':
To this vile thought, we subscribe not,
There's but one great fruit-yielding tree,
Tender, green and ripe are its fruit.

3. Its flowers may wither and fall,

Insects may its tender fruit spoil.
 People eat tasty fruit and will not
 Speak about forty thousand kinds.

4. Mankind is but one and they find
 Happiness who truth realise.
 That which is down today, may rise
 Tomorrow; the lofty may fall.

5. In all land fourfold, there is
 No Brahmin to equal Nandan.
 Character and not clan doth count;
 Genuine joy is knit with righteousness.

6. With buddhi's clarity and power
 To reign, subduing senses five,
 We've come by the art of leading
 The sore-grieved mind in buddhi's path.

7. The name of truth is God; the gods
 Other than this are mere falsehoods.
 We call truths the Vedas; scriptures
 Other than these are mere legends.

8. The monkey that leapt over the sea,
 The flame-born and red-lipped damsel,
 The dwarf-muni who came to the South
 To set right the North Mount that sank,

9. Bhima who into a river plunged,
 Reached the nether world of serpents

And married according to rites
 There a snake bride -- are mere fancy.

10. One sneers at the other; one is hailed
 As true but the other as false;
 Nobly have they wrought Puranas,
 With poesy good are they replete.

11. Although their poesy be good
 The stories are sure false, we know;
 They show the way of life on earth;
 They teach well, but they are stories.

12. Then came to be writ, the smrutis;
 They are not rife in the human world;
 They are not eternal at all;
 They will have to change with the times,

13. Modes suiting the times; mores and works
 That with changing times, well befit:
 No single work for all the world
 To last for ever, can come to be.

14. "One law for Sudras; different one
 For Brahmins who live but to eat:"
 Should any sastra so proclaim,
 It isn't sastra, it is a base ruse.

15. Be they the rulers of this earth;
 Be they but keepers of small shops:
 They that work from falsity freed

And thrive admired, are indeed great.

16. Whoever speaks good and does good
To townsmen, countrymen and kin,
Does perform tapas great; than this
There is no greater tapas at all.

17. He who cannot his neighbour's pain
Endure is righteous and holy.
He who is a model, and works
For worldly weal is a Yogi true.

18. To work for common weal is yoga;
To strain to do good is yaga;
To own a heart tranquil, even
In the battle-front is wisdom true.

19. In the universe infinite
The forms which endure for ever
Are indeed countless; these IT is
And is their very Life of life.

20. "It is the boundless Ens entium;
Its nature is pure sentience,"
Thus speak the truly clarified;
The great adore this as Pure Space.

21. You too are its manifestation;
Unceasingly there rolls the sky
Of azure tint; many billions
Of lustrous rays too, are the same.

22. All manifold powers are That;
Birth and death and motion are
That; In this universe everlasting,
Earth is like a drop in the sea.

23. Joy is of momentary form,
Youth and wealth are momentary;
Pain's form too is momentary;
Defeat and age are momentary.

24. Life doth appear and disappear;
Pain, pleasure and emptiness are
The true stuff of life; come what may!
Espouse joy; this is liberation.

- T.N.R.

Note: The title given to the Tamil original by Bharati is "Enkal Matham."

The word 'matham' means religion, doctrine, policy etc.

Parali Su. Nellaiappar unearthed the Tamil original and published it in his journal Lokopakari (Depavali Issue - 1947).

-----

245. வ.உ.சி.க்கு வாழ்த்து

வ.உ.சி.க்கு வாழ்த்து

வேளாளன் சிறைபுகுந்தான் தமிழகத்தார்
மன்னனென மீண்டான் என்றே
கேளாத கதைவிரைவிற் கேட்பாய் நீ
வருந்தலைஎன் கேண்மைக்கோவே!
தாளாண்மை சிறினுகொலோ யாம்புரிவேம்

நீஇறைக்குத் தவங்கள் ஆற்றி,
வேளாண்மை நின் துணைவர் பெறுகெனவே
வாழ்த்துதிநீ வாழ்தி! வாழ்தி!

-----
245. On V.O.Chidambaram Pillai

1. Soon will you hear the unheard of story
That a Velala who the jail entered
Did return as the Monarch of Tamils!

Oh my kingly friend, I pray thee: "Grieve not."

2. Are our efforts for your weal but a few?
May you perform tapas unto Lord-God
And bless your compatriots that they may
Come by dazzling valour. May you flourish!

- T.N.R.

Note: The Tamil, original is from "The Life History of V.O. Chidambaram Pillai" by Parali Su. Nellaiappar.

To this work Kavi-Yogi Suddhananda Bharati contributed an article.

In this article it is mentioned that this poem is by Bharati.

-----
246. ராதைப் பாட்டு

ராகம் - கமாஸ் தாளம் - ஆதி

பல்லவி

தேகி முதம் தேகி ஸ்ரீராதே, ராதே!

சரணங்கள்

ராக ஸமுத்ரஜாம்ருதே ராதே, ராதே!
 ராஜ்ஹீ மண்டல ரத்ந, ராதே, ராதே!
 போக ரதி கோடி துல்யே ராதே, ராதே! ஜயஜய (தேகி)

பூதேவி தப; பல ராதே, ராதே!
 வேத மஹா மந்த்ர ரஸ ராதே, ராதே!
 வேத வித்தியா விலாஸினி ஹீ ராதே, ராதே!
 ஆதிபரா சக்தி ரூப ராதே, ராதே!
 அத் யத்புத ச்ருங்காரமய ராதே, ராதே! (தேகி)

தமிழ்க்கண்கள்

காதலெனுந் தீவினிலே, ராதே ராதே! அன்று
 கண்டெடுத்த பெண்மணியே! ராதே, ராதே! (தேகி)

காதலெனுஞ் சோலையிலே ராதே ராதே! நின்ற
 கற்பகமாம் பூந் தருவே ராதே, ராதே! (தேகி)

மாதரசே! செல்வப் பெண்ணே, ராதே, ராதே! - உயர்
 வானவர்க ளின்ப வாழ்வே ராதே, ராதே! (தேகி)

-----

246. To Radha

1. Grant me delight, O Radha mine!
2. Nectar from the ocean of love, O Radha,
You are the Queen among jewel-clusters.
3. Peerless laureate of the senses, O Radha,
The earth's desire has compelled your birth.

4. O Radha, you are the essence of the Vedic chants,
The explicator of the sacred knowledge.

5. Imaging the vision of the Supreme Creatrix
You glow with divine loveliness.

6. In the island of love,
O Radha, I found you.

7. You are the wish-fulfilling tree
in the garden of love.

8. Queen among women, Radha, dear maid,
of the celestials' beatitude!

P.N.

Note: The original is part Tamil and part Sanskrit.

-----

247. பச்சைத் திருமயில் வீரன்

'சொன்ன சொல் ஏதென்று சொல்வேன் - எனைச்
சூதாய் தனிக்கவே சும்மா யிருத்தி
முன்னே ஏதுமில்லாதே - சுக
முற்றச் செய்தே எனைப் பற்றிக் கொண்டார்
பற்றிய பற்றற ஒன்றே - தன்னைப்
பற்றச் சொன்னார்; பற்றிப் பார்த்தவிடத்தே
பெற்றதை ஏதென்று சொல்வேன் - சற்றும்
பேசாத காரியம் பேசினார் தோழி'

247.

1. How can I speak the uttered word?

He tricked me into apparent, idle seclusion

And conferred on me absolute joy

Hitherto unbeknown, and held me inthrall.

2. To rid all clingings he bade me cling

to the one and only desire of clinging to him: I did as bidden.

lo and behold! What can I say of what I came by:

3. O my friend, he spoke to me that

Which is anywise unspeakable.

- Mrs.K.

Note: The original of this poem appeared in the biography of Bharati, indited by his wife Chellammal.

-----

248 செல்வத்துட் பிறந்தனமா?

#1

பச்சைத் திருமயில் வீரன்
அலங்காரன் கௌமாரன் ஒளிர்
பன்னிரு திண் புயப் பாரன் அடி
பணி சுப்பிரமணியர்க்கு அருள்
அணி மிக்கு உயர் தமிழைத் தரு
பக்தர்க்கு எளிய சிங்காரன் எழில்
பண்ணும் அருணாசலத் தூரன்

248, On Muruka

The hero on peacock divinely green,

The ornate one, the eternally young!
 Ten and two are his shoulders, strong and broad;
 He grants grace to me -- Subramanian,
 The devotee --; the handsome lord divine
 Grants mastery in Tamil, rich and great,
 The beauteous Lord of Arunachal.

- T.N.R.

-----

249. உலகை நோக்கி ஒரு வினா

செல்வத்துள் பிறந்தனமா அது பெறுவான்
 சிறு தொழில்கள் பயில வல்லோமா
 வில் வைத்த நுதல் விழியார்
 கண்டு மையலுற வடிவம் மேவினோமா
 பல் வித்தையிலும் சிறந்த தீம் கானப்
 பெரு வித்தை பயின்றிட்டோமா
 கொல் வித்தை இருள் வித்தை மருள்
 வித்தை பயின்று மனம் குறைகின்றோமால்

-----

249. Are We with Riches Born?

Are we with riches born?
 Or are we fit To run small industries to become rich?
 Are we with the form beauteous, endowed
 That bow-browed women seeing us stand bewitched?
 Is that delectable art of music
 Which is more sweet than many an art, ours?
 The arts of murder, darkness and nescience
 We cultivate and waste our mind, alas!

- T.N.R.

-----

250. காதலும் துறவும்

காவித் திருவிழி மானார்தம் மையல் கடு விஷமாம்
கூவிச் சமயர்க்கு உரைப்பன பொய் இக் குவலயத்தில்
ஆவிச் சுகம் என்று அறிந்தது எல்லாம் துன்பம் அன்றி இலை
பாவிச் சிறு உலகே உன்னை யாவன்-கொல் பண்ணியதே

250.

'The love of the lotus-eyed, gazelle-like

damsels is cruel venom indeed.'

Thus is declared to the practitioners of religion; this is not true.

In this world, all that is known as joy of life

is but sorrow, nothing else.

O cursed little cosmos, wherefore were you

wrought at all?

- Mrs.K.

first appeared in the weekly -- Kalki

Note: The original of this poem (13-4-1958).
